

Skonsolidowany raport półroczny
zawierający Sprawozdanie Zarządu
z działalności Grupy Kapitałowej
Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.
za I półrocze 2026 roku

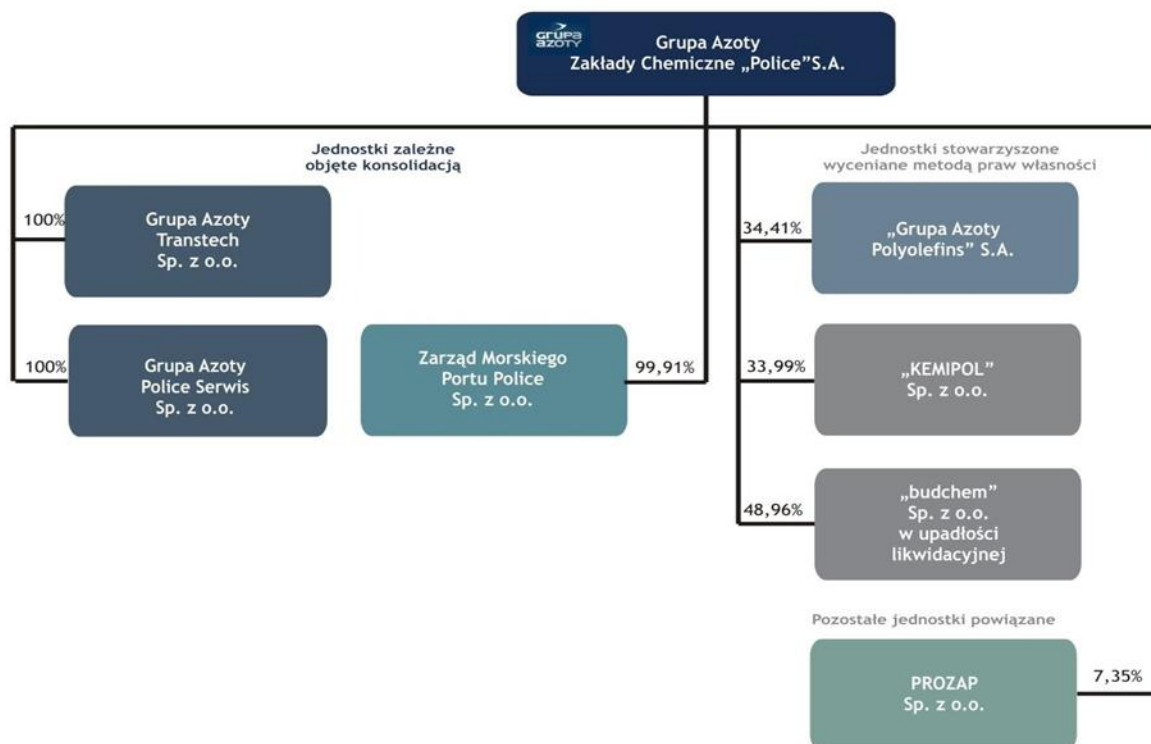
Spis treści

1. Podstawowe informacje na temat Grupy Kapitałowej	3
2. Sytuacja finansowa i majątkowa	7
2.1. Ocena czynników i nietypowych zdarzeń mających znaczący wpływ na działalność oraz wyniki finansowe.....	7
2.2. Otoczenie rynkowe	11
2.3. Podstawowe wielkości ekonomiczno-finansowe	23
2.3.1. Wyniki finansowe.....	23
2.3.2. Wyniki finansowe segmentów	25
2.3.3. Struktura kosztów rodzajowych.....	26
2.3.4. Charakterystyka struktury aktywów i pasywów	27
2.3.5. Wskaźniki finansowe.....	31
2.4. Płynność finansowa.....	32
2.5. Lokaty	32
2.6. Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek	33
2.7. Realizacja głównych inwestycji	35
2.8. Główne inwestycje kapitałowe	37
2.9. Czynniki mające wpływ na osiągnięte wyniki w perspektywie co najmniej kolejnego okresu sprawozdawczego.....	41
3. Ryzyka i zagrożenia	51
4. Pozostałe informacje.....	57
4.1. Inne istotne zdarzenia	57
4.2. Znaczące umowy, w tym w zakresie finansowania	59
4.3. Udzielone poręczenia kredytów lub pożyczek, udzielone gwarancje	61
4.4. Akcjonariat	63
4.5. Stan posiadania akcji Jednostki Dominującej przez osoby zarządzające i nadzorujące	63
4.6. Skład organów zarządzających i nadzorujących	64
5. Informacje uzupełniające	71

1. Podstawowe informacje na temat Grupy Kapitałowej

Na dzień 30 czerwca 2026 roku Grupę Kapitałową spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. tworzyły spółka Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. (zwana dalej Jednostką Dominującą, Emitentem, Spółką) oraz:

- 3 spółki zależne (z udziałem spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. w kapitale zakładowym $\geq 50\%$),
- 3 spółki stowarzyszone (poniżej 50% udział w kapitale zakładowym, lecz nie mniejszy niż 20%), w tym 1 spółka w upadłości likwidacyjnej,
- 1 spółka powiązana (udział w kapitale zakładowym poniżej 20%).

Uwaga: Wartości w % przedstawiają udział w kapitale zakładowym podmiotu.

Jednostka Dominująca - Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.

Emitent od kilkudziesięciu lat należy do europejskiej czołówki firm nawozowych i stanowi jednocześnie jedną z największych firm chemicznych w Polsce. Spółkę wyróżnia między innymi wysoka pozycja w sektorze mineralnych nawozów wieloskładnikowych, unikatowa w Polsce instalacja do produkcji bieli tytanowej oraz duża skala produkcji amoniaku, kwasu fosforowego i kwasu siarkowego.

Najbardziej znaczący segment działalności Grupy Kapitałowej stanowi Segment Nawozy, produkujący nawozy wieloskładnikowe (Polifoska®, Polidap®), które jako produkty kompleksowe, wyróżniają się jednorodnym składem każdej granuli, wysoką przyswajalnością oraz wysokim poziomem koncentracji czystych składników w masie nawozów, mocznik do zastosowań technicznych oraz do produkcji roztworów, nawóz azotowy z siarką (Polifoska® 21). Aplikacja nawozów oferowanych przez Spółkę korzystnie wpływa na rozwój systemu korzeniowego i wykorzystanie zasobów mineralnych oraz wody przez rośliny, dając tym samym lepszą efektywność przyrodniczą i ekonomiczną nawożenia.

W ramach tego segmentu produkowane są również chemikalia na bazie azotu, wśród nich między innymi amoniak oraz roztwory mocznika: 32,5% - NOXy® (AdBlue®) oraz 40% - Pulnox®. NOXy® (AdBlue®) wykorzystywany jest w przemyśle motoryzacyjnym do redukcji tlenków azotu w silnikach wysokoprężnych. W najbliższych latach przewidywany jest stały wzrost konsumpcji w Europie w związku z coraz bardziej restrykcyjnymi regulacjami ograniczającymi emisję spalin do atmosfery. Pulnox® również znajduje zastosowanie w technologii oczyszczania spalin. Na szeroką skalę wykorzystywany jest w dużych jednostkach energetycznych, które w procesach spalania paliw kopalnych generują szkodliwe substancje, w tym tlenki azotu i siarki.

W Segmencie Pigmenty Spółka produkuje głównie pigmenty dwutlenku tytanu sprzedawane pod marką TYTANPOL®. Biel tytanowa wykorzystywana jest między innymi w produkcji farb i lakierów, tuszy drukarskich, tworzyw sztucznych oraz papierów i laminatów. Wysoka i powtarzalna jakość oraz profesjonalne doradztwo

aplikacyjne zostały docenione w postaci zdobytych nagród i wyróżnień. Przy okazji produkcji bieli tytanowej w Segmencie Pigmenty wytwarzany jest także siarczan żelaza, który znajduje zastosowanie między innymi w przemyśle cementowym, w produkcji koagulantów żelazowych przeznaczonych o uzdatniania wody i oczyszczania ścieków oraz do wytwarzania pigmentów żelazowych oraz do konserwacji drewna.

Szczegółowy opis produktów i podstawowych surowców znajduje się w Sprawozdaniu Zarządu z działalności za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2025 roku.

Tabela 1. Udział Jednostki Dominującej w jednostkach podporządkowanych na dzień 30 czerwca 2026 roku

Nazwa podmiotu	Siedziba/Adres	Kapitał zakładowy w tys. zł	% akcji/udziałów przypadających Jednostce Dominującej
Spółki zależne			
Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o.	ul. Kuźnicka 1, 72-010 Police	21 426	100,00%
Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o.	ul. Kuźnicka 1, 72-010 Police	9 783	100,00%
Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o.	ul. Kuźnicka 1, 72-010 Police	32 642	99,91%
Spółki stowarzyszone			
Grupa Azoty Polyolefins S.A. (dawniej PDH Polska S.A.)	ul. Kuźnicka 1, 72-010 Police	922 968	34,41%
budchem Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej	ul. Moczyńskiego 8/10, 70-492 Szczecin	1 201	48,96%
Kemipol Sp. z o.o.	ul. Kuźnicka 6, 72-010 Police	3 445	33,99%
Spółki powiązane			
PROZAP Sp. z o.o.	Al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 13 24-110 Puławy	891	7,35%

Z wyłączeniem spółki PROZAP Sp. z o.o. - na dzień 30 czerwca 2026 roku udział w ogólnej liczbie głosów posiadany przez spółkę Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. (Spółka) w podmiotach zależnych, powiązanych i stowarzyszonych jest równy udziałowi Spółki w kapitałach tych jednostek.

Prezentacja spółek zależnych:

Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o.

Spółka zależna została zarejestrowana w dniu 15 marca 2002 roku pod numerem 0000099823 pod nazwą Remech Grupa Remontowo-Inwestycyjna Sp. z o.o. W 2015 roku przejęła spółkę Automatika sp. z o.o. i jednocześnie zmieniła nazwę na Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. Profil firmy obejmuje prace remontowe i inwestycyjne z branży mechanicznej i budowlanej (wykonawstwo instalacji i aparatów, w tym także z tworzyw sztucznych, prace serwisowe, prace warsztatowe, obróbka metali, prace dozоровe), prace inwestycyjne i inżynierijno-techniczne w zakresie automatyki i elektroenergetyki, remonty aparatury kontrolno-pomiarowej oraz maszyn i urządzeń energetycznych, utrzymanie ruchu instalacji przemysłowych w branży automatyki i elektroenergetyki, w tym między innymi utrzymanie ruchu komputerowych systemów sterowania i wizualizacji procesów.

Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o.

Spółka została zarejestrowana w dniu 02 kwietnia 2001 roku pod numerem 0000003660. Spółka świadczy usługi transportowe (transport mikrobusami oraz transport towarów samochodami ciężarowymi o ładowności do 24 ton - wywrotki i samochody skrzyniowe spełniające wymogi ADR), usługi sprzętowe (żurawie samojezdne do 65 ton udźwigu, koparki, ładowarki, spycharki, samochody specjalne - do wywozu śmieci w kontenerach, piaskarka, zestawy niskopodwoziowe), usługi warsztatowe (naprawa wózków akumulatorowych, sztaplarek, samochodów osobowych, dostawczych, ciężarowych, ładowarek, koparek, spycharek oraz żurawi samojezdnych), a także przeglądy okresowe.

Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o.

Spółka została zarejestrowana w dniu 13 grudnia 2004 roku pod numerem 0000223709. Mniejszościowym udziałowcem jest Gmina Police. Profil obejmuje działalność portów morskich, budowa portów, zarządzanie nieruchomościami, prace badawcze, obsługę żeglugi morskiej i śródlądowej, oraz transport wodny przybrzeżny.

Prezentacja spółek stowarzyszonych i powiązanych:

Grupa Azoty Polyolefins S.A.

Spółka została zarejestrowana w dniu 24 września 2015 roku pod numerem 0000577195, pod nazwą PDH POLSKA S.A. Głównym przedmiotem działalności spółki jest produkcja oraz sprzedaż propylenu i polipropylenu. W dniu 8 października 2019 roku spółka zmieniła nazwę na Grupa Azoty Polyolefins S.A. Do listopada 2020 roku była spółką zależną Emitenta. Na dzień sprawozdawczy Grupa Azoty Polyolefins S.A. (dalej zwana także „GA Polyolefins”, „Grupa Azoty POLYOLEFINS”, „Polyolefins”) jest spółką stowarzyszoną.

budchem Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej

Spółka została zarejestrowana w Rejestrze Handlowym w dniu 14 października 1999 roku. Obecnie zarejestrowana w KRS pod numerem 0000135223 przez Sąd Rejonowy w Szczecinie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego (w dniu 14.10.2002 roku). Spółka znajduje się w stanie upadłości likwidacyjnej i nie prowadzi działalności gospodarczej.

Kemipol Sp. z o.o.

Spółka została zarejestrowana w Rejestrze Handlowym w dniu 18 grudnia 1990 roku. Obecnie zarejestrowana w KRS pod numerem 0000119127 przez Sąd Rejonowy w Szczecinie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego (w dniu 21 czerwca 2002 roku). Działalność firmy obejmuje wytwarzanie koagulantów do oczyszczania wody i ścieków. Usługi związane z projektowaniem procesu chemicznego oczyszczania wody pitnej, przemysłowej i ścieków, a także dobór i dostawa urządzeń dozujących chemikalia oraz optymalizacja procesów oczyszczania wód i rekultywacja jezior.

PROZAP Sp. z o.o.

Wielobranżowe, specjalistyczne biuro projektowe, posiadające udokumentowane doświadczenie w projektowaniu nowych i modernizacji istniejących instalacji przemysłowych do produkcji nawozów i innych chemikaliów. Spółka oferuje pełen zakres usług: od koncepcji, przez studia wykonalności, transfer technologii, aż do projektowania, organizacji dostaw, rozruchu instalacji, odbiorów, nadzorów autorskich, szkolenia personelu i opracowania dokumentacji powykonawczej. Firma ma doświadczenie w pełnieniu roli kierującego biura projektów lub realizacjach inwestycji „pod klucz”. Spółka została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 24 października 2001 roku, pod numerem 0000056296.

Istotne wydarzenia w spółkach zależnych

Spółka Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o.:

Od dnia 28 lutego 2023 roku spółka Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. spełnia przesłanki z art. 233 § 1 KSH. W dniu 27 marca 2026 roku Zgromadzenie Wierzycieli spółki „Grupa Azoty Polyolefins” S.A. przyjęło układ z wierzycielami w Postępowaniu o Zatwierdzenie Układu. Zgodnie z warunkami przyjętego układu, w razie jego zatwierdzenia przez Sąd i uprawomocnienia się, wierzytelności spółki Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. zostaną zaspokojone poprzez zapłatę w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się układu. W dniu 30 czerwca 2026 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. zatwierdzające rok 2025. Jednocześnie podjęta została uchwała o dalszym istnieniu spółki. Spółka realizuje Program Naprawczy.

Spółka Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o.:

Od dnia 30 czerwca 2024 roku spółka Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o. spełnia przesłanki z art. 233 § 1 KSH. W dniu 30 czerwca 2026 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o. zatwierdzające rok 2025. Jednocześnie podjęta została uchwała o dalszym istnieniu spółki. Spółka Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o. podpisała porozumienie o spłacie zadłużenia ze spółką „Grupa Azoty Polyolefins” S.A. na podstawie którego dłużnik zobowiązuje się do spłaty zadłużenia do dnia 31 lipca 2026 roku. Spółka realizuje Plan Naprawczy.

Po dacie bilansowej, w dniu 29 lipca 2026 roku spółka Grupa Azoty Polyolefins S.A. wypłaciła spółce Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o. należność na kwotę 62 124,65 zł., wynikającą z Porozumienia o spłacie zadłużenia.

Spółka Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o.

Spółka kontynuowała dwa istotne z punktu widzenia wydatków inwestycyjnych zadania pn. „Budowa stacji kolejowej „Port Police” wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną w ramach budowy linii kolejowej nr 437 do Portu Morskiego Police” oraz „Budowa nabrzeża ciężkiego w Porcie w Policach”:

• „Budowa stacji kolejowej „Port Police” wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną w ramach budowy linii kolejowej nr 437 do Portu Morskiego Police”: w I półroczu 2026 roku kontynuowano prace budowlane, w tym głównie prace geotechniczne. Wykonawca zakończył kontrolne badania geologiczne oraz przystąpił do prac ziemnych, aktualnie trwa wzmocnienie gruntu poprzez palowanie terenu. W ramach branży geotechnicznej prowadzone były również prace odwodnieniowe dla możliwości prowadzenia prac palowych oraz wykonywana

była platforma robocza. Dodatkowo dla torów grupy południowej rozpoczęto wykonywanie materacy z membrany oraz kruszywa, które poddawane są badaniom na nośność przez Wykonawcę oraz Inżyniera Kontraktu.

W trakcie realizacji jest również budowa nastawni oraz modernizacja budynku przepompowni należącej do Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. W ramach budowy obiektu nastawni wykonane zostały ściany nośne, ściany działowe, posadzki, schody betonowe oraz zakończono montaż stropodachu oraz stolarki okiennej oraz rozpoczęto montaż instalacji elektrycznej.

W ramach realizacji zadania trwają również prace branży elektroenergetycznej oraz sanitarnej, w ich zakresie wykonywano trasy kablowe, rozpoczęto budowę przyłącza dla zasilania przepompowni, wykonywano sieci p.poż dla zadania B2 oraz rozpoczęto budowę instalację wodociągowej i kanalizacyjnej.

Dodatkowo Wykonawca zgodnie z umową opracował projekty wykonawcze dla branży telekomunikacyjnej oraz SRK, które aktualnie podlegają opiniowaniu przez Inżyniera Kontraktu.

Zaawansowanie finansowe projektu od początku realizacji w stosunku do budżetu ogółem jest na poziomie 21,11%.

W związku z zaistniałym ryzykiem odmiennych warunków gruntowo - wodnych od projektowych na torach, co wykazały badania wykonane przez Głównego Wykonawcę, Nadzór Autorski wskazał dwie technologie umożliwiające wykonanie wzmocnienia terenu. Na dzień przygotowania raportu Inżynier Kontraktu oraz niezależny doradca techniczny analizuje zaproponowane rozwiązania oraz wpływ na kontrakt powyższych zmian. Po zakończeniu inwestycji powstanie nowa linia kolejowa nr 437, łącząca stację Police (miasto) z punktem styku, za którą jako inwestor odpowiada PKP PLK S.A. [Zadanie A]. Jednocześnie ZMPP odpowiada za realizację infrastruktury kolejowej przyszłej stacji Port Morski Police [Zadanie B]. Zakończenie inwestycji planowane jest na I kwartał 2028 roku.

•Projekt nabrzeża ciężkiego w Porcie w Policach: W 2022 roku podpisano umowę z agencją CINEA (European Climate Infrastructure and Environment Executive Agency) na dofinansowanie prac studyjnych związanych z rozwojem działalności portowej. Po przeprowadzeniu prac projektowych uzyskano pozwolenie na budowę nabrzeża ciężkiego wraz z zapleczem logistycznym. Następnie złożono wnioski o dofinansowanie budowy nabrzeża ciężkiego z puli kohezyjnej instrumentu finansowego „Łącząc Europę”. W lipcu 2025 roku CINEA przekazał informację, iż propozycja inwestycyjna ZMPP, pomimo bardzo pozytywnej oceny merytorycznej nie może zostać sfinansowana ze względu na ograniczoną dostępność środków. ZMPP prowadzi obecnie prace w celu pozyskania alternatywnych źródeł finansowania.

W I półroczu 2026 roku kontynuowano prace w celu pozyskania alternatywnych źródeł finansowania. Projekt został wcześniej wskazany jako potencjalna inwestycja w programach zarówno krajowych jak i europejskich, między innymi do programu CEF 3 realizowanego przez Unię Europejską oraz do programów finansowanych w ramach Planu Partnerstwa Krajowego i Regionalnego dla Polski na lata 2028-2034 (PPKR). Na dzień przygotowania raportu trwa poszukiwanie kolejnych programów, w ramach których możliwe będzie dofinansowanie inwestycji. Projekt nabrzeża ciężkiego w Porcie w Policach wielokrotnie był wskazywany przez ZMPP jako możliwość rozwoju oraz dywersyfikacja działań prowadzonych w Porcie głównie w kontekście wykorzystania infrastruktury do celów militarnych oraz przemysłowych (dual use).

Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. zawarł w dniu 16 marca 2026 roku ze spółką Grupa Azoty Polyolefins S.A. porozumienie o spłacie zadłużenia z tytułu najmu nieruchomości za lata 2025 i 2026 z terminem spłaty do 31 lipca 2026 roku.

W dniu 31 marca 2026 roku Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. zawarł istotne umowy:

- a) przedwstępną umowę dotyczącą warunkowego aneksu nr 1 do umowy dzierżawy zawartej pomiędzy spółką Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. a spółką „Grupa Azoty Polyolefins” S.A. w dniu 26 lutego 2021 roku, przedłużającą okres jej trwania o łącznie 30 lat, tj. do 2051 roku,
- b) przedwstępną umowę dotyczącą nowej warunkowej umowy dzierżawy kolejnych terenów portowych pomiędzy spółką Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. a spółką „Grupa Azoty Polyolefins” S.A. na okres najmu do 2051 roku,
- c) Porozumienie dotyczące korzystania z infrastruktury kolejowej zawarte pomiędzy spółką Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o., spółką „Grupa Azoty Polyolefins” S.A. oraz spółką Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.

W ramach postępowania restrukturyzacyjnego w trybie postępowania o zatwierdzenie układu spółki „Grupa Azoty Polyolefins” S.A. Zarząd spółki Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. w dniu 31 marca 2026 roku złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na objęcie zabezpieczeniem hipotecznym ustanowionym na nieruchomościach spółki Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. dodatkowo pożyczki ratunkowej dla spółki „Grupa Azoty Polyolefins” S.A.

W dniu 30 czerwca 2026 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. zatwierdzające rok 2025.

Po dacie bilansowej, w dniu 30 lipca 2026 roku spółka Grupa Azoty Polyolefins S.A. wypłaciła spółce Zarząd Morskiego Portu Police Sp. z o.o. należność na kwotę 5 826 608,25 zł., wynikającą z Porozumienia.

2. Sytuacja finansowa i majątkowa

2.1. Ocena czynników i nietypowych zdarzeń mających znaczący wpływ na działalność oraz wyniki finansowe

Przebieg postępowania restrukturyzacyjnego Grupy Azoty Polyolefins S.A.

W dniu 21 lutego 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS przekazała Wierzycielom plan restrukturyzacyjny oraz propozycje układowe sporządzone na potrzeby prowadzonego postępowania o zatwierdzenie układu. Zgodnie ze sporządzonym planem restrukturyzacyjnym Grupa Azoty POLYOLEFINS planuje wdrożyć środki restrukturyzacyjne polegające na restrukturyzacji jej zobowiązań w ramach układu częściowego. Przedstawione propozycje układowe dotyczą jedynie niektórych zobowiązań, tzw. układ częściowy, w łącznej wysokości ponad 6 mld zł i dotyczą podmiotów, z których każdy posiada wierzytelności przekraczające 5 mln zł. Zgodnie z propozycjami układowymi Wierzyciele zostali podzieleni na osiem odrębnych grup interesów, stosownie do kryteriów określonych w art. 161 ustawy - Prawo restrukturyzacyjne, w szczególności z uwzględnieniem rodzaju przysługujących im wierzytelności, ich zabezpieczenia oraz wspólnoty interesów gospodarczych. W przypadku przyjęcia układu przez Wierzycieli oraz jego prawomocnego zatwierdzenia przez sąd restrukturyzacyjny wartość wierzytelności objętych układem zostanie zaspokojona w około 17% (bez uwzględnienia wierzytelności ORLEN z tytułu pożyczki na zakup propanu która zostanie skonwertowana na nowe akcje), przy czym wielkość procentowa zaspokojenia danej wierzytelności zależeć będzie od grupy, do której dana wierzytelność zostanie przypisana.

Podstawowym źródłem finansowania wykonania układu wskazano środki w łącznej kwocie 1,022 mld zł udostępnione Grupie Azoty POLYOLEFINS przez ORLEN w związku z transakcją nabycia akcji reprezentujących 100% kapitału zakładowego, wynikającą z oferty ORLEN. Dodatkowym sposobem zaspokojenia wierzytelności objętych układem stanowi konwersja wierzytelności na akcje imienne serii H Spółki stowarzyszonej, w ramach podwyższenia kapitału o kwotę 101,7 mln zł z wyłączeniem prawa poboru i prawa pierwszeństwa. W ten sposób wskazano do zaspokojenia wyłącznie wierzytelności ORLEN z tytułu pożyczki udzielonej na finansowanie zakupu propanu. Łączna wartość wierzytelności przysługujących Grupie Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. od Grupy Azoty POLYOLEFINS, objętych układem to 1 187 mln zł i obejmuje 889 mln zł pożyczek oraz 297 mln zł należności handlowych. Zgodnie z warunkami układu wierzytelności te wskazano do zaspokojenia odpowiednio w wysokości około 1 mln zł oraz 78 mln zł.

W dniu 23 marca 2026 roku Zarząd Grupa Azoty POLYOLEFINS przekazał Wierzycielom zaktualizowane propozycje układowe sporządzone na potrzeby Postępowania o zatwierdzenie układu prowadzonego przez Grupę Azoty POLYOLEFINS. Zmiany zostały wprowadzone w oparciu o rozmowy z Wierzycielami i dotyczą weryfikacji wysokości zaspokojenia oraz sposobu zaspokojenia wierzytelności przysługujących ORLEN z tytułu pożyczki na finansowanie zakupu propanu. Zaktualizowane propozycje przewidują brak konwersji wierzytelności ORLEN na akcje Grupa Azoty POLYOLEFINS. W zamian zaktualizowana propozycja przewiduje umorzenie części wierzytelności i spłatę pozostałej kwoty pożyczki w formie gotówkowej. Zgodnie z nowymi warunkami restrukturyzacji, wierzytelności przysługujące spółkom z Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. wobec Grupy Azoty POLYOLEFINS podlegać będą zaspokojeniu w wysokości około 48 mln zł.

W dniu 27 marca 2026 roku Zgromadzenie Wierzycieli Grupy Azoty POLYOLEFINS większością głosów przyjęło układ częściowy w ramach postępowania o zatwierdzenie układu („PoZU”), zgodny z propozycją układową z dnia 23 marca 2026 roku. W dniu 28 marca 2026 roku Grupa Azoty złożyła do właściwego Sądu wnioski o zatwierdzenie przyjętego układu częściowego w ramach PoZU. Równocześnie Grupa Azoty POLYOLEFINS zobowiązała się wobec wybranych wierzycieli do wycofania w dniu 2 kwietnia 2026 roku wniosku o zatwierdzenie układu częściowego składanego w ramach PoZU, jeżeli do dnia 1 kwietnia 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS nie zawrze umów związanych z restrukturyzacją zapewniających między innymi pozyskanie finansowania na spłatę wierzytelności objętych częściowym układem w ramach PoZU. W dniu 31 marca 2026 roku zawarto umowy związane z restrukturyzacją. Szczegóły dotyczące umów związanych z restrukturyzacją opisane zostały poniżej.

W dniu 12 marca 2026 roku Spółka otrzymała od ORLEN zaktualizowaną niewiążącą ofertę zakupu akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS skierowaną również do Instytucji Finansujących Grupę Azoty POLYOLEFINS i jej pozostałych Akcjonariuszy. Oferta zakładała nabycie od Grupy Azoty POLICE i Grupy Azoty S.A. i pozostałych Akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS wszystkich akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS, w tym majątku wchodzącego w skład Grupy Azoty POLYOLEFINS, wolnych od wszystkich obciążeń na zasadzie cash free debt free. Oferta miała charakter niewiążący i uzależniona była od spełnienia warunków zawieszających obejmujących m.in.:

- przeprowadzenie przez spółkę Grupa Azoty POLYOLEFINS Postępowania o Zawarcie Układu oraz innych porozumień poza układowych prowadzących do spłacenia wszystkich wierzytelności i roszczeń zgodnie z wynikającą z tego postępowania redukcją oraz finalnego rozliczenia kontraktu wykonawczego EPC,
- uzgodnienie warunków nabycia akcji Grupa Azoty POLYOLEFINS przez ORLEN w ramach umowy sprzedaży akcji ze wszystkimi akcjonariuszami Grupa Azoty POLYOLEFINS,
- uzyskanie wymaganych dla finalizacji transakcji zgód korporacyjnych oraz administracyjnych.

Oferta złożona przez ORLEN obowiązywała do 30 kwietnia 2026 roku, a finalizacja transakcji oczekiwana była do 30 czerwca 2026 roku. Oferta dotyczyła dostarczenia przez ORLEN finansowania do Grupy Azoty POLYOLEFINS niezbędnego do zrestrukturyzowania wszystkich wierzytelności, roszczeń oraz zakupu wszystkich akcji Grupy

Azoty POLYOLEFINS od pozostałych akcjonariuszy. Wartość Oferty opiewa na łączną kwotę 1,140 mld PLN. Łączna proponowana cena sprzedaży akcji GA Polyolefins wynosi 1 zł.

Dodatkowo oferta przewidywała dla Instytucji Finansujących Grupę Azoty POLYOLEFINS i wybranych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS klauzule earn-out w przyszłych dodatnich przepływach finansowych Grupy Azoty POLYOLEFINS, po odzyskaniu zaangażowanych przez ORLEN środków, w maksymalnym okresie do 12 lat. Mechanizm earn-out nie obejmował Grupy Azoty POLICE i Grupy Azoty S.A.

W I kwartale 2026 roku podpisano wstępne umowy związane z restrukturyzacją Grupy Azoty POLYOLEFINS oraz sprzedażą na rzecz ORLEN akcji Grupa Azoty POLYOLEFINS („Transakcja”).

Transakcja obejmuje poniższe:

1. Umowa Restrukturyzacyjna zawarta pomiędzy Grupą Azoty POLYOLEFINS jej Akcjonariuszami oraz Instytucjami Finansowymi (tj. Alior Bank S.A., Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank Ochrony Środowiska S.A., Bank Polska Kasa Opieki S.A., BNP Paribas Bank Polska S.A., Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Haitong Bank Polska S.A., Industrial and Commercial Bank of China (Europe) S.A., mBank S.A., Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A., Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A., Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A., PZU Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Aktywów Niepublicznych BIS 2 oraz Santander Bank Polska S.A.
2. Ugoda pomiędzy Spółką Zależną a HEC przy udziale ORLEN jako gwaranta, dotycząca wzajemnych roszczeń związanych z wykonaniem Umowy EPC o kompleksową realizację Projektu „Polimery Police”. Zgodnie z ugodą Umowa EPC zostanie przez jego strony uznana za definitywnie rozwiązana ze skutkiem od 1 września 2025 roku pod warunkiem zamknięcia Transakcji. Wynikające z ugody zobowiązania finansowe Grupy Azoty POLYOLEFINS w stosunku do HEC przypadające do spłaty bezpośrednio po zamknięciu Transakcji w kwocie 118 mln PLN, zostaną uregulowane ze środków udostępnionych przez ORLEN, o których mowa poniżej. Przy czym zapłata świadczeń pieniężnych z tytułu ugody jest warunkowana zamknięciem Transakcji. Dodatkowo Strony uzgodniły, że pod warunkiem zamknięcia Transakcji Grupa Azoty POLYOLEFINS zatrzyma kwotę 107,5 mln EUR otrzymaną od Liberty Mutual Insurance Europe SE oraz kwoty pobrane lub potrącone z zabezpieczeń ustanowionych na podstawie Umowy EPC, a jego Strony zrzekają się wzajemnych roszczeń związanych z realizacją Umowy EPC, w tym roszczeń dochodzonych w postępowaniach arbitrażowych. Ugoda wchodzi w życie z chwilą podpisania Umowy Restrukturyzacyjnej i przewiduje prawo stron do odstąpienia od niej, jeśli Umowa Restrukturyzacyjna nie zostanie zawarta albo zostanie rozwiązana lub dojdzie do odstąpienia od Umowy Restrukturyzacyjnej.
3. Porozumienie o rozwiązaniu pożyczki wspierającej z dnia 31 maja 2020 roku w maksymalnej kwocie 105 mln Euro, a która to pożyczka została częściowo wykorzystana w kwocie 55 mln Euro. Zobowiązania, w tym w szczególności zobowiązania do jakichkolwiek nowych wypłat pożyczki wygasną, z chwilą spłaty wierzytelności układowych przez Spółkę Stowarzyszoną.
4. Aneks do obecnie obowiązującej oraz nowa umowa dzierżawy zgodnie z którymi Grupa Azoty wydzierżawi od Zarządu Morskiego Portu Police sp. z o.o. o tereny portowe i okołoportowe, na których Grupa Azoty POLYOLEFINS będzie prowadzić swoją działalność.
5. Porozumienie o rozwiązaniu Umowa Akcjonariuszy, jej rozwiązanie oznacza brak konieczności poniesienia wydatku na rzecz HEC i KIND z tytułu realizacji opcji sprzedaży (opcja put) polegającej na odkupie akcji przez Pierwotnych Sponsorów, tj.: Jednostki Dominującej oraz Grupy Azoty POLICE od HEC / KIND) w kwocie 70,0 mln USD.
6. Porozumienia dotyczące odpowiednich umów wewnątrzgrupowych zawartych pomiędzy Grupą Azoty POLYOLEFINS a spółkami z Grupy Azoty zapewniających nieprzerwaną jej działalność. Spółki z Grupy Azoty będą kontynuowały współpracę handlową z Grupą Azoty POLYOLEFINS po jej sprzedaży do ORLEN uzyskując przychody głównie poprzez sprzedaż przez Grupę Azoty POLICE mediów i usług oraz dzierżawę od Zarządu Portu Police sp. z o.o. nieruchomości położonych na terenach portowych.
7. Mechanizm udziału wybranych interesariuszy, tj. Grupa Azoty POLICE, Instytucji Finansujących Grupę Azoty POLYOLEFINS, HEC oraz KIND, w przyszłych zyskach Grupy Azoty POLYOLEFINS, na zasadach wynikających m.in. z ich zaangażowania w dotychczasowe finansowanie Grupy Azoty POLYOLEFINS i rodzaju oraz skali zaangażowania w Transakcję. Udział w zyskach uzależniony jest od przyszłych wyników oraz ich relacji do zakładanych wyników, a także jest zależny głównie od przyszłych dodatnich przepływów finansowych. Podmiotem zobowiązanym do wypłaty earn-out będzie ORLEN.

W ramach Transakcji, ORLEN zapewni środki w wysokości 1,183 mld PLN na zakup wszystkich akcji od pozostałych Akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS, wykonanie prawomocnie zatwierdzonego układu częściowego w ramach postępowania o zatwierdzenie układu, w wersji stanowiącej załącznik do Umowy Restrukturyzacyjnej i zgodnej z propozycjami układowymi w ramach postępowania o zatwierdzenie układu PoZU oraz na uregulowanie zobowiązań poza układowych powstałych do dnia układowego, a także wyżej opisanego zobowiązania wobec HEC na kwotę 118 mln zł, przypadającego do spłaty bezpośrednio po zamknięciu Transakcji. Poza zobowiązaniami objętymi kwotą, o której mowa w niniejszym akapicie ORLEN lub Grupa Azoty POLYOLEFINS mogą być zobowiązane do wykonania innych świadczeń po przejściu własności akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS na ORLEN. W konsekwencji zostaną spłacone wszystkie wierzytelności i roszczenia zgodnie z redukcją wynikającą z układu oraz innych porozumień poza układowych. W wyniku realizacji Transakcji spółki z Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. odzyskają należności w wysokości 50 mln zł (w tym 48 mln zł w ramach PoZU).

Ponadto ORLEN udostępni pożyczkę ratunkową na sfinansowanie bieżącej działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS i utrzymanie jej płynności do czasu zamknięcia Transakcji. Spółka oraz spółki z Grupy Azoty nie będą kontynuować finansowania działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS. Ustalona łączna cena sprzedaży akcji GA Polyolefins wynosi 1 zł.

Podpisanie przez jednostkę dominującą Grupy Kapitałowej term sheet dotyczącego restrukturyzacji zobowiązań finansowych

W dniu 1 czerwca 2026 roku Grupa Azoty S.A. podpisała z Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A., Bank Gospodarstwa Krajowego, ING Bank Śląski S.A., Erste Bank Polska S.A., CaixaBank, S.A., (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce, Banco Santander S.A. Oddział we Frankfurcie, Erste Factoring sp. z o.o., ING Faktoring S.A., Pekao Faktoring sp. z o.o., Europejskim Bankiem Inwestycyjnym oraz Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (łącznie jako „Strony Finansowania”), wstępne kluczowe warunki planowanej długoterminowej restrukturyzacji zadłużenia („Wstępne Warunki”, ang. Term Sheet) określonych spółek z Grupy Kapitałowej oraz podjęła decyzję o kontynuowaniu procesu zmierzającego do zawarcia długoterminowej dokumentacji restrukturyzacji zadłużenia („Finansowania”) ze Stronami Finansowania oraz Orlen S.A. („Orlen”).

Zgodnie z ustaleniami Wstępnych Warunków strony przewidują w szczególności:

- wydłużenie terminów ostatecznej spłaty Finansowania do dnia 31 grudnia 2030 roku (z zastrzeżeniem prawa Stron Finansowania do traktowania niektórych instrumentów jako produktów krótkoterminowych z mechanizmem ich przedłużenia do 31 grudnia 2030 roku),
- karencję w spłacie rat kapitałowych do 30 czerwca 2027 roku (termin pierwszej spłaty),
- ustalenie harmonogramu spłat zobowiązań zakładającego, że do 31 grudnia 2030 roku (termin ostatecznej spłaty) zostanie spłacone 25% Finansowania, a spłata pozostałej części - 75% - Finansowania Spółek z Grupy Azoty nastąpi w terminie ostatecznej spłaty. Grupa Azoty zobowiązała się przedstawić Stronom Finansowania do 30 czerwca 2029 roku raport dotyczący sposobu, w jaki zamierza refinansować zobowiązania względem Stron Finansowania przypadających do uregulowania w terminie ostatecznej spłaty,
- ustanowienie zabezpieczeń na aktywach wybranych Spółek z Grupy Azoty, w tym między innymi ustanowienie zabezpieczenia na akcjach Grupy Compo Expert,
- wprowadzenie mechanizmu cash sweep, który zakłada przeznaczenie określonej części nadwyżek środków pieniężnych generowanych przez Spółki z Grupy Azoty na wcześniejszą spłatę zadłużenia finansowego objętego restrukturyzacją lub odpowiednio anulowanie limitów odpowiednich finansowań,
- utrzymanie na uzgodnionym poziomie następujących wskaźników: wysokość nakładów inwestycyjnych (testowany rocznie i kwartalnie), wskaźnik minimalnej płynności, współczynnik zadłużenia finansowego netto do EBITDA, wskaźnik obsługi zadłużenia, ze względu na obecną sytuację makroekonomiczną współczynnik zadłużenia finansowego netto do EBITDA oraz wskaźnik obsługi zadłużenia będą testowane od 31 grudnia 2027 roku,
- dostarczenie odpowiednich materiałów informacyjnych związanych z reorganizacją oraz procesem inwestycyjnym Spółek z Grupy Azoty,
- pozyskanie przez Grupę Azoty S.A. środków z emisji akcji zgodnie z uchwałą NWZ Grupy Azoty S.A. z 13 marca 2026 roku w kwocie nie mniejszej niż PLN 500 mln do 31 lipca 2026 roku. W związku z upływającym w dniu 13 września 2026 roku terminem określonym w art. 431 § 4 Kodeksu spółek handlowych, w którym możliwa jest realizacja procesu podwyższenia kapitału zakładowego Spółki na podstawie Uchwały nr 6 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 13 marca 2026 roku w drodze emisji akcji serii E („Obowiązująca Uchwała Emisyjna”), Zarząd Grupy Azoty S.A. podjął działania w celu umożliwienia przeprowadzenia podwyższenia kapitału zakładowego Spółki po upływie powyższego okresu.

Wstępne Warunki mają charakter niewiążący, natomiast ich uzgodnienie i podpisanie stanowi podstawę do wynegocjowania i zawarcia docelowego pakietu długoterminowej dokumentacji restrukturyzacyjnej, o czym Emitent poinformuje odrębnym raportem bieżącym. Wstępne Warunki wymagają m.in. akceptacji przez wybrane Spółki z Grupy Azoty, uzyskania zgód komitetów kredytowych Stron Finansowania. W następnej kolejności strony przystąpią do uzgadniania długoterminowej dokumentacji restrukturyzacji zadłużenia.

Spór prawny dotyczący transakcji zakupu akcji Grupy Azoty Polyolefins S.A. przez Orlen S.A.

W dniu 1 września 2026 roku Grupa Azoty S.A. otrzymała od ORLEN S.A. zawiadomienie o istotnym zdarzeniu dotyczącym Umowy Restrukturyzacyjnej z dnia 31 marca 2026 roku („Umowa Restrukturyzacyjna”), na podstawie, której ORLEN S.A. zobowiązał się do nabycia akcji Grupa Azoty Polyolefins S.A. („GAP”) od sprzedających, w tym m.in. od Grupy Azoty S.A. oraz od Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.

Zgodnie z otrzymanym zawiadomieniem, w dniu 28 sierpnia 2026 roku trybunał arbitrażowy rozpoznający spór pomiędzy LyondellBasell Industries Holdings B.V. („LYB”) a ORLEN S.A. („Trybunał”) wydał tymczasowe postanowienie. Zgodnie z informacją przekazaną przez ORLEN S.A. wydane postanowienie nie wpłyna na bieżący harmonogram realizacji transakcji. Sprawa rozpatrywana przez Trybunał jest w toku. Przedmiot sporu ma charakter poufny i ani jego zakres ani treść nie zostały ujawnione Spółce ani Grupie Azoty S.A.

Uchwała Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. w sprawie dalszego istnienia spółki

W dniu 26 czerwca 2026 roku Zwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki działając na podstawie art. 397 Kodeksu spółek handlowych, podjęło uchwałę w sprawie dalszego istnienia Spółki, postanawiając o dalszym jej istnieniu.

Podział zysku

W dniu 26 czerwca 2026 roku Zwyczajne Walne Zgromadzenie spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. podjęło uchwałę w sprawie pokrycia straty netto za rok obrotowy 2025 oraz za lata ubiegłe w następujący sposób:

- Kapitał rezerwowy - strata pokryta z kapitału rezerwowego w kwocie 67 185 tys. zł,
- Obniżenie kapitału zakładowego o kwotę 1 117 582 tys. zł na pokrycie:
 - straty za 2025 rok w kwocie 352 408 tys. zł,
 - straty z lat ubiegłych w kwocie 765 175 tys. zł,
- Zysk z lat ubiegłych - pozostała część straty w kwocie 261 875 tys. zł zostanie poryta zyskami z kolejnych lat obrotowych.

Obniżenie kapitału zakładowego Spółki w celu pokrycia straty z lat ubiegłych oraz zmiana Statutu Spółki w związku z obniżeniem kapitału zakładowego

W dniu 10 lipca 2026 roku dokonano wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego zmiany w Statucie Spółki. Zmiana w Statucie została dokonana na mocy uchwały nr 11 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki, które odbyło się 26 czerwca 2026 roku, o podjęciu której Spółka poinformowała w raporcie bieżącym nr 47/2026 z dnia 26 czerwca 2026 roku.

Zgodnie z ww. uchwałą Zwyczajne Walne Zgromadzenie dokonało obniżenia kapitału zakładowego Spółki z kwoty 1.241.757.680,00 zł złotych do kwoty 124.175.768,00 zł, tj. o kwotę 1.117.581.912,00 zł, poprzez zmniejszenie wartości nominalnej wszystkich akcji Spółki tj.: akcji serii A, akcji serii B oraz akcji serii C o kwotę 9,00 zł, tj. z kwoty 10,00 zł każda akcja do kwoty 1,00 zł każda akcja.

Obniżenie kapitału zakładowego Spółki odbyło się przy zachowaniu niezmiennionej liczby wszystkich akcji każdej serii.¹

W dniu 4 sierpnia 2026 roku Rada Nadzorcza Emitenta przyjęła jednolity tekst Statutu Spółki w związku z zarejestrowaniem w Krajowym Rejestrze Sądowym zmian w Statucie Spółki, wprowadzonych Uchwałą nr 11 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 26 czerwca 2026 roku w sprawie obniżenia kapitału zakładowego Spółki w celu pokrycia straty z lat ubiegłych oraz zmiany Statutu Spółki w związku z obniżeniem kapitału zakładowego.

Wyrażenie zgody Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia na ustanowienie przez Spółkę zastawów rejestrowych

W dniu 17 lipca 2026 roku Zwyczajne Walne Zgromadzenie spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. podjęło uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na ustanowienie przez Spółkę zastawów rejestrowych w tym m.in.: na zbiorze rzeczy ruchomych lub praw, stanowiących całość gospodarczą o zmiennym składzie (w tym obejmujących przedsiębiorstwo spółki lub jego zorganizowaną część), zastawów finansowych lub cywilnych, ustanowienie przez spółkę hipotek umownych łącznych na prawie własności albo użytkowania wieczystego nieruchomości, dokonanie przelewu na zabezpieczenie, oraz na ustanowienie zastawów rejestrowych oraz zastawów finansowych lub cywilnych na akcjach lub udziałach spółek z Grupy Kapitałowej Spółki.²

Porozumienia o Waiver oraz Porozumienie Stabilizacyjne

Na zarządzanie zasobami finansowymi i majątkowymi Emitenta istotny wpływ mają warunki, w tym ograniczenia wynikające z zawartych przez Spółkę Grupy Kapitałowej Grupy Azoty Porozumień o Waiver oraz Porozumienia Stabilizacyjnego, które zostały szerzej opisane w pkt. 4.2 niniejszego Sprawozdania oraz Skonsolidowanych Sprawozdaniach za lata 2023-2025 i Skonsolidowanym raporcie kwartalnym Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za I kwartał 2026 roku.

Dywidenda od spółki stowarzyszonej Emitenta

W dniu 30 marca 2026 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki KEMIPOL Sp. z o.o., na którym podjęte zostały uchwały, dotyczące m.in.: podziału dywidendy. Kwota dywidendy dla Spółki to 27 215 477,64 zł. Kwota ta zostanie pomniejszona o 6 797 385,62 zł, która została wpłacona Spółce w dniu 22 października 2025 roku, jako zaliczka na poczet dywidendy za rok 2025.

Pierwsza rata dywidendy wpłynęła na konto Spółki dnia 30 kwietnia 2026 roku w wysokości 10 209 046,01 zł. Druga rata ma zostać wpłacona do dnia 30 września 2026 roku.

¹ Emitent poinformował o powyższym w raporcie bieżącym nr 49/2026 „Rejestracja zmiany w Statucie spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.” z dnia 10.07.2026 roku.

² Emitent poinformował o powyższym w raporcie bieżącym nr 51/2026 „Uchwały będące przedmiotem obrad Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. w dniu 17 lipca 2026 roku” z dnia 17.07.2026 roku.

2.2. Otoczenie rynkowe

Koniunktura w rolnictwie

W II kwartale 2026 roku koniunktura w polskim rolnictwie uległa poprawie. Wskaźnik koniunktury IRGAGR wzrósł o 2,7 pkt w porównaniu z I kwartałem, co jest zgodne z typowym cyklem sezonowym, jednak wskaźnik nadal pozostaje niższy niż przed rokiem oraz wyraźnie poniżej wieloletniej średniej. Rolnicy widzą pewne oznaki stabilizacji, ale wysokie koszty produkcji, niskie ceny skupu oraz niepewność regulacyjna wciąż obciążają gospodarstwa.

Pierwsze zbiory z różnych regionów Polski potwierdziły wcześniejsze obawy. Susza, przymrozki i czerwcowe upały ograniczyły plony. Na plonach odcisnęła piętno cała seria niekorzystnych zjawisk pogodowych, od uszkodzeń po zimie i wiosennych przymrozków, przez długotrwałą suszę, aż po czerwcowe fale upałów.

Nabór w ramach kampanii dopłat bezpośrednich i obszarowych za 2026 rok Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa prowadziła od 15 marca do 26 czerwca. Pierwotny termin podstawowy składania wniosków minął 1 czerwca. Do 26 czerwca można było jeszcze przysyłać deklaracje, ale wiązało się to z pomniejszeniem płatności o 1% za każdy roboczy dzień opóźnienia. W sumie złożonych zostało 1,16 mln wniosków, w tym 527 tys. wniosków o płatność dla małych gospodarstw. Zmalało zainteresowanie płatnością dla młodych rolników, natomiast większą popularnością cieszył się ekoschemat dobrostan zwierząt.

W I półroczu 2026 roku ceny podstawowych zbóż w Polsce były niższe niż przed rokiem. Zgodnie z danymi Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi największy spadek r/r odnotowano w przypadku pszenicy paszowej, której średnia cena w I półroczu w 2026 roku wyniosła 764 PLN/t (-16,2% r/r). W przypadku pozostałych upraw średnie ceny w I półroczu wyniosły: pszenica konsumpcyjna 794 PLN/t (-14,4% r/r), żyto konsumpcyjne 636 PLN/t (-14% r/r), żyto paszowe 620 PLN/t (-15,1% r/r), kukurydza 789 PLN/t (-11% r/r), rzepak 2 235 PLN/t (-8% r/r).

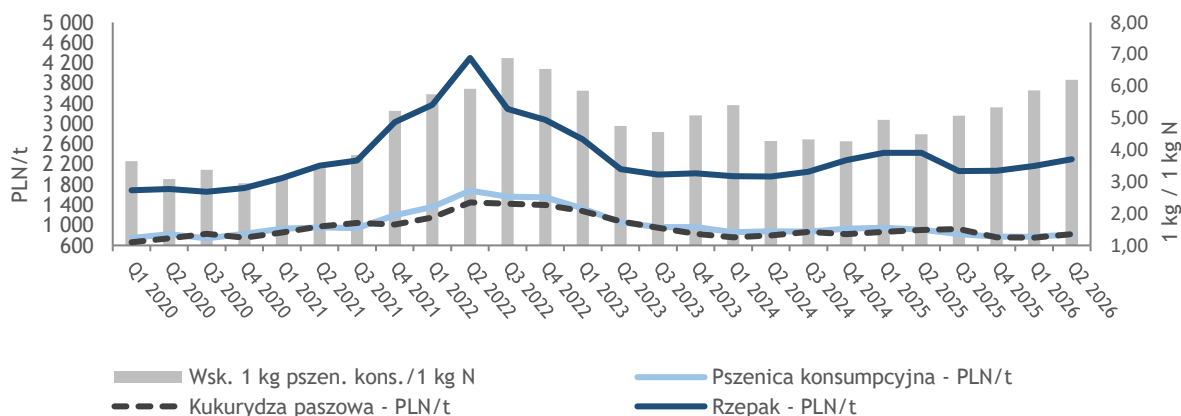
Według szacunków KE z 30 lipca 2026 roku całkowita produkcja zbóż w Polsce ogółem w sezonie 2026/27 wyniesie 34,4 mln t (-8,9% s/s, -3,4 mln s/s), kukurydzy 8,7 mln t (-17,1% s/s, -1,8 mln s/s), pszenicy miękkiej 12,6 mln t (-6,8% s/s, -0,9 mln s/s), jęczmienia 2,9 mln t (-3,9% s/s, -0,1 mln t s/s). Ogólny areal zbóż osiągnie 7 mln ha (-0,7% s/s, -0,1 mln ha s/s), natomiast plonowanie zbóż ogółem spadnie o 8,3% s/s i wyniesie 4,9 t/ha.

Według tych samych szacunków całkowita produkcja zbóż w UE ogółem w sezonie 2026/27 wyniesie 265,1 mln t (-9,4% s/s, -27,4 mln t s/s), kukurydzy 52,1 mln t (-13,8% s/s, -8,3 mln t s/s), pszenicy miękkiej 125,3 mln t (-8,1% s/s, -11,1 mln t s/s), jęczmienia 51,5 mln t (-8,2% s/s, -4,6 mln t s/s). Ogólny areal zbóż osiągnie 48,8 mln ha (-2,1%, -1 mln ha s/s), a plonowanie zbóż ogółem zmniejszy się (-7,4% s/s) i wyniesie 5,4 t/ha.

Według najnowszej prognozy Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych (USDA) opublikowanej w sierpniu 2026, dotyczącej sezonu 2026/27, globalna produkcja wszystkich zbóż wyniesie 2 949,6 mln t (-67,3 mln t s/s, -2,2% s/s). Globalne zbiory pszenicy w sezonie 2026/27 wg USDA mają wynieść 819,3 mln t (-24 mln t s/s, -2,8% s/s). Zapasy końcowe pszenicy na koniec obecnego sezonu prognozowane są na poziomie 273,2 mln t (-7 mln t s/s, -2,5% s/s). Światowe zbiory kukurydzy w sezonie 2026/27 wyniosą 1 298,9 mln t (-31 mln t s/s, -2,3% s/s). Zapasy na koniec obecnego sezonu mają wynieść 274,7 mln t (-24,2 mln t s/s, -8,1% s/s). Według USDA globalna produkcja nasion olejnych w sezonie 2026/27 wyniesie 721 mln t (+20,4 mln t s/s, +2,9% s/s).

Podstawowym wyznacznikiem sektora rolnego i jego siły nabywczej są zwyczajowo uwarunkowania atmosferyczne i makroekonomiczne, a także czynniki wpływające na wycenę płodów rolnych, m.in. bilans zbóż na głównych rynkach.

Rysunek 1. Notowania cen pszenicy, kukurydzy i rzepaku

SEGMENT NAWOZY

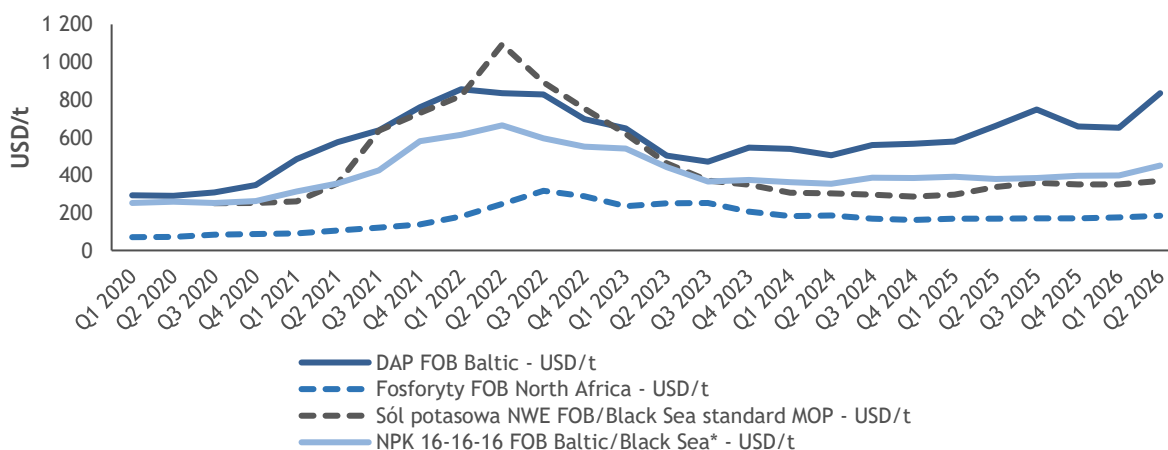
NAWOZY WIELOSKŁADNIKOWE

Ceny nawozów NPK w I półroczu 2026 roku kształtowały się na wyższym poziomie niż w przed roku. Średnia wartość benchmarku cenowego NPK 3x16 w tym okresie wyniosła 424 USD/t FOB Baltic/Black Sea, co oznacza wzrost o 10% r/r. Wycena dla powyższego benchmarku dla II kwartału br. to 451 USD/t FOB, co stanowi wzrost o 14% k/k. Ceny notowane przez pierwsze dwa miesiące br. były stabilne i przebiegały zgodnie z sezonowym trendem. W marcu na skutek wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie, wycena NPK znacznie wzrosła i pozostawała w trendzie wzrostowym aż do początku czerwca, kiedy to nastąpiła stabilizacja cen na poziomie powyżej 460 USD/t.

Na rynku europejskim, w tym w Polsce, zainteresowanie NPK pozostawało umiarkowane. Dla wielu rolników barierą zakupu pozostaje przystępność cenowa środków do produkcji rolnej. Kluczowym wydarzeniem, które wpływa obecnie na sektor nawozów jest wojna na Bliskim Wschodzie. Polski i europejski rynek nawozów NPK również podlegał napięciom podaży oraz wzrostom cen związanym z konfliktem. Płynność finansowa rolników jest słaba, co w obliczu wysokich kosztów nawozów, może wpłynąć na dalsze ograniczanie zakupu nawozów. Spadek popytu w sektorze NPK wynika obecnie również z sezonowego spowolnienia. Letnie prace konserwacyjne ograniczają podaż maskując niski popyt. Według danych GUS produkcja nawozów w Polsce w czerwcu gwałtownie spadła, w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku, a w relacji do poprzedniego miesiąca pozostała bez zmian. Osiągnęła ona najniższy miesięczny poziom od kwietnia 2025 roku. Majowe i czerwcowe spadki produkcji nastąpiły po stosunkowo wysokiej produkcji w marcu oraz kwietniu i były spowodowane przestojami w zakładach produkcyjnych. Łączna produkcja składników odżywczych, w okresie od stycznia do czerwca, spadła o 1% r/r. Zarówno obowiązujące cła importowe, jak również mechanizm CBAM, przyczyniły się do zmniejszenia wolumenu importu na rynek europejski. Od 1 lipca cła na nawozy importowane do krajów Unii Europejskiej z Rosji i Białorusi zostały podwyższone, w związku z czym spodziewany jest zmniejszony napływ nawozów z tych kierunków.

Napięta sytuacja na Bliskim Wschodzie, ograniczenia eksportowe ze strony Chin oraz zmniejszenie produkcji u kluczowych producentów obniżyły dostępność nawozów na rynkach importowych i zacieśniły i tak już napiętą podaż. Niepokój wśród producentów wzbudza coraz wyższe ceny siarki. Bliski Wschód jako jej główny dostawca, znacznie ograniczył podaż światową. Niedobór siarki ogranicza globalną produkcję fosforanów i utrzymuje ceny nawozów NPK i NPS na wysokim poziomie. Wzrost kosztów surowców może doprowadzić do kolejnych cięć w produkcji nawozów, ograniczając podaż i przyczyniając się do dalszych podwyżek cen. Należy się spodziewać, że skala wzrostów nadal będzie podlegać presji zahamowania popytu.

Rysunek 2. Notowania cen nawozów wieloskładnikowych (DAP, NPK), soli potasowej, fosforytów

* NPK 16-16-16 - od stycznia 2022 roku zmiana źródła notowań i bazy na FOB Baltic/Black Sea

DAP

Średnia wartość benchmarku cenowego fosforanu dwuamonowego (DAP) w I półroczu 2026 roku wyniosła 743 USD/t FOB Baltic/Black Sea, co oznacza wzrost o 20% r/r. Wycena dla powyższego benchmarku w II kwartale br. to 835 USD/t FOB, co stanowi wzrost o 28% k/k.

Podobnie jak w przypadku nawozów NPK, wiosenny popyt na nawozy DAP określany był w Polsce i w Europie jako umiarkowany. Koszty zakupów tłumili wielkość popytu, gdyż nabywcy uznawali ceny za zbyt wysokie. Zakończenie sezonu aplikacji spowodowało spadek zainteresowania zakupami. Wzrostu popytu importowego można się spodziewać pod koniec roku. W związku z wprowadzonym przez Parlament Europejski zawieszeniem standardowych cel importowych na nawozy, w tym DAP i MAP, możliwe jest większe zainteresowanie Arabii

Saudyjskiej rynkiem europejskim. Cła na nawozy sprowadzane z Rosji i Białorusi pozostały w mocy. Zawieszenie ma obowiązywać przez 12 miesięcy, począwszy od 30 maja br.

Na rynku globalnym zakłócenia transportowe związane z konfliktem na Bliskim Wschodzie, ograniczona dostępność surowców, w szczególności siarki i amoniaku, niższa produkcja u kluczowych producentów oraz brak chińskiego eksportu spowodowały gwałtowny wzrost cen nawozów fosforowych. W rezultacie doprowadziło to do destrukcji popytu i zmniejszenia dynamiki dalszych podwyżek, pomimo wciąż napiętej sytuacji podażowej. Konieczność uzupełniania zapasów oraz wysoki koszt krajowej produkcji będą wspierały indyjski import przez cały rok. Kraj ten pozostanie głównym źródłem globalnego popytu.

Nawet po normalizacji transportu przez Cieśninę Ormuz skutki zakłóceń logistycznych będą odczuwalne na rynku nawozów jeszcze przez dłuższy czas. Odbudowa globalnych łańcuchów dostaw będzie stopniowa, stąd ceny fosforanów pozostaną relatywnie wysokie nawet do 2027 roku. Jeżeli chiński eksport powróci w tym roku, z pewnością dostarczy mniejszych wolumenów niż zwykle, co utrzyma deficyt globalnej podaży w III kwartale. Obowiązujące od 1 lipca br. wyższe stawki na import rosyjskich i białoruskich nawozów na terytorium Unii Europejskiej ograniczą dostawy z tych destynacji.

SUROWCE DO PRODUKCJI NAWOZÓW WIELOSKŁADNIKOWYCH

Fosforyty

Wartość północnoafrykańskiego benchmarku cenowego fosforytów w I półroczu 2026 roku była wyższa o 7% r/r i o 5% wyższa k/k. W przypadku dostaw kwasu fosforowego do Europy Zachodniej wzrosła ona o 24% r/r i o 12% k/k.

W I półroczu 2026 roku jordański surowiec utrzymywał wyższą wycenę względem skał pochodzenia marokańskiego (68-70% BPL) i algierskiego (65-68% BPL). Wybuch konfliktu na Bliskim Wschodzie, który spowodował zakłócenia w przepływach handlowych i znaczący wzrost kosztów logistycznych, wpłynął na zdolność producentów fosforanów do pozyskiwania i przetwarzania skał fosforowych. W miarę eskalacji działań wojennych zmalał popyt na fosforyty, gdyż firmy nawozowe optymalizowały zakupy surowców i wielkość produkcji. Wzrost stawek frachtowych był dominującym mechanizmem podnoszącym wycenę fosforytów, nawet w obliczu spadającego zapotrzebowania. Szacunki dotyczące globalnego bilansu handlowego fosforytów wskazują na wystarczający wolumen podaży eksportowej przez cały 2026 rok, podczas gdy ich produkcja nie została zakłócona przez napięcia na Bliskim Wschodzie.

Dostępność oraz wycena fosforytów uzależniona jest głównie od sytuacji geopolitycznej, a popyt na gotowe nawozy będzie determinował zapotrzebowanie na surowiec. Dalsze trudności związane z transportem i logistyką opóźnią spadki cen i powrót do typowych warunków rynkowych.

Sól potasowa

Europejski benchmark cenowy soli potasowej FOB w I półroczu 2026 roku wzrósł o 14% r/r i o 7% k/k. W II kwartale 2026 roku to samo notowanie wzrosło o 9% r/r i o 5% k/k.

W I półroczu br. na rynku soli potasowej aktywność handlowa nabywców była zgodna z sezonowym trendem. W okresie wiosennym popyt na granulaty był silny, natomiast większość wolumenów standardowego MOP była zabezpieczona w ramach kontraktów kwartalnych. W Polsce i Europie, wraz z zakończeniem wiosennej aplikacji, zainteresowanie zakupami spadło. Wycena europejskiego benchmarku MOP pozostawała w trendzie wzrostowym, jednak ceny w tym regionie rosły mniej dynamicznie w stosunku do głównych światowych rynków spot. Dostawcy stopniowo sygnalizowali potrzebę podwyżek cen, argumentując to wzrostem kosztów logistycznych oraz ograniczoną podażą. Jednocześnie producenci nawozów NPK wykazywali ostrożność z uwagi na niepewność dotyczącą popytu na gotowe nawozy wieloskładnikowe. MOP nadal postrzegany jest jako najtańszy składnik odżywczy w porównaniu z produktami azotowymi i fosforowymi. Opinia ta ugruntowała się od czasu wybuchu wojny na Bliskim Wschodzie pod koniec lutego, która spowodowała gwałtowny wzrost cen mocznika i fosforanów oraz zwiększyła zmienność na tych rynkach. Kontrakty na standardowy MOP na III kwartał zostały rozliczone w przedziale 350-370 EUR/t CFR, co odzwierciedlało silny popyt na rynku globalnym oraz rosnące koszty logistyczne. Dostawcy soli potasowej mają dużo zobowiązań na III kwartał. Dostępność standardowego białego MOP jest ograniczona, ponieważ dwóch producentów wyprzedziło już dostawy na rok 2026. Popyt na MOP zazwyczaj spada w III kwartale, co może nieco obniżyć ceny.

Na rynku globalnym silna konkurencja wśród głównych importerów i rozliczenie rocznego kontraktu indyjskiego na 2026 rok, po cenie o 34 USD/t wyższej w stosunku do poziomu z 2025 roku, wpływało na wzrosty cen MOP przez całe I półrocze i ograniczało ryzyko większych spadków na rynku światowym. Rekordowe wolumeny importowe Chin i Brazylii wpływały na zacieśnienie podaży. Pod koniec półrocza rynek zaczął słabnąć i pojawiła się presja na obniżki cen. Odbudowa zapasów oraz słabszy sezonowy popyt ograniczały dalszy potencjał wzrostu rynku globalnego. Aktywność handlowa MOP będzie w najbliższym czasie sezonowo ograniczona na większości głównych rynków, co zrównoważy tymczasowe cięcia produkcji ogłoszone przez Rosję i Białoruś.

Rynek MOP pozostaje pod wpływem wydarzeń geopolitycznych, jednak bezpośrednie dostawy potasu z głównych regionów produkcyjnych nie zostały istotnie zakłócone. W rezultacie MOP jest postrzegany jako najstabilniejszy

cenowo składnik nawozowy. Standardowy MOP korzysta z silniejszego popytu w Azji, ograniczonej podaży oraz wyższych kosztów logistycznych, podczas gdy granulowany MOP pozostaje pod presją sezonowo słabego popytu w Europie, Brazylii i Ameryce Północnej. Jednocześnie wysokie zapasy w Chinach nadal ograniczają potencjał wzrostowy cen na rynku globalnym.

Siarka

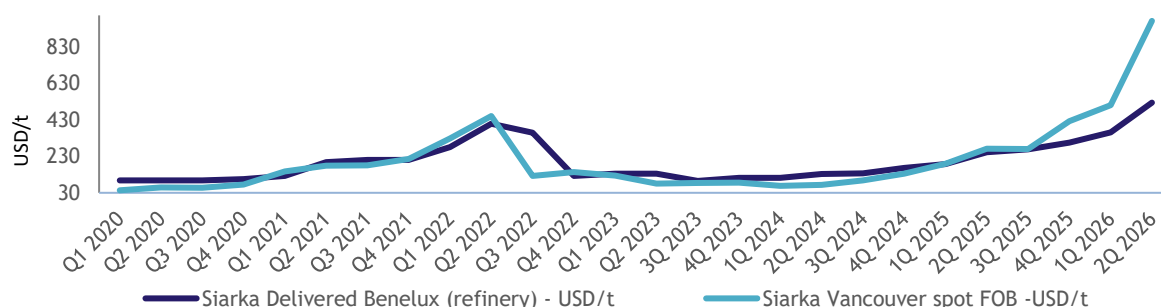
W pierwszym półroczu 2026 roku rynek siarki był zdominowany sytuacją na Bliskim Wschodzie. Notowania kwartalne w pierwszym półroczu FOB siarki granulowanej Vancouver wzrosły o 221% r/r, Cena siarki płynnej CFR Benelux dla kontraktów kwartalnych wzrosła o 101% r/r. Na rynku Tampa CFR wzrost wyniósł 168% r/r.

Atak na Iran spowodował zatrzymanie ok. 50% globalnych dostaw siarki, jednak wzrostowy trend miał już miejsce od początku roku. Ataki ukraińskie wyłączyły znaczącą część produkcji w Rosji, a niskie temperatury utrudniały eksport z portów bałtyckich. Rosja została zmuszona do importu siarki do produkcji nawozów i przedłużenia zakazu eksportu siarki do końca 2026 roku, a Kazachstan zakazał od 27 czerwca eksportu siarki do wszystkich krajów poza Rosją. Również Chiny na skutek wysokich cen wprowadziły ograniczenia w eksporcie kwasu siarkowego do końca roku, co dodatkowo zacieśniło podaż na rynku.

Sytuacja na Bliskim Wschodzie determinowała sytuację na rynkach siarki. Ilość uwiecznionym wolumenów szacowano na ponad 1 mln t. Po podpisaniu porozumienia w połowie czerwca statki z siarką o łącznej pojemności ok. 800 tys. t opuściły Zatokę Perską, jednak były to w większości wolumeny objęte dostawami kontraktowymi i załadowane na początku wojny. Czynniki te spowodowały zacieśnienie podaży, co zmusiło konsumentów do ograniczenia produkcji, a w skrajnych przypadkach nawet jej zaprzestania. Amerykański producent nawozów ograniczył produkcję nawozów fosforowych z powodu wysokich kosztów, głównie siarki, natomiast marokański obniżył wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych o blisko 50%. Stopniowe zwiększanie produkcji nastąpiło pod koniec omawianego okresu. Rynek chiński został poważnie dotknięty blokadą Cieśniny Ormuz, a zapasy w portach spadły znacznie poniżej 1 mln t, co było stanem najniższym od 2017 roku. Również producenci w Indonezji w odpowiedzi na wysokie ceny siarki zostali zmuszeni do ograniczenia mocy produkcyjnych od 30 do 70%. Wysokie ceny powodowały spadek popytu wśród producentów nawozów i chemikaliów, a obawy o przystępność cenową stają się powszechne wśród odbiorców przemysłowych. Również w Indiach pojawiły się oznaki załamania popytu, a niektórzy producenci z sektorów takich jak chemikalia i barwniki coraz bardziej skłaniali się do wstrzymania produkcji w odpowiedzi na wzrost kosztów siarki i kwasu siarkowego. Producenci w Europie musieli stawić czoła niskiej podaży. Produkcja siarki była mniejsza na skutek zamykania rafinerii i konieczności przechodzenia na słodsze gatunki ropy. Dodatkowo ograniczona dostępność z Rosji i Kazachstanu spowodowała, że rozliczenia cen CFR w krajach Beneluksu w III kwartale br. ustalono na poziomie 848 USD/t, co oznacza wzrost o 325 USD/t w porównaniu z II kwartałem. Kolejny problem przemysłu w Europie to wysokie, w porównaniu do innych regionów, koszty nośników energii ograniczające w znacznym stopniu możliwość konkurencji. Sytuacja ta spowodowała rekordowe zainteresowanie dostawami z Kanady, ponieważ kupcy musieli szukać nowych źródeł dostaw i jednocześnie akceptować wyższe ceny. W okresie od stycznia do lipca wzrost eksportu z Kanady wyniósł 14% r/r.

W wyniku ataku ucierpiało 13 zakładów produkujących siarkę na Bliskim Wschodzie, a większość z nich nie powróciła jeszcze do pełnej działalności. Dodatkowo zniszczenia w instalacjach będą wymagały napraw trwających w niektórych przypadkach 3-5 lat. Prognozy zakładają, że globalne ceny siarki pozostaną wysokie w III kwartale. Wynika to z faktu, że fundamenty dotyczące podaży nadal są niestabilne. Nawet w miarę stopniowego wznowiania eksportu z Bliskiego Wschodu, opóźnienia wynikające z zatorów w portach, repozycjonowania statków i operacji usuwania min ograniczą dostępność dostaw. Rosyjski eksport nie zostanie wznowiony w 2026 roku, co spowoduje spadek podaży na rynku o ok. 1 mln t.

Rysunek 3. Notowania cen siarki

PRODUKTY AZOTOWE

Amoniak

Notowania cen amoniaku w I półroczu 2026 roku kształtowały się na poziomie 520 USD/t NW Europe, co oznacza wzrost o 43% r/r.

Gdy pod koniec lutego rozpoczęła się wojna między USA, Izraelem a Iranem, nie ulegało wątpliwości, że będzie to miało poważny wpływ na przepływy handlowe nawozów. Tak też się stało. Przez Cieśninę Ormuz transportowana jest ok. jedna piąta światowego eksportu amoniaku i jedna trzecia mocznika. Ponadto dochodzi do tego szereg skutków ubocznych, takich jak gwałtowny wzrost stawek frachtowych oraz rosnące ceny ropy naftowej i gazu ziemnego, które powodują wzrost kosztów produkcji. Najbardziej jest to dotkliwe dla Europy, która jest najbardziej narażona na wahania na międzynarodowych rynkach gazu. Dodatkowo rynek europejski pozostawał w stagnacji, ponieważ kupujący wahali się w obliczu niejasnych skutków CBAM, ograniczonej dostępności i niechęci do importowania produktów o wyższej intensywności emisji CO₂ z USA lub Trynidadu. Rynek globalny, który w styczniu miał się charakteryzować nadwyżką podaży i słabym popytem, nagle stał się tak napięty, jak w okresie konfliktu rosyjsko-ukraińskiego. Rynki amoniaku w kluczowych regionach borykały się z zakłóceniami, niepewnością i niestabilnymi uwarunkowaniami. Rosnąca podaż ze wschodu od Kanału Sueskiego zachęcała do większej liczby międzyregionalnych ofert transportu towarów do Europy i USA. Handel był mniejszy ze względu na ograniczenia dotyczące statków i utrzymującą się niechęć niektórych operatorów do tranzytu przez Morze Czerwone. Nowe moce produkcyjne w USA i Katarze mogą pomóc złagodzić część napięć.

W miarę kontynuowania wojny na Bliskim Wschodzie ceny amoniaku zaczynały odzwierciedlać poważne niedobory dostaw spowodowane tym konfliktem. Ponieważ amoniak nie mógł być transportowany przez Cieśninę Ormuz, kupujący mieli trudności ze znalezieniem alternatywnych źródeł dostaw dla 3,6 mln t rocznie, które zazwyczaj są wysyłane z regionu Zatoki Perskiej. Problem ten dodatkowo pogłębiało kilka innych przestojów w kluczowych ośrodkach produkcyjnych. Sytuacja była i jest najbardziej krytyczna na wschód od Suez, gdzie wiele krajów jest w dużym stopniu uzależnionych od dostaw z Bliskiego Wschodu. Ceny w tym regionie gwałtownie rosły, ponieważ kupujący mieli trudności z zabezpieczeniem dostaw. Większość instalacji eksportujących amoniak na Bliskim Wschodzie była wyłączona z eksploatacji, a producenci koncentrowali się na kwestiach bezpieczeństwa, w tym na usuwaniu amoniaku ze zbiorników magazynowych. Przesyłki z tego regionu uległy załamaniu. W marcu 2026 roku z Omanu załadowano zaledwie 30 tys. t, w porównaniu do 395 tys. t w marcu 2025 roku. Chiny w znacznej mierze wyprzedziły już zapasy na kwiecień i początek maja po zwiększeniu eksportu w marcu, jednak niepewność co do polityki eksportowej skłoniła chińskich sprzedawców do wstrzymania się z oferowaniem nowych ładunków do czasu pojawienia się jaśniejszych wytycznych. Doniesienia sugerujące, że Chiny nie są skłonne do dalszego eksportu, sprawiły, że handlowcy zachowywali ostrożność, co dodatkowo ograniczało dostępność na rynku spot. Rynki na zachód od Suez również odczuwały zacieśnienie podaży, ponieważ utrata dostaw z Bliskiego Wschodu wpływała na światowe przepływy handlowe. W Afryce Północnej ograniczenia dostaw gazu w Algierii oraz obawy dotyczące przyszłych dostaw spowodowały wzrost cen FOB.

W basenie Atlantyku ceny gwałtownie wzrosły, głównie w wyniku znacznego wzrostu kwietniowej ceny rozliczeniowej w Tampie do 775 USD/t, co stanowiło wzrost o 160 USD/t w ciągu miesiąca i było najwyższym poziomem od 2023 roku. W regionie Zatoki Meksykańskiej i na Karaibach ceny nadal rosły. Uruchomione nowe moce produkcyjne w USA i przerwa w produkcji na Trynidadzie nie były w stanie zastąpić utraconych dostaw surowca z Bliskiego Wschodu.

Utrzymująca się tendencja wzrostowa odzwierciedla znaczący wpływ zaburzeń geopolitycznych na ceny. Popyt na amoniak do zastosowań przed siewem utrzymał się w kwietniu na stałym poziomie. W kwietniu odnotowano spadek importu amoniaku do Europy, spowodowany zmniejszeniem eksportu z Algierii o 62%, z 146,5 tys. t do 55 tys. t, w wyniku ograniczeń w dostawach gazu. Import z Trynidadu i USA wzrósł w ciągu miesiąca: dostawy z Trynidadu wzrosły o 57% do 107,5 tys. t, a wolumeny z USA podwoiły się do ok. 100 tys. t. Jednak te dodatkowe dostawy nie wystarczyły, aby zrównoważyć spadek z Algierii. Koszty produkcji FOB w północno-zachodniej Europie, uwzględniające koszty związane z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji, oszacowano na 615 USD/t na dzień 30 kwietnia, co stanowi wzrost o 28 USD/t w porównaniu z wcześniejszym tygodniem w związku z odbiciem cen TTF. Dało to marżę wynoszącą około 290 USD/t w stosunku do ceny importowej.

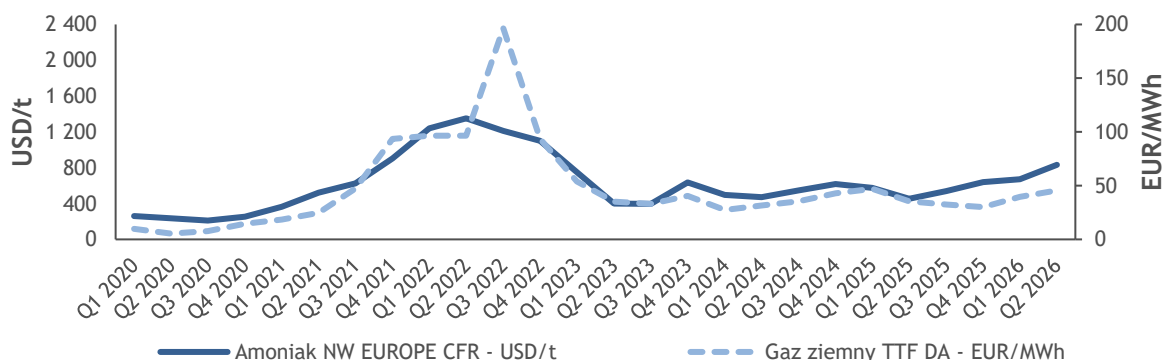
W maju sytuacja na rynkach amoniaku uległa zróżnicowaniu, czego wyraźnym przejawem była znaczna rozbieżność między regionami na wschód i na zachód od Kanału Sueskiego. W regionie Azji i Pacyfiku rynki pozostawały niezwykle ograniczone ze względu na utrzymujące się zakłócenia w dostawach z Bliskiego Wschodu. Natomiast rynki na zachód od Kanału Sueskiego odnotowały spadki, ponieważ podaż z USA, Europy i Algierii była duża, przy jednoczesnym osłabieniu popytu w USA i Europie.

Pod koniec maja rozmowy na temat ewentualnego porozumienia między Iranem a USA zostały przerwane w związku z wznowieniem działań wojennych. W czerwcu nastroje na rynku amoniaku uległy zmianie, ponieważ napięcia geopolityczne na Bliskim Wschodzie złagodziły, a sezonowy popyt osłabł w głównych regionach konsumpcyjnych. Obawy przed długotrwałymi zakłóceniami dostaw przez Cieśninę Ormuz zmniejszyły się po podpisaniu protokołu ustaleń między USA a Iranem w połowie czerwca, a sezon nawozowy na półkuli północnej wszedł w fazę pozasezonową. W czerwcu ceny gwałtownie spadły we wszystkich głównych benchmarkach, przy czym w Europie Północno-Zachodniej spadły do poziomu 725-750 USD/t CFR, ceny załadunku w Zatoce Meksykańskiej spadły do ok. 650 USD/t FOB, a w Indiach ceny obniżyły się do 750 USD/t CFR z poprzedniego maksimum wynoszącego 860 USD/t CFR. Największą korektę odnotowano na zachód od Kanału Sueskiego, gdzie spadek popytu na nawozy i poważne ograniczenia w dostawach siarki zbiegły się ze zwiększoną dostępnością

amoniaku na rynku, co spowodowało, że podaż i popyt uległy większej równowadze. Konsumpcja spadła wraz z zakończeniem wiosennych aplikacji w Ameryce Północnej i Europie, podczas gdy producenci nadal produkowali pod wysokim obciążeniem. W konsekwencji wzrosła dostępność eksportowa z Zatoki Perskiej, Algierii i Trynidadu, co doprowadziło do zaostrenia konkurencji o ograniczony popyt spotowy. Większość mocy produkcyjnych amoniaku na Bliskim Wschodzie przeznaczonych na eksport pozostała wyłączona, co ograniczało dostępność podaży w regionie Azji i Pacyfiku. W czerwcu udało się dostarczyć do Indii kilka ładunków z Iranu, a kilka uwięzionych statków zaczęło opuszczać cieśninę Ormuz. Jednak ciągły przepływ eksportu z Bliskiego Wschodu nie został jeszcze wznowiony.

Szacuje się że przepływy pozostaną znacznie ograniczone do końca roku. Utrzymujące się ceny gazu w Europie powyżej 20 USD/mmBtu groziłyby ograniczeniami dostaw, natomiast szybkie ponowne otwarcie cieśniny zaczęłoby łagodzić kryzys związany z dostępnością siarki i przywróciłoby równowagę między popytem a podażą. Zgodnie z prognozami od IV kwartału widoczne będzie łagodne ożywienie, po którym nastąpi powrót do nadwyżki podaży, gdy eksport z regionu Zatoki Perskiej wróci do normy.

Rysunek 4. Notowania cen amoniaku i gazu ziemnego

* Amoniak FOB YUZHNY - w związku z sytuacją w Ukrainie średnia cena dla Q1 2022 za 2 m-ce, brak notowań od marca 2022

Mocznik

Średnia cena mocznika w I półroczu 2026 roku kształtowała się na poziomie 753 USD/t FOB Bałtyk, co oznacza wzrost o 47% r/r

Na początku roku ceny wzrosły szybciej niż prognozowano. Importerzy z Ameryki Północnej aktywnie poszukiwali ładunków spot, a perspektywa wznowienia zakupów przez Indie skłoniła kupujących z innych rynków do zwiększenia aktywności. Po stronie podaży ograniczenia dostaw mocznika z Iranu były większe niż przewidywano z uwagi na pracę tylko jednej instalacji. Chiński mocznik zniknął z rynku, podaż w Azji Południowo-Wschodniej była ograniczona ze względu na minimalną dostępność z Indonezji, dla której priorytetem był rynek krajowy. Bliski Wschód jest największym regionem eksportującym mocznik na świecie, wysyłającym ok. 20 mln t/r, czyli jedną trzecią całego handlu morskiego, z czego ponad 17 mln t/r jest ładowanych za Cieśniną Ormuz lub w Iranie. Większość armatorów odmawiała wysyłania statków do przepłynięcia cieśniny, a niektóre firmy ubezpieczeniowe anulowały ubezpieczenie statków w tym regionie. Z perspektywy kupujących istniała i istnieje nadal realna obawa, że główni importerzy będą mieli trudności z zabezpieczeniem potrzebnego mocznika, jeśli konflikt będzie się utrzymywał. Wraz z eskalacją napięć na początku marca i faktycznym zamknięciem Cieśniny Ormuz ceny mocznika gwałtownie wzrosły we wszystkich segmentach rynku. Do końca marca ceny mocznika granulowanego z Bliskiego Wschodu wzrosły o 65% w stosunku do poziomu sprzed konfliktu. Jeden z najbardziej dynamicznych wzrostów odnotowano w przypadku mocznika granulowanego z Azji Południowo-Wschodniej. Kupujący w Australii byli coraz bardziej skłonni płacić znacznie wyższe ceny, aby zapewnić rolnikom potrzebne produkty azotowe. W Europie odłożenie zakupów z okresu styczeń-luty, spowodowane głównie niepewnością związaną z CBAM, dobiegło końca, zmuszając kupujących do powrotu na rynek. W rezultacie benchmark FOB dla Afryki Północnej stał się jednym z najbardziej płynnych na świecie w marcu, gdy znaczna część europejskich upraw ozimych była już zasiana.

Ponieważ na rynku zabrakło dostaw z Bliskiego Wschodu, za wyjątkiem eksportu z Omanu, zakup ten wyczerpał światowe zasoby mocznika z innych źródeł na cały maj i I połowę czerwca. Oznacza to, że większość eksporterów nie przejmowała się spadkiem popytu widocznym na innych rynkach. Kraje, które normalnie znajdowałyby się w szczycie sezonu, takie jak Tajlandia i Australia, borykały się z niedoborem importu mocznika z powodu braku eksportu z Bliskiego Wschodu. Ponad 1 mln t mocznika z Bliskiego Wschodu utknęło w maju w Zatoce Perskiej. Te zablokowane dostawy znacznie wypaczyły bilans handlowy, co oznaczało nadwyżkę podaży nad popytem, gdy uda się je wprowadzić na rynek. Część tych ładunków jest przeznaczona dla odbiorców, ale część pozostaje do sprzedania i jest ładowana na statki wykorzystywane jako pływające magazyny.

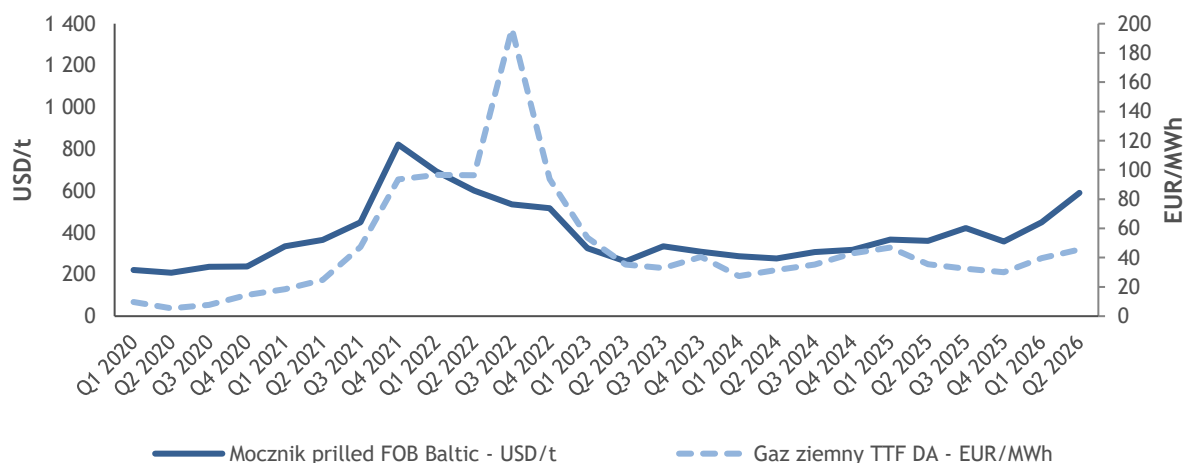
Konflikt na Bliskim Wschodzie spowodował ograniczenie eksportu mocznika z tego regionu. Tylko wolumeny z Omanu trafiały na międzynarodowy rynek, jednak te ilości nie były wystarczające, by zaspokoić potrzeby rynków do końca czerwca. Kraje w szczycie sezonu, takie jak Tajlandia czy Australia, borykały się z niedoborem

mocznika z powodu braku dostępności z Bliskiego Wschodu. Sytuacja ta wypaczyła tradycyjny bilans handlowy mocznika.

Pod koniec półrocza jedna z głównych niewiadomych została już wyeliminowana. Chiny ponownie rozpoczęły eksport, przyznając w czerwcu kontyngenty o łącznej wielkości ok. 2,6 mln t. Próby ustalenia cen minimalnych dla mocznika oraz odmowa dostosowania się do najnowszych indyjskich poziomów cen CFR skomplikowały sytuację. Oczekiwać można, że kwestie te zostaną rozwiązane, jednak obecnie ograniczają one ilość chińskiego mocznika trafiającego do Indii w ramach czerwcowego przetargu zakupowego. Wznowiono transporty przez Cieśninę Ormuz, a większość zapasów mocznika zgromadzonych na Bliskim Wschodzie trafia obecnie na rynek. Szacuje się, że do wysłania pozostało jedynie ok. 150-200 tys. t mocznika, co stanowi spadek w porównaniu z majem (o ok. 1 mln t). Prawdopodobnie przez dłuższy czas będziemy obserwować zmniejszoną podaż ze strony niektórych dostawców z Bliskiego Wschodu z powodu szkód poniesionych przez same instalacje nawozowe oraz infrastrukturę pomocniczą, których skala nie jest jeszcze możliwa do oszacowania. Powrót do poziomów cen sprzed konfliktu powinien zwiastować wznowienie zakupów na większości rynków. W wielu krajach nastąpił spadek popytu spowodowany gwałtownym wzrostem cen mocznika.

Przy założeniu, że podaż z Bliskiego Wschodu będzie nadal odzyskiwać poziom sprzed wojny do I kwartału 2027 roku, rynek wydaje się charakteryzować nadwyżką podaży w czwartym kwartale 2026 r. Jednak rosnące ceny energii, wyższe międzynarodowe ceny zbóż oraz ożywienie popytu ze strony USA, Brazylii i Indii w IV kwartale prawdopodobnie utrzymają ceny mocznika na historycznie wysokim poziomie do końca roku. Oczekuje się, że czynniki te będą miały pozytywny wpływ na ceny, pomimo przewidywanego uruchomienia projektu Kingisepp firmy Eurochem w Rosji oraz projektu Indorama III w Nigerii.

Rysunek 5. Notowania cen mocznika i gazu ziemnego

Mocznik techniczny

Na początku roku ceny mocznika technicznego (TGU) rosły na wielu rynkach, podążając za wzrostami cen mocznika spowodowanymi pojawieniem się ofert wyższych od oczekiwanych w ramach indyjskiego przetargu. W Europie ceny były stabilne. Producenci oczekiwali większej jasności w sprawie rozważań Komisji Europejskiej dotyczących tymczasowego zawieszenia CBAM, które weszło w życie 1 stycznia. W Europie aktywność była słaba ze względu na niski popyt ze strony użytkowników końcowych AdBlue. Ceny mocznika technicznego zaczęły rosnąć w większości regionów na rynku globalnym i wspierane były przez ogólny wzrost cen mocznika oraz rosnącą wartość importu pomimo nierównomiernego popytu. Światowe ceny TGU nadal rosły, podążając za wzrostem cen mocznika, mimo że popyt pozostawał nierównomierny. W Rosji i Egipcie widoczne były wzrosty o 10-15 USD/t, natomiast w Europie widoczna była stabilizacja cen. Na rynkach odbiorców, takich jak Indie i Brazylia, obserwowany był silny popyt, a w Europie był on nadal słaby z powodu ograniczonego ruchu ciężarówek wynikającego z niedoboru kierowców oraz utrzymującej się niepewności związanej z mechanizmem CBAM. Globalny rynek mocznika technicznego pozostawał w lutym stabilny, nie odnotowano żadnej aktywności z powodu braku dostaw z głównych ośrodków produkcyjnych. Na rynku europejskim popyt był niewielki ze względu na niekorzystne warunki pogodowe i utrzymujący się brak jasności co do CBAM. Szereg świąt na rynku światowym spowodował spowolnienie aktywności w segmencie mocznika technicznego w połowie I kwartału. Chiński Nowy Rok, ramadan i karnawał spowodowały zastój na rynku, ponieważ uczestnicy analizowali trendy rynkowe. Iran wznowił produkcję mocznika po prawie 2 miesiącach przerwy, po przywróceniu dostaw gazu ziemnego do zakładów. Na początku marca ceny TGU wzrosły, odzwierciedlając wzrost cen mocznika w następstwie eskalacji konfliktu między USA a Iranem. Popyt na ten produkt w Indiach pozostawał wysoki, ale jego dostępność była ograniczona. Kupujący w Europie obserwowali rynek i analizowali swoje zapasy. Pod koniec kwartału dostępność mocznika technicznego malała w związku z eskalacją konfliktu między USA a Iranem. Ataki zbrojne na Bliskim Wschodzie spowodowały dalszy wzrost cen gazu, a w Iranie i całym regionie Bliskiego Wschodu zaprzestano

produkcji mocznika. Pod koniec kwartału podmioty działające na rynku mocznika technicznego obserwowały konflikt między USA a Iranem, który spowodował spowolnienie aktywności rynkowej. Dostępność mocznika technicznego malała w związku z eskalacją konfliktu. Ceny mocznika technicznego wzrosły w związku z utrzymującym się niedoborem podaży spowodowanym trwającym konfliktem. Ponadto producenci TGU oczekiwali na ustabilizowanie się cen mocznika nawozowego, który znajdował się w trendzie wzrostowym.

Na początku II kwartału dostępność na rynku mocznika TGU pozostawała ograniczona z powodu braku dostaw z Bliskiego Wschodu. W Indiach obserwowało się umocnienie rynku w następstwie zakończenia w tym czasie przetargu na zakup mocznika. Na rynku brakowało jednak ofert dotyczących TGU. Podaż do Europy również była ograniczona, ponieważ nie było dostaw z Rosji, a kupujący poszukujący większych ilości musieli zapłacić wysokie ceny. Kupujący TGU w Brazylii wycofali się z rynku, aktywność koncentrowała się bardziej na moczniku do celów rolnych, a nastroje dotyczące TGU były stłumione. W połowie II kwartału ceny na rynku mocznika TGU spadały, podążając za trendem na rynku mocznika rolniczego, a także z powodu ograniczonej aktywności. Rynki TGU ostabiły się na całym świecie - ceny w regionie bałtyckim spadały z powodu ograniczonej aktywności, podobnie poziomy cen w regionie Morza Czarnego. Popyt w Europie utrzymywał się na stałym poziomie, ale kupujący pozostawali ostrożni ze względu na wysokie koszty importu. Aktywność w Egipcie spowolniła z powodu słabego popytu, podczas gdy popyt w regionie Morza Śródziemnego był stabilny dzięki dostępności rosyjskiego surowca. W Iranie kilka przestojów w zakładach ograniczało produkcję, pomimo częściowego wznowienia produkcji. Popyt w Indiach był słaby, oferta ograniczona, a kupujący niechętnie akceptują wysokie ceny. W Brazylii stłumiony popyt szedł w parze z gwałtownie spadającym rynkiem azotu. Rynek śródziemnomorski charakteryzował się stałym popytem. Słabość światowych cen mocznika na przełomie czerwca/lipca, zwłaszcza po ponownym otwarciu cieśniny, przeniosła się również na rynki mocznika TGU. Ceny spadały, podczas gdy popyt był otwarceniowy. Na wielu rynkach azjatyckich kupujący zachowywali ostrożność, ponieważ pora monsunowa spowodowała spadek popytu. W Europie i Brazylii popyt utrzymywał się na stałym poziomie.

Zgodnie z prognozami, globalny popyt na TGU będzie rósł w tempie 1% w skali roku (CAGR), osiągając poziom 34,5 mln t w 2030 roku, z nieznacznym wzrostem w kolejnych latach. W ciągu najbliższych 5 lat głównym motorem wzrostu będzie rynek żywic aminowych, jednak najszybszy wzrost prognozuje się w przypadku popytu ze strony przemysłu morskiego, który będzie rósł w tempie 13,1%, osiągając poziom 275,5 tys. t.

AdBlue

Notowania cen AdBlue w I półroczu 2026 roku kształtowały się na poziomie 28 EUR/100l FOT All Germany, co oznacza wzrost o 22% r/r.

Wzrost zapotrzebowania na ogrzewanie od początku roku powodował wzrost cen gazu w Europie. Główni producenci AdBlue nie zareagowali na wyższe ceny gazu. Ceny hurtowe AdBlue pozostawały stabilne. Rynek AdBlue monitorował dyskusje na temat unijnego mechanizmu dostosowania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) oraz ewentualnego zwolnienia nawozów z tego mechanizmu. Od 1 stycznia wszystkie importowane nawozy, w tym AGU (Automotive Grade Urea), wymagają certyfikatów w ramach CBAM. Niskie zainteresowanie zakupami nasilało konkurencję między traderami. Wielu dostawców obniżało ceny, aby zdobyć nieliczne dostępne zamówienia i wykorzystać swoje floty dostawcze, ponieważ muszą oni pokryć koszty stałe floty nawet przy niskiej sprzedaży. Na początku lutego producenci AdBlue w Niemczech i regionie Beneluksu podnieśli ceny hurtowe średnio o 1-1,20 EUR/100 l na początku miesiąca. Ceny DEF wzrosły o 6-7 €/USG w stosunku do stycznia, podążając za rosnącymi cenami mocznika w Nola. W połowie lutego temperatury poniżej zera w wielu obszarach ograniczały aktywność w branży budowlanej, co według handlowców skutkowało niewielkim popytem na AdBlue. Na początku marca widoczne były wzrosty cen AdBlue, które przypisywano przede wszystkim rosnącym globalnym cenom mocznika w związku z ograniczoną dostępnością. Równolegle ze wzrostem cen AdBlue odnotowano typowy dla tej pory roku wzrost zainteresowania zakupami. Wynikało to głównie z większej aktywności w sektorach rolnictwa i budownictwa. Pod koniec miesiąca dostawcy w Niemczech obniżyli ceny AdBlue od ok. 0,20 do 1 EUR/100 l w II połowie marca. W regionie Beneluksu obniżka cen wyniosła ok. 0,70 EUR/100 l. Korekta w połowie miesiąca odzwierciedla spadek cen gazu w marcu. Jest to druga z rzędu korekta w połowie miesiąca, po pierwszej zmianie cen AdBlue w lutym po 2-letnim okresie. Niezwykła zmienność cen AdBlue odzwierciedlała wahania cen gazu w Europie. Tymczasem popyt ogólnie rósł. Na północy zainteresowanie zakupami wzrosło od połowy marca. Traderzy na południu i w regionie Beneluksu również zgłaszali rosnący popyt ze strony sektora rolniczego i budowlanego, co przypisywano się przede wszystkim wzrostowi temperatury.

W połowie analizowanego okresu utrzymywał się silny popyt na AdBlue z uwagi na gromadzenie przez konsumentów zapasów w obawie przed dalszymi podwyżkami cen i niedoborami podaży. Zmienność cen gazu przyczyniła się do wzrostu cen AdBlue, mimo że 1 kwietnia ceny gazu spadły o ok. 7 EUR/MWh do 47,50 EUR/MWh w porównaniu do cen z 30 marca. Niepewność co do przyszłych cen gazu pozostawała wysoka z powodu wojny w Iranie, więc spodziewane były dalsze krótkoterminowe korekty cen. Wielu kupujących zabezpieczyło sobie większe ilości już w marcu w obawie przed rosnącymi cenami i ograniczoną dostępnością, wykorzystywali zgromadzone zapasy. Inni wstrzymywali się z zakupami ze względu na wysokie ceny i czekają na wyraźniejsze sygnały.

Popyt pod koniec półrocza pozostawał silny, co jest typowe dla tej pory roku, a dodatkowo wspierał go sektor transportowy. Handlowcy przypisywali tę zmianę m.in. utrzymującej się presji konkurencyjnej w regionie. Zainteresowanie zakupowe użytkowników końcowych utrzymywało się na wysokim poziomie typowym dla tej

pory roku. Szczególnie silny popyt odnotowały sektory rolniczy i budowlany. Popyt ze strony firm transportowych systematycznie wzrastał w ciągu czerwca, co prawdopodobnie stanowiło początek gromadzenia zapasów przed wygaśnięciem tymczasowego obniżenia podatków energetycznych i podatku VAT od paliw w Niemczech. Główni producenci w Niemczech obniżyli ceny AdBlue w czerwcu średnio o ponad 2 EUR/100l. Ceny w południowych Niemczech spadły nieco bardziej niż na północy. Według handlowców różnica ta wynikała prawdopodobnie z planowanych postojów remontowych na kilku instalacjach AdBlue w Polsce, które mogły ograniczyć podaż w północnych Niemczech. W połowie czerwca główni producenci AdBlue w Niemczech i krajach Beneluksu nie wprowadzili zmian cen. Kilku dostawców AdBlue w Niemczech i w regionie Beneluksu znacznie obniżyło swoje ceny na przełomie miesiąca (czerwiec/lipiec). W zależności od regionu obniżki cen sięgają nawet 5 EUR/100 l w porównaniu z poziomami odnotowanymi na początku czerwca. Wynika to przede wszystkim z niższych cen gazu ziemnego na giełdzie TTF. Bardziej atrakcyjne warunki cenowe pobudzają również popyt.

Ceny AdBlue mogą wzrosnąć we wrześniu w związku z wysokimi cenami gazu, które powodują wzrost kosztów produkcji, natomiast ceny DEF powinny nieznacznie wzrosnąć w miarę stabilizacji cen mocznika w Noli. Ceny AGU będą miały trudności z podążaniem za trendem wyznaczonym przez ceny mocznika rolniczego ze względu na ograniczony popyt i wysokie stawki frachtu kontenerowego.

GLÓWNY SUROWIEC DO PRODUKCJI PRODUKTÓW AZOTOWYCH

Gaz ziemny

Ceny gazu wzrosły w I półroczu 2026 roku o 3,4% r/r. Rynek gazu w omawianym okresie był kształtowany głównie przez sytuację na Bliskim Wschodzie, ograniczenia w dostawach LNG, niskie stany magazynowe w Europie, jak również wahania produkcji energii z OZE. Przełomową datą dla rynku gazu (podobnie jak dla innych strategicznych surowców) był atak sprzymierzonych sił USA i Izraela na Iran, co spowodowało skokowy wzrost notowań m.in. cen gazu ziemnego i ropy naftowej, niezależnie od wzrostowego trendu cen, który był już widocznych na początku roku, co wynikało ze zwiększonego popytu będącego następstwem niskich temperatur w Europie i Ameryce Północnej, skutkującymi wzrostem zapotrzebowania na energię do celów grzewczych.

Zmiana kierunków dostaw gazu ziemnego do Europy, wynikająca z konsekwencji kryzysu energetycznego jaki wystąpił w 2022 roku, spowodowała, że Europa w dużej części zależna jest od importu gazu ziemnego (LNG) z Ameryki Północnej. Oznacza to również konieczność konkurowania z odbiorcami z Azji.

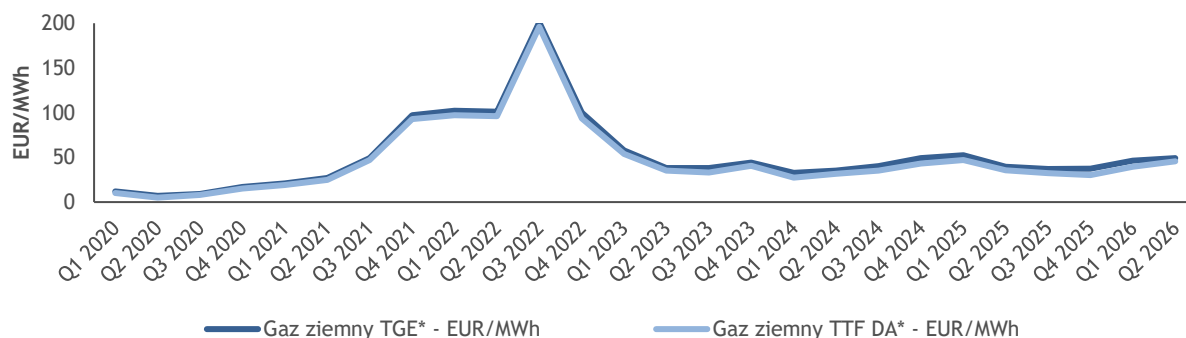
Zablokowanie 20% dostaw gazu ziemnego LNG z Bliskiego Wschodu (przede wszystkim pochodzącego z Kataru) spowodowało nasilenie tego zjawiska, ponieważ 90% wolumenu zakontraktowane było do odbiorców zlokalizowanych w Azji. Przełomowym wydarzeniem był atak na Iran, który spowodował praktycznie zatrzymanie eksportu gazu z tamtego rejonu. Dodatkowo odwetowe uderzenia w infrastrukturę do produkcji LNG uszkodziły 17% katarskiej zdolności produkcyjnej wynoszącej 77 mln t/r, a naprawy, w opinii ekspertów, mogą potrwać od 3 do 5 lat. Kolejne próby zawarcia porozumienia kończącego konflikt nie przynosiły rezultatu aż do połowy czerwca. Zawarty rozejm spowodował, że uczestnicy rynku mieli nadzieję na ustabilizowanie sytuacji, otwarcie Cieśniny Ormuz i stopniowy powrót LNG z krajów Zatoki Perskiej na światowe rynki. Jednak część ekspertów zwracała uwagę, że powrót do stanu sprzed konfliktu będzie powolny ze względu na wciąż istniejące ryzyko eskalacji konfliktu oraz ograniczenie żeglugowe cieśniny wynikające z jej zaminowania. Niestety początek II półrocza przyniósł kolejną fazę eskalacji konfliktu i kolejny gwałtowny wzrost cen gazu ziemnego, ropy naftowej i jej produktów. Duży wpływ na rynek w Europie miał również stan zatłoczenia magazynów gazu. Na początku 2026 roku były one na najniższym poziomie od 2022 r i znacznie poniżej średniej pięcioletniej. Może to spowodować konieczność płacenia wyższych cen w kolejnych okresach, szczególnie w przypadku trwającego konfliktu w rejonie Zatoki Perskiej i zwiększonego popytu ze strony Azji oraz zwiększonego zapotrzebowania na gaz ziemny w okresach zimowych.

Większe wzrosty cen gazu w maju i kwietniu były hamowane przez poprawę warunków pogodowych, wzrost generacji energii z OZE, jak również faktu, że część krajów azjatyckich zwiększyło zużycie relatywnie tańszego węgla do produkcji energii.

Stany Zjednoczone wyprzedziły już Katar jako największy producent LNG na świecie. Amerykańskie moce eksportowe wynoszą obecnie ok. 120 mln t/r, w porównaniu z 77 mln t/r Kataru. Biorąc pod uwagę projekty będące już w trakcie realizacji, amerykańskie moce mogą zbliżyć się do 220 mln t/r w ciągu 5 lat. Zależność Europy od LNG, szczególnie ze strony USA, naraża ją na ryzyko związane m.in. z warunkami pogodowymi (burze śnieżne, huragany), jak również z przerwami wynikającymi z awarii i planowanych przestojów.

Oczekuje się, że Europa będzie importować rekordowe ilości LNG w 2026 roku (ponad 140 mln t), kontynuując gwałtowny wzrost z ostatnich lat. UE planuje całkowite wycofanie rosyjskiego gazu do 2027 roku. Amerykański LNG nadal będzie odgrywał kluczową rolę w światowym bilansie gazu, choć w wolniejszym tempie niż w 2025 roku. Prognozy zakładają, że cena gazu w Europie raczej nie spadnie szybko do poziomu sprzed wojny z Iranem w obliczu utrzymującej się niepewności co do możliwości zakończenia blokady Cieśniny Ormuz i wyzwań związanych z uzupełnianiem europejskich zapasów. Istotną rolę będą odgrywały warunki pogodowe, których oddziaływanie będzie dwutorowe. Wyższe temperatury spowodują zwiększenie zapotrzebowania na energię do klimatyzacji. Z drugiej strony wzrost generacji energii z OZE zmniejszy jej zapotrzebowanie z bloków gazowych.

Rysunek 6. Notowania cen gazu ziemnego

* bez przesyłu

SEGMENT PIGMENTY

Biel tytanowa

W I półroczu 2026 roku dla rynku bieli, podobnie jak dla wielu innych rynków surowców i produktów, przełomową datą było rozpoczęcie konfliktu USA i Izraela z Iranem. Znaczne ograniczenie ruchu statków przez Cieśninę Ormuz miało pośredni wpływ, głównie poprzez cenę surowców, na globalny rynek bieli tytanowej. Skokowy wzrost cen siarki i gazu przełożył się, szczególnie w Europie i Azji, na wzrost kosztów kwasu siarkowego niezbędnego do produkcji bieli tytanowej produkowanej metodą siarczanową. Pomimo kilku prób zakończenia konfliktu nie udało się uzyskać trwałego porozumienia i stałego odblokowania cieśniny. Sytuacja ta spowodowała wzrost cen bieli z Chin, co dla producentów z Europy stworzyło szansę na zwiększenie udziałów w rynku. Skutkowało to podniesieniem cen na II kwartał przez wytwórców europejskich. Jednak nadal musieli się oni mierzyć z wysokimi kosztami surowców zmniejszających ich pozycję konkurencyjną w stosunku do innych regionów. Popyt ze strony głównego odbiorcy, sektora budowlanego, pozostawał słaby ze względu na niskie temperatury, które wystąpiły na początku roku, a w kolejnych okresach na niestabilną sytuację geopolityczną. Zwiększone zakupy w Europie nie były następstwem zwiększonego popytu bazowego, który nadal pozostawał słaby (Francja, Niemcy i Włochy odnotowały największy spadek produkcji budowlanej od sierpnia 2022 roku), jak również faktu, że ludzie ograniczają zakupy towarów niebędących artykułami pierwszej potrzeby, tylko z obawy o mniejszą dostępność, w związku z konfliktem na Bliskim Wschodzie.

Na rynku europejskim wystąpiły zmiany w podaży bieli polegające na częściowym lub całkowitym wznowieniu produkcji na wcześniej zatrzymanych instalacjach. Inaczej wyglądała sytuacja producentów w USA, którzy dysponują własną dużą bazą surowcową a ich produkcja bazuje na chlorkowym TiO_2 , więc nie są oni w takim stopniu jak inni producenci, szczególnie w Chinach, uzależnieni od kosztów siarki. Mimo wciąż słabego popytu w USA, zależnego istotnie od wysokości oprocentowania kredytów hipotecyjnych, uczestnicy rynku informowali o propozycjach podwyżek cen.

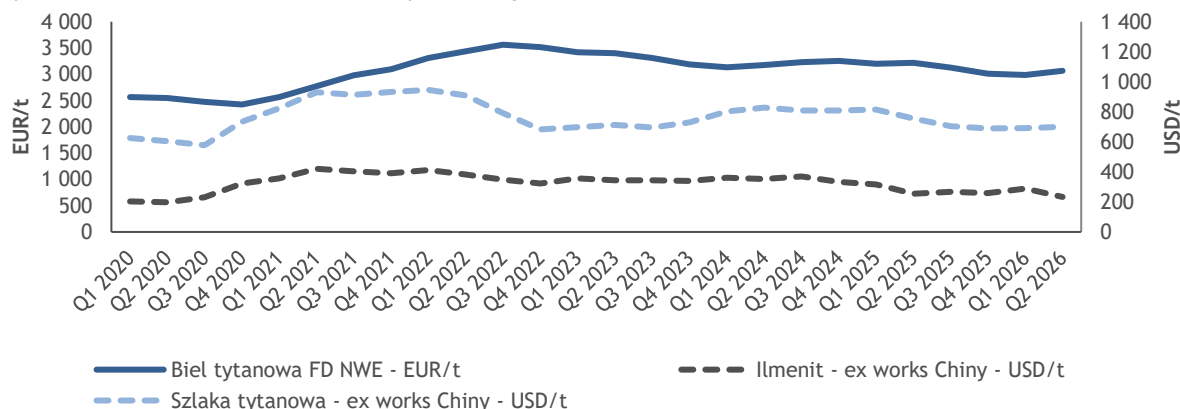
Producenci z Azji, a szczególnie z Chin, zostali mocno dotknięci przez sytuację na Bliskim Wschodzie. Ponad połowa importu siarki do Chin pochodziła z Bliskiego Wschodu, a ponieważ rząd Chin priorytetowo traktuje produkcję rolniczą, to ona w pierwszej kolejności będzie zaopatrywana w siarkę i kwas siarkowy. Według chińskiego Narodowego Biura Statystycznego (NBS) inwestycje w rozwój nieruchomości w Chinach w okresie styczeń-maj spadły o 16,2% r/r. Część producentów była zmuszona zmniejszyć wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych. Szacuje się, że producenci bieli w Chinach osiągnęli wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych na poziomie ok. 50%. Marża zysku z TiO_2 w Chinach wykazywała tendencję spadkową, spadając z ok. 35% do poziomu bliskiego progowi rentowności. Główną przyczyną były rosnące koszty surowców. Ceny koncentratu tytanu pozostały w 2026 roku zasadniczo stabilne, nieznacznie spadły r/r w okresie styczeń-maj, natomiast ceny kwasu siarkowego w tym samym okresie podwoiły się r/r. Koniec okresu przyniósł korektę na rynku spot w Chinach. Obniżka cen bieli przez jednego ze znaczących producentów skłoniła innych do podobnych kroków. Dodatkowo wyższe poziomy zapasów zmusiły producentów do ich upłynnienia i uwolnienia gotówki, co również sprzyjało spadkowi cen.

Najbliższe prognozy zakładają, że branża budowlana w UE (w tym w Wielkiej Brytanii) wzrośnie w 2026 roku o 1,3% r/r, a w III kwartale prognozuje się wzrost o 1,2% r/r. Część kupców poinformowało, że są zainteresowani przejściem na miesięczne ceny, ze względu na nieprzewidywalność sytuacji makroekonomicznej oraz fakt, że ewentualne zakończenie konfliktu może przynieść spadek cen, dlatego nie chcą podpisywać kontaktów w oparciu o ceny kwartalne.

Ograniczenie dostaw ropy, LNG i siarki z Bliskiego Wschodu pociągnie za sobą dalszy wzrost kosztów produkcji, szczególnie w Azji i Europie. Popyt prawdopodobnie pozostanie nadal słaby, zarówno ze względu na czynniki sezonowe (wakacje) jak również fakt, że w dobie tak dużych zawirowań geopolitycznych ludzie odsuwają w czasie decyzje o zakupie lub remoncie domów. Problemem w Europie może być konieczność konkurowania

o dostawie LNG z Azją, co może przyczynić się do wzrostu kosztów gazu i energii z niego wytwarzanych. Prognozy dotyczące chińskiego sektora budowlanego wskazują na możliwą jedynie niewielką poprawę popytu w III kwartale 2026 roku, w związku z zapowiedzianym przez tamtejszy rząd przyspieszeniem już zatwierdzonych projektów infrastrukturalnych, nie ogłoszono jednak nowych dużych pakietów stymulacyjnych.

Rysunek 7. Notowania cen bieli tytanowej, ilmenitu i szlaki

Pozostałe produkty

Siarczan żelaza jest produktem ubocznym przy produkcji bieli tytanowej i stali. Na początku 2026 roku producenci wykorzystujący siarczan żelaza odbierali niewielkie ilości towaru, co wynikało z przerw w produkcji na instalacjach cementowych, na skutek sezonowo mniejszych odbiorów oraz okresowych postojów instalacji wykorzystywanych na przeprowadzenie remontów. Wskazania rynkowe wskazywały również na zmniejszoną liczbę realizowanych w tym okresie inwestycji oraz przedsięwzięć budowlanych, także ze względu na aspekty pogodowe, co dodatkowo wpływało na niskie poziomy zapotrzebowania. Zaobserwowano natomiast wzmożone zapotrzebowanie dla wykorzystania surowca do nawozów.

W całym pierwszym półroczu obserwowano wysokie zapotrzebowanie na surowiec do zastosowania nawozowego. Sektor cementowy natomiast wykazywał wzmożone zapotrzebowanie od połowy marca, ale największy poziom można było zaobserwować od kwietnia. Wynikało to przede wszystkim z faktu, iż cementownie rozpoczęły sezon a tym samym intensywny okres produkcyjny. W III kwartale przewiduje się dalsze wzmożone odbiory z sektora cementowego.

W związku z napiętą sytuacją na Bliskim Wschodzie, a co za tym idzie ogromną niestabilnością na rynkach surowcowych, szczególnie siarki i kwasu siarkowego, producenci siarczanu żelaza podjęli próby wdrożenia podwyżek cen.

Materiał chiński stanowi konkurencję dla materiału od producentów europejskich, ale nie stanowi on głównego źródła tego materiału. Jego rolę przejęli w większości Europejscy producenci. Siarczan z Chin nie jest obecnie, tak jak dotychczas, mocno konkurencyjny w porównaniu do produktów europejskich z uwagi na rosnące koszty wytworzenia tego surowca, podyktowane głównie sytuacją geopolityczną i rosnącymi cenami frachtu.

Producenci siarczanu żelaza oczekują, iż w III kwartale roku będzie można zaobserwować pozytywną tendencję wzrostową z uwagi na trwanie sezonu budowlanego, ale ostatecznie popyt będzie zapewne zależny od wielu czynników, w tym pogody, poziomu inwestycji oraz poprawy klimatu w otoczeniu makroekonomicznym.

SUROWCE DO PRODUKCJI PIGMENTÓW

Ilmenit i szlaka tytanowa

Szlaka tytanowa

W I półroczu 2026 roku rynek szlaki tytanowej charakteryzował się stabilnością. Spadek zapotrzebowania ze strony producentów bieli tytanowej, jak również wysoki stan zapasów, spowodowały zmniejszenie wskaźnika wykorzystania zdolności produkcyjnej przez wytwórców szlaki. Producenci aktywnie realizowali istniejące zamówienia. Presja kosztowa utrzymywała się na wysokim poziomie, napędzana utrzymującymi się wysokimi cenami surowców i materiałów pomocniczych, w tym koksu naftowego, elektrod i energii elektrycznej.

Ilmenit

Sytuacja na rynku ilmenitu w I półroczu 2026 roku była pochodną tego, co działo się na rynku bieli. Początek roku to proces uzupełniania zapasów. W kolejnych okresach producenci realizowali głównie kontrakty długoterminowe, natomiast odbiorcy naciskali na spadek cen na rynku spot. Ceny na rynku spot miały trudności z utrzymaniem stabilności i pojawiło się kilka transakcji po niższych cenach. Ograniczona podaż regionalna wspierała wzrost cen firm produkcyjnych, jednak główni lokalni producenci obniżali ceny nowych zamówień, aby

pozbyć się zapasów, nasilając presję cenową i konkurencję w segmencie odbiorców oraz utrudniając finalizowanie transakcji zawierających wysokie ceny. W najbliższym czasie oczekuje się, że rynek ilmenitu pozostanie w impasie, bez znaczących wahań cen.

Istotne informacje z zakresu rynku CO₂

I półrocze 2026 przyniosło poważne zmiany na rynku giełdowym uprawnień do emisji. W połowie stycznia uformował się szczyt średnioterminowego trendu wzrostowego, który w ciągu kilku miesięcy wywindował notowania EUA z poziomu 70 do 92 EUR. Potem na rynku rozpoczęła się silna korekta spadkowa, której dołek wypadł 19 marca na poziomie 62 EUR. Od tego momentu rynek wygenerował kolejną silną falę wzrostową, której apogeum wypadło w dniu 21 lipca na poziomie 87 EUR. Było to kilka dni po opublikowaniu przez KE szczegółów reformy EU ETS, która okazała się bardziej rewizją niż reformą.

Opublikowana 17 lipca przez Komisję Europejską reforma Dyrektywy ETS nie okazała się, z punktu widzenia przemysłu chemicznego, dokumentem zmieniającym zasady gry ani narzędziem wspierającym europejski sektor chemiczny w redukcji kosztów, ponoszonych w związku z obowiązującym pakietem klimatycznym UE. Poza zapowiedzią bardziej aktywnego zarządzania podażą jednostek, począwszy od roku 2027 (dodatkowe 400 mln EUA do uwolnienia w przypadku znaczących wzrostów cen) w ramach Investment Boostera oraz zmian w zakresie mechanizmu Stabilizacji Rynkowej (MSR), brakuje konkretnych propozycji, obniżających restrykcyjność systemu. Na plus można przyjąć fakt spowolnienia tempa redukcji przydziału darmowych uprawnień. Reforma oczekuje obecnie na przyjęcie oficjalnych stanowisk przez Parlament Europejski i Radę Europejską. Opublikowana reforma nie zmienia fundamentalnych zasad systemu, który ma służyć przede wszystkim redukcji emisji w sektorze przemysłowym.

W II kwartale 2026 roku Spółka kupowała uprawnienia do emisji na rynku kasowym spot na zabezpieczenie wykonanej emisji za rok 2025.

2.3. Podstawowe wielkości ekonomiczno-finansowe

2.3.1. Wyniki finansowe

W I półroczu 2026 roku Grupa Kapitałowa Emitenta wypracowała skonsolidowane przychody ze sprzedaży na poziomie 1 361 509 tys. zł i wynik EBITDA w wysokości 59 754 tys. zł, przy marży EBITDA 4,4%. W porównaniu z analogicznym okresem 2025 roku skonsolidowany wynik EBITDA był wyższy o 32 803 tys. zł, a marża EBITDA wzrosła o 2,4 punktu procentowego.

Jednocześnie Jednostka Dominująca uzyskała wynik EBITDA za I półrocze 2026 roku na poziomie 55 803 tys. zł, uzyskując znaczącą poprawę względem I półrocza 2025 roku o 27 965 tys. zł.

W okresie objętym raportem Grupa Kapitałowa Emitenta kontynuowała działania w zakresie aktywnego zarządzania kosztami, działania handlowe dynamicznie odpowiadające na zmieniającą się sytuację rynkową oraz optymalizujące procesy operacyjne.

W I półroczu 2026 roku Emitent odnotował pozytywne łączne odchylenie przychodów, natomiast kierunek zmian różnił się w poszczególnych grupach asortymentowych – łączny wzrost ilości i cen sprzedaży odnotowano w grupie produktów azotowych i dotyczył on głównie mocznika niepowlanego. W zakresie nawozów wieloskładniowych odnotowano niższy wolumen produkcji i sprzedaży odpowiednio o 10% i 8% przy cenach wyższych średnio o 6% w porównaniu do analogicznego okresu ubiegłego roku.

W relacji do analogicznego okresu roku ubiegłego spadły ceny zakupu między innymi: fosforytów, ilmenitu, oraz węgla, natomiast wzrosły ceny nabycia soli potasowej, kwasu siarkowego a przede wszystkim wzrosły ceny siarki, ze względu na ograniczenia podaży związane z konfliktem na Bliskim Wschodzie.

Łączny wpływ zmian cen kluczowych surowców był negatywny.

Wyniki I półrocza 2026 roku uwzględniają zmianę szacunku rezerwy na prawa do emisji CO₂ za rok 2025 spowodowaną spadkiem cen rynkowych praw do emisji CO₂.

Na poziomie wyniku netto w I półroczu 2026 roku Grupa Kapitałowa zanotowała stratę w wysokości 37 605 tys. zł. Niższy aż o 132 031 tys. zł poziom straty netto wynikał głównie z dodatniego poziomu wyniku z udziałów w jednostkach stowarzyszonych wycenianych metodą praw własności, przy znaczącej ujemnej wartości w analogicznym okresie poprzedniego roku (dotyczącej wówczas głównie spółki stowarzyszonej GA Polyolefins).

Tabela 2. Wyniki finansowe Jednostki Dominującej

Wyszczególnienie	1H 2026	1H 2025	zmiana	zmiana %
Przychody ze sprzedaży	1 356 189	1 333 497	22 692	1,7
Koszt własny sprzedaży	1 258 547	1 270 435	-11 888	-0,9
Zysk/strata brutto na sprzedaży	97 642	63 062	34 580	54,8
Koszty sprzedaży	57 566	53 044	4 522	8,5
Koszty ogólnego zarządu	62 587	49 585	13 002	26,2
Zysk/strata netto ze sprzedaży	-22 511	-39 567	17 056	43,1
Pozostałe przychody/(koszty) operacyjne	10 357	-2 363	12 720	538,3
Zysk/strata na działalności operacyjnej EBIT	-12 154	-41 930	29 776	71,0
Przychody/(koszty) finansowe	-33 587	-16 534	-17 053	-103,1
Zysk/strata przed opodatkowaniem	-45 741	-58 464	12 723	21,8
Podatek dochodowy	-11 762	-7 670	-4 092	-53,4
Zysk/strata netto	-33 979	-50 794	16 815	33,1
EBITDA	55 803	27 838	27 965	100,5

Tabela 3. Skonsolidowane wyniki finansowe Grupy Kapitałowej

Wyszczególnienie	1H 2026	1H 2025	zmiana	zmiana %
Przychody ze sprzedaży	1 361 509	1 345 621	15 888	1,2
Koszt własny sprzedaży	1 259 087	1 271 736	-12 649	-1,0
Zysk/strata brutto ze sprzedaży	102 422	73 885	28 537	38,6
Koszty sprzedaży	51 505	53 044	-1 539	-2,9
Koszty ogólnego zarządu	72 673	60 362	12 311	20,4
Zysk/strata netto ze sprzedaży	-21 756	-39 521	17 765	45,0
Pozostałe przychody/(koszty) operacyjne	13 998	-3 226	17 224	533,9
Zysk/strata na działalności operacyjnej EBIT	-7 758	-42 747	34 989	81,9
Przychody/(koszty) finansowe	-53 550	-14 146	-39 404	-278,6
Zysk (strata) z udziałów w jednostkach stowarzyszonych wycenianych metodą praw własności	11 948	-120 172	132 120	109,9
Zysk/strata przed opodatkowaniem	-49 360	-177 065	127 705	72,1
Podatek dochodowy	-11 755	-7 429	-4 326	-58,2
Zysk/strata netto	-37 605	-169 636	132 031	77,8
EBITDA	59 754	26 951	32 803	121,7

2.3.2. Wyniki finansowe segmentów

Tabela 4. Wyniki w ujęciu segmentów w I półroczu 2026 roku

Wyszczególnienie	Jednostka Dominująca			Grupa Kapitałowa		
	Nawozy	Pigmenty	Pozostała działalność	Nawozy	Pigmenty	Pozostała działalność
Przychody ze sprzedaży zewnętrznej	1 194 957	126 263	34 969	1 192 597	126 263	42 649
Udział w strukturze	88%	9%	3%	88%	9%	3%
EBIT	9 742	-31 723	9 827	10 103	-31 526	13 665
EBITDA	63 787	-20 837	12 853	62 715	-20 920	17 959

Tabela 5. Wyniki w ujęciu segmentów w I półroczu 2025 roku

Wyszczególnienie	Jednostka Dominująca			Grupa Kapitałowa		
	Nawozy	Pigmenty	Pozostała działalność	Nawozy	Pigmenty	Pozostała działalność
Przychody ze sprzedaży zewnętrznej	1 083 105	144 457	105 935	1 079 891	144 457	121 273
Udział w strukturze	81%	11%	8%	80%	11%	9%
EBIT	-43 718	-21 735	23 523	-43 170	-21 600	22 023
EBITDA	9 910	-10 741	28 669	8 994	-10 847	28 804

SEGMENT NAWOZY

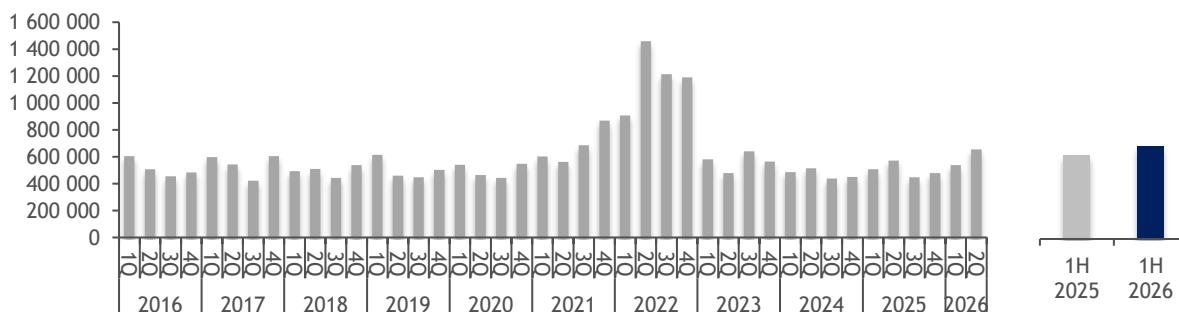
W I półroczu 2026 roku w Segmencie Nawozy Emitent uzyskał skonsolidowany wynik EBITDA na poziomie plus 62 715 tys. zł, wyższy o 53 721 tys. zł niż wypracowany w analogicznym okresie ubiegłego roku.

Skonsolidowane przychody ze sprzedaży zewnętrznej Segmentu wyniosły 1 192 597 tys. zł i były o 10% wyższe niż w I półroczu 2025 roku. Pozycja ta stanowiła 88% przychodów ze sprzedaży Grupy Kapitałowej.

W Segmencie Nawozy w I półroczu 2026 roku głównymi determinantami wyników w ujęciu r/r były: znaczący wzrost cen produktów (głównie mocznika i jego roztworów), wzrost wolumenów sprzedaży mocznika niepowlekanego (o 40%), spadek sprzedaży nawozów wieloskładnikowych i amoniaku przy jednoczesnym wzroście cen soli potasowej i siarki.

Wypracowana w I półroczu 2026 roku marża EBITDA Segmentu Nawozy ukształtowała się na poziomie plus 5,3% i była wyższa niż uzyskana w analogicznym okresie ubiegłego roku o 4,4 pp.

Rysunek 8. Porównanie skonsolidowanych przychodów ze sprzedaży w Segmencie Nawozy

Okolo 58% wartości przychodów ze sprzedaży ogółem w Segmencie Nawozy wygenerowała grupa nawozów wieloskładnikowych. Sprzedaż nawozów wieloskładnikowych na rynku krajowym w okresie objętym raportem stanowiła okolo 80% sprzedaży ogółem nawozów wieloskładnikowych

SEGMENT PIGMENTY

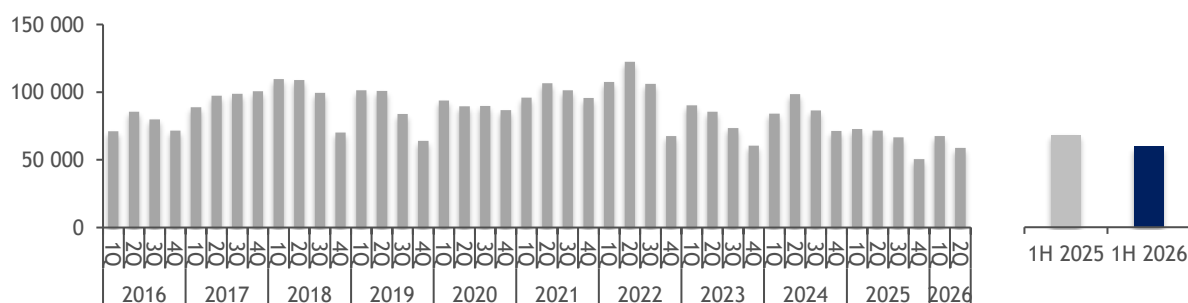
W I półroczu 2026 roku w Segmencie Pigmenty Emitent uzyskał skonsolidowany wynik EBITDA na poziomie minus 20 920 tys. zł.

W okresie objętym raportem w Segmencie Pigmenty uzyskano niższy o 8% poziom cen sprzedaży bieli tytanowej, przy równocześnie niższym zrealizowanym wolumenie produkcji i sprzedaży odpowiednio o 12% i 8% r/r. Powyższe spadki wolumenów zostały spowodowane przesunięciem w czasie postojem remontowym instalacji, wynikającym z globalnej ograniczonej dostępności kwasu siarkowego. Po stronie surowców niższe były ceny ilmenitu, natomiast istotny negatywny wpływ na wyniki segmentu miał wzrost cen siarki i kwasu siarkowego.

W I połowie 2026 roku kluczowy wpływ na rynek bieli tytanowej wywierała sytuacja na Bliskim Wschodzie. Zamknięcie cieśniny Ormuz nie wpłynęło bezpośrednio na globalne przepływy wolumenów bieli, natomiast miało wpływ na koszty jej wytworzenia. Skokowy wzrost cen gazu i zablokowanie około 50% globalnych dostaw siarki przełożyło się na wzrost kosztów produkcji kwasu siarkowego, szczególnie w Azji i Europie. Na skutek powyższego, w II kwartale 2026 roku po trzech kwartałach spadków, doszło do wzrostu cen bieli dostępnej na europejskim rynku, w tym oferowanej przez Emitenta.

Wypracowana w I półroczu 2026 roku marża EBITDA Segmentu Pigmenty ukształtowała się na poziomie minus 17%.

Rysunek 9. Porównanie skonsolidowanych przychodów ze sprzedaży w Segmencie Pigmenty

W okresie objętym raportem przychody ze sprzedaży w Segmencie Pigmenty wyniosły 126 263 tys. zł i stanowiły 9% przychodów ze sprzedaży Grupy Kapitałowej. Około 62% przychodów ze sprzedaży bieli tytanowej zostało wygenerowanych ze sprzedaży na rynkach zagranicznych.

POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ

Na pozostałej działalności w I półroczu 2026 roku Grupa Kapitałowa zanotowała przychody w wysokości 42 649 tys. zł i stratę EBITDA w wysokości 17 959 tys. zł. Przychody zakwalifikowane do kategorii „Pozostała działalność” stanowiły około 3% łącznych przychodów. Istotny wpływ na wynik w tym obszarze miały wyniki spółek zależnych oraz korekty konsolidacyjne dotyczące marż zrealizowanych na transakcjach wewnątrz Grupy Kapitałowej Emitenta.

2.3.3. Struktura kosztów rodzajowych

Koszty działalności operacyjnej Jednostki Dominującej w I półroczu 2026 roku ukształtowały się na poziomie 1 353 882 tys. zł i były wyższe od poniesionych w analogicznym okresie ubiegłego roku o 25 596 tys. zł (2%). Biorąc pod uwagę koszty Grupy Kapitałowej, były one wyższe o 20 863 tys. zł od poniesionych w analogicznym okresie 2025 roku.

Najwyższy udział w strukturze kosztów rodzajowych stanowił koszt zużycia materiałów i energii, którego wartość w porównaniu do I półrocza 2025 roku spadła o 4%. Wpływ na to miała zmiana struktury zakupu, ilości zużycia i cen surowców. Odnotować należy niższe koszty zużycia m.in. fosforytów, mialu węglowego, amoniaku z zakupu. Wyższe były natomiast głównie koszty zużycia gazu na skutek wzrostu poziomu produkcji amoniaku oraz koszty zużycia soli potasowej, siarki i kwasu siarkowego wynikające ze wzrostu cen tych surowców.

Koszty usług obcych były wyższe od ubiegłorocznych głównie z powodu wzrostu kosztów transportu. Koszty wynagrodzeń z narzutami w I półroczu 2026 roku zwiększyły się w odniesieniu do I półrocza 2025 roku z powodu wzrostu funduszu wynagrodzeń oraz rozwiązania rezerw aktuarialnych dotyczących Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w roku 2025. Na zwiększenie kosztów w pozycji podatki i opłaty decydujący wpływ miały wyższe koszty praw do emisji CO₂. Nieznacznie wyższe pozostałe koszty rodzajowe w Jednostce Dominującej były wynikiem wyższej opłaty za logo Grupy Azoty.

Tabela 6. Koszty Jednostki Dominującej w układzie rodzajowym

Wyszczególnienie	1H 2026	1H 2025	zmiana	zmiana %
Amortyzacja	67 957	69 768	-1 811	-3
Zużycie materiałów i energii	868 095	907 956	-39 861	-4
Usługi obce	125 490	114 651	10 839	9
Wynagrodzenia, narzuty i poz. świadczenia	147 975	122 662	25 313	21
Podatki i opłaty	133 127	103 093	30 034	29
Pozostałe koszty rodzajowe	11 238	10 156	1 082	11
Razem	1 353 882	1 328 286	25 596	2

Tabela 7. Koszty Grupy Kapitałowej w układzie rodzajowym

Wyszczególnienie	1H 2026	1H 2025	zmiana	zmiana %
Amortyzacja	67 512	69 698	-2 186	-3
Zużycie materiałów i energii	878 749	917 122	-38 373	-4
Usługi obce	96 607	80 254	16 353	20
Wynagrodzenia, narzuty i poz. świadczenia	182 707	162 543	20 164	12
Podatki i opłaty	134 736	104 822	29 914	29
Pozostałe koszty rodzajowe	5 765	10 774	-5 009	-46
Razem	1 366 076	1 345 213	20 863	2

2.3.4. Charakterystyka struktury aktywów i pasywów

Na koniec I półrocza 2026 roku wartość aktywów Jednostki Dominującej zmniejszyła się do poziomu 2 973 720 tys. zł, tj. o około 18% w porównaniu do stanu na koniec I półrocza 2025 roku. Na dzień 30 czerwca 2026 roku stan aktywów trwałych wyniósł 1 892 940 tys. zł, a stan aktywów obrotowych 1 080 780 tys. zł.

Tabela 8. Struktura aktywów Jednostki Dominującej

Wyszczególnienie	30.06.2026	30.06.2025*	zmiana	zmiana %
Aktywa trwałe, w tym:	1 892 940	2 450 751	-557 811	-23
Rzeczowe aktywa trwałe	1 218 880	1 299 837	-80 957	-6
Aktywa z tytułu prawa do użytkowania	45 719	49 108	-3 389	-7
Nieruchomości inwestycyjne	61 598	54 216	7 382	14
Wartości niematerialne	20 808	16 738	4 070	24
Udziały i akcje	369 576	319 811	49 765	16
Pozostałe należności	537	908	-371	-41
Pozostałe aktywa finansowe	892	610 315	-609 423	-99,9
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	174 930	99 818	75 112	75
Aktywa obrotowe, w tym:	1 080 780	1 177 007	-96 227	-8
Zapasy	305 292	354 168	-48 876	-14
Prawa majątkowe	230 872	371 831	-140 959	-38
Należności z tytułu podatku dochodowego	0	1 342	-1 342	-100
Należności z tytułu dostaw i usług oraz poz.	438 732	410 535	28 197	7
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	105 884	39 131	66 753	171
Aktywa razem	2 973 720	3 627 758	-654 038	-18

**/Dane finansowe przekształcone w wyniku zmian opisanych w punkcie 1.3.1. „korekty błędu poprzedniego okresu” Informacji dodatkowej do Skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2025 roku*

Kluczowe zmiany dotyczące pozycji bilansowych bieżącego okresu w relacji do stanu zaewidencjonowanego na 30.06.2025 roku związane były z wycenami dokonanymi na 31.12.2025 roku.

W zakresie aktywów największa zmiana dotyczyła zmniejszenia poziomu pozostałych długoterminowych aktywów finansowych (bieżący okres wykazuje zmniejszenie o 609 423 tys. zł w stosunku do czerwca 2025 roku). Na dzień 31 grudnia 2025 roku zakwalifikowano pożyczki udzielone Spółce GA Polyolefins jako credit-impaired (tj. aktywa finansowe, w przypadku których stwierdzono wystąpienie utraty wartości). W konsekwencji odpisem aktualizującym została objęta wartość pożyczek udzielonych GA Polyolefins oraz odsetek naliczonych w trakcie 2025 roku.

Szczegółowe informacje w zakresie wyżej wymienionych zdarzeń zostały przedstawione w opublikowanym dnia 29 kwietnia 2026 roku sprawozdaniu finansowym Emitenta za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2025 roku.

Pozostałe istotne zmiany w stosunku do wartości aktywów roku poprzedniego stanowiły:

- Zmniejszenie rzeczowych aktywów trwałych o 6%, które wynikało m.in. z aktualizacji wyceny rezerw na ochronę środowiska (w tym ze zmiany szacowanych kosztów rekultywacji i likwidacji składowisk fosfogipsu i siarczanu żelaza) oraz z umorzenia środków trwałych,
- Zwiększenie wartości nieruchomości inwestycyjnych o 14% nastąpiło w wyniku aktualizacji wyceny nieruchomości w grudniu 2025 roku przez niezależny podmiot zewnętrzny, posiadający uprawnienia do wyceny majątku. Przy oszacowaniu wartości nieruchomości zastosowano: dla budynków metodę dochodową, dla budowli podejście kosztowe, natomiast dla gruntów metodę porównawczą (dokonano analizy stawek czynszu obowiązującego w przypadku najmu podobnych nieruchomościach),
- Wzrost poziomu aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego o 75% implikowały głównie zdarzenia z końca 2025 roku dotyczące utworzenia odpisów aktualizujących dotyczących spółki GA Polyolefins,
- Spadek wartości bilansowej zapasów o 14% związany z optymalizacją zarządzania zapasami, w tym zanotowano obniżenie wartości materiałów 17%, półproduktów i produktów w toku o 21% oraz wzrost wartości zapasów produktów gotowych o 9%,
- Zmniejszenie wartości bilansowej praw majątkowych o 38%, dotyczyło głównie zmniejszenia ilości uprawnień do emisji CO₂ na rachunkach, w tym w wyniku sprzedaży części uprawnień.

Po stronie pasywów w relacji do stanu na dzień 30.06.2025 roku, zanotowano zmniejszenie poziomu zobowiązań o 1%, w tym: poziom zobowiązań długoterminowych uległ obniżeniu o 10% i ukształtował się na poziomie 461 231 tys. zł, natomiast zobowiązania krótkoterminowe w kwocie 2 429 260 tys. zł pozostały na poziomie zbliżonym do analogicznego dnia roku ubiegłego.

Tabela 9. Struktura pasywów Jednostki Dominującej

Wyszczególnienie	30.06.2026	30.06.2025*	zmiana	zmiana %
Kapitał własny	83 229	712 784	-629 555	-88
Zobowiązania długoterminowe, w tym:	461 231	510 888	-49 657	-10
Pozostałe zobowiązania finansowe	137 356	187 603	-50 247	-27
Zobowiązania z tytułu leasingu	69 397	70 911	-1 514	-2
Zobowiązania z tytułu św. pracowniczych	49 273	45 791	3 482	8
Pozostałe zobowiązania	63 742	36 269	27 473	76
Rezerwy	130 049	157 830	-27 781	-18
Dotacje	11 414	12 484	-1 070	-9
Zobowiązania krótkoterminowe, w tym:	2 429 260	2 404 086	25 174	1
Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek	589 312	821 799	-232 487	-28
Pozostałe zobowiązania finansowe	554 446	427 449	126 997	30
Zobowiązania z tytułu leasingu	606	2 985	-2 379	-80
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	5 140	4 327	813	19
Zobowiązania z tytułu bieżącego pod. dochodowego	7	0	7	-
Zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz poz.	1 194 498	1 048 908	145 590	14
Rezerwy	6 143	5 305	838	16
Dotacje	79 108	93 313	-14 205	-15
Razem zobowiązania	2 890 491	2 914 974	-24 483	-1
Pasywa razem	2 973 720	3 627 758	-654 038	-18

**/Dane finansowe przekształcone w wyniku zmian opisanych w punkcie 1.3.1. „korekty błędu poprzedniego okresu” Informacji dodatkowej do Skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2025 roku*

Do istotnych zmian w strukturze pasywów na dzień 30 czerwca 2026 roku, w relacji do dnia 30 czerwca 2025 roku należały:

- Zmniejszenie wartości kapitałów własnych o 88% głównie w następstwie wykazanych strat w skonsolidowanym wyniku netto za 2025 rok (przede wszystkim poprzez dokonane odpisy aktualizacyjne na koniec 2025 roku, w tym obejmujące udzielone pożyczki spółce GA Polyolefins i pozostałe pozycje związane z restrukturyzacją i wycenami spółki stowarzyszonej GA Polyolefins).
- Zmniejszenie pozostałych długoterminowych zobowiązań finansowych o 27% nastąpiło głównie w wyniku wyceny (na koniec 2025 roku) mechanizmu stabilizacji rentowności GA Polyolefins dla Współsponsorów, sprowadzającej jego wartość do zera (zmniejszenie zobowiązania o 60 554 tys. zł) oraz dokonanej na dzień 30 czerwca 2026 roku wyceny zobowiązania finansowego z tytułu instrumentu pochodnego - opcji PUT dla akcjonariuszy spółki Grupa Azoty Polyolefins S.A. (wzrost wartości opcji w relacji do czerwca 2025 roku wyniósł 10 306 tys. zł).
- Zanotowano obniżenie poziomu krótkoterminowych zobowiązań z tytułu kredytów i pożyczek o 28% oraz wzrost pozostałych krótkoterminowych zobowiązań finansowych o 30% związany głównie ze zwiększeniem skali zobowiązań Emitenta z tytułu odkupu praw do emisji CO₂.

Na koniec I półrocza 2026 roku wartość aktywów Grupy Kapitałowej uległa zmniejszeniu do poziomu 2 799 733 tys. zł, tj. o 684 889 tys. zł w porównaniu do stanu na koniec I półrocza 2025 roku.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku stan aktywów trwałych Grupy Kapitałowej wyniósł 1 637 718 tys. zł, a stan aktywów obrotowych 1 162 015 tys. zł.

Tabela 10. Struktura aktywów Grupy Kapitałowej

Wyszczególnienie	30.06.2026	30.06.2025*	zmiana	zmiana %
Aktywa trwałe, w tym:	1 637 718	2 211 903	-574 185	-26
Rzeczowe aktywa trwałe	1 235 379	1 287 396	-52 017	-4
Aktywa z tytułu prawa do użytkowania	50 700	55 892	-5 192	-9
Nieruchomości inwestycyjne	46 828	40 368	6 460	16
Wartości niematerialne	20 862	16 770	4 092	24
Udziały i akcje	523	523	0	0
Inwestycje wyceniane metodą praw własności	27 567	28 972	-1 405	-5
Pozostałe aktywa finansowe	892	610 315	-609 423	-99,9
Pozostałe należności	7 817	8 571	-754	-9
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	247 150	163 096	84 054	52
Aktywa obrotowe, w tym:	1 162 015	1 272 719	-110 704	-9
Zapasy	306 800	355 477	-48 677	-14
Prawa majątkowe	230 872	371 831	-140 959	-38
Należności z tytułu podatku dochodowego	0	1 342	-1 342	-100
Należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe	460 153	428 010	32 143	8
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	164 190	116 059	48 131	41
Aktywa razem	2 799 733	3 484 622	-684 889	-20

**/Dane finansowe przekształcone w wyniku zmian opisanych w punkcie 1.3.2. „korekty błędu poprzedniego okresu” Informacji dodatkowej do Sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2025 roku*

Zmiany po stronie aktywów Grupy Kapitałowej w relacji do analogicznego okresu poprzedniego roku były znacząco związane ze zmianami w Jednostce Dominującej i zostały one przedstawione szerzej w opisie aktywów bilansu Emitenta.

Tabela 11. Struktura pasywów Grupy Kapitałowej

Wyszczególnienie	30.06.2026	30.06.2025*	zmiana	zmiana %
Kapitał własny	-206 766	468 875	-675 641	-144
Zobowiązania długoterminowe, w tym:	528 565	581 331	-52 766	-9
Pozostałe zobowiązania finansowe	137 356	187 603	-50 247	-27
Zobowiązania z tytułu leasingu	74 670	76 302	-1 632	-2
Zobowiązania z tytułu św. pracowniczych	56 595	54 267	2 328	4
Pozostałe zobowiązania	65 134	37 875	27 259	72
Rezerwy	130 207	158 303	-28 096	-18
Dotacje	64 603	66 873	-2 270	-3
Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	0	108	-108	-100
Zobowiązania krótkoterminowe, w tym:	2 477 934	2 434 416	43 518	2
Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek	614 495	840 569	-226 074	-27
Pozostałe zobowiązania finansowe	554 446	427 449	126 997	30
Zobowiązania z tytułu leasingu	1 890	4 948	-3 058	-62
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	5 895	5 538	357	6
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego	8	0	8	-
Zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz poz.	1 215 746	1 057 148	158 598	15
Rezerwy	6 346	5 451	895	16
Dotacje	79 108	93 313	-14 205	-15
Razem zobowiązania	3 006 499	3 015 747	-9 248	-0,3
Pasywa razem	2 799 733	3 484 622	-684 889	-20

**/Dane finansowe przekształcone w wyniku zmian opisanych w punkcie 1.3.2. „korekty błędu poprzedniego okresu” Informacji dodatkowej do Sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2025 roku*

Do istotnych zmian w strukturze pasywów Grupy Kapitałowej na dzień 30 czerwca 2026 roku, w relacji do dnia 30 czerwca 2025 roku należały:

- Zmniejszenie wartości kapitałów własnych o 144% głównie w następstwie wykazanych strat w skonsolidowanym wyniku netto za 2025 rok (przede wszystkim poprzez dokonane odpisy aktualizacyjne na koniec 2025 roku, w tym obejmujące udzielone pożyczki spółce GA Polyolefins i pozostałe pozycje związane z restrukturyzacją i wycenami spółki stowarzyszonej GA Polyolefins).

Pozostałe zmiany po stronie pasywów bilansu Grupy Kapitałowej w relacji do analogicznego okresu roku poprzedniego roku determinowane były głównie przez zmiany zachodzące w Jednostce Dominującej i zostały one przedstawione w opisie pasywów Spółki.

2.3.5. Wskaźniki finansowe

Rentowność

Tabela 12. Wskaźniki rentowności

Rodzaj wskaźnika	Jednostka Dominująca		Grupa Kapitałowa	
	1H 2026	1H 2025	1H 2026	1H 2025
Rentowność brutto na sprzedaży	7%	5%	8%	5%
Rentowność EBIT	-1%	-3%	-1%	-3%
Rentowność EBITDA	4%	2%	4%	2%
Rentowność zysku netto	-3%	-4%	-3%	-13%
ROA	-1%	-1%	-1%	-5%
ROCE	-2%	-3%	-2%	-4%
ROE	-41%	-7%	18%	-36%
Rentowność aktywów trwałych	-2%	-2%	-2%	-8%

Konstrukcje wskaźników:

Rentowność brutto na sprzedaży = zysk (strata) brutto ze sprzedaży/przychody ze sprzedaży (sprawozdanie z całkowitych dochodów w układzie kalkulacyjnym)

Rentowność EBIT = EBIT/przychody ze sprzedaży

Rentowność EBITDA = EBITDA/przychody netto ze sprzedaży

Rentowność zysku netto = zysk (strata) netto/przychody ze sprzedaży

Rentowność aktywów (ROA) = zysk (strata) netto/aktywa razem

Rentowność kapitału zaangażowanego (ROCE) = EBIT/TALCL (Total Assets Less Current Liabilities), tj. EBIT/aktywa razem pomniejszone o zobowiązania krótkoterminowe

Rentowność kapitałów własnych (ROE) = zysk (strata) netto/kapitał własny

Rentowność aktywów trwałych = zysk (strata) netto/aktywa trwałe

Płynność

Tabela 13. Wskaźniki płynności

Rodzaj wskaźnika	Jednostka Dominująca		Grupa Kapitałowa	
	1H 2026	1H 2025	1H 2026	1H 2025
Wskaźnik bieżącej płynności	0,4	0,5	0,5	0,5
Wskaźnik wysokiej płynności	0,3	0,3	0,3	0,4
Wskaźnik podwyższonej płynności	0,04	0,02	0,07	0,05

Konstrukcje wskaźników:

Wskaźnik bieżącej płynności = aktywa obrotowe/krótkoterminowe zobowiązania

Wskaźnik wysokiej płynności = (aktywa obrotowe - zapasy - krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe)/krótkoterminowe zobowiązania

Wskaźnik podwyższonej płynności = (środki pieniężne + pozostałe aktywa finansowe)/ krótkoterminowe zobowiązania.

Efektywność zarządzania

Tabela 14. Wskaźniki efektywności zarządzania

Rodzaj wskaźnika	Jednostka Dominująca		Grupa Kapitałowa	
	1H 2026	1H 2025	1H 2026	1H 2025
Rotacja zapasów w dniach	44	50	44	50
Rotacja należności w dniach	58	55	61	57
Rotacja zobowiązań w dniach	171	149	174	150
Cykl konwersji gotówki	-69	-44	-69	-43

Konstrukcje wskaźników:

Rotacja zapasów w dniach = zapasy * 180/koszt własny sprzedaży

Rotacja należności w dniach = należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe * 180/przychody ze sprzedaży

Rotacja zobowiązań w dniach = zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe * 180/koszt własny sprzedaży

Cykl konwersji gotówki = rotacja zapasów w dniach + rotacja należności w dniach - rotacja zobowiązań w dniach

Zadłużenie

Tabela 15. Wskaźniki zadłużenia

Rodzaj wskaźnika	Jednostka Dominująca		Grupa Kapitałowa	
	1H 2026	1H 2025	1H 2026	1H 2025
Wskaźnik zadłużenia ogólnego	97%	80%	107%	87%
Wskaźnik zadłużenia długoterminowego	16%	14%	19%	17%
Wskaźnik zadłużenia krótkoterminowego	82%	66%	89%	70%
Wskaźnik pokrycia zadłużenia kapitałem własnym	3%	24%	-7%	16%

Konstrukcje wskaźników:

Wskaźnik ogólnego zadłużenia = długoterminowe i krótkoterminowe zobowiązania/aktywa razem

Wskaźnik zadłużenia długoterminowego = długoterminowe zobowiązania/aktywa razem

Wskaźnik zadłużenia krótkoterminowego = krótkoterminowe zobowiązania/aktywa razem

Wskaźnik pokrycia zadłużenia kapitałem własnym = kapitał własny/długo i krótkoterminowe zobowiązania

2.4. Płynność finansowa

Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. w celu zapewnienia płynności finansowej korzysta z zewnętrznych źródeł finansowania. Kredyty, pożyczki oraz inne zobowiązania finansowe spłacane są z bieżących wpływów przy jednoczesnym utrzymaniu bezpiecznego poziomu rezerwy kredytowej, możliwej do natychmiastowego wykorzystania. Jako spółka kluczowa Grupy Kapitałowej Grupa Azoty, GA Police jest uczestnikiem parasolowych umów kredytowych, które służą zapewnieniu finansowania bieżącej płynności. Jednostka Dominująca oraz spółki zależne są uczestnikami umowy cash poolingu rzeczywistego w walutach PLN, EUR i USD, w ramach której realizuje się finansowanie niedoborów części spółek nadwyżkami innych spółek. Stąd nawet wobec krótkookresowego pogorszenia sytuacji makroekonomicznej zagrożenie utraty płynności finansowej zostaje ograniczone. Od kwietnia 2015 roku Jednostka Dominująca jest aktywnym uczestnikiem Umowy o finansowaniu wewnątrzzgrupowym, zawartej pomiędzy Grupą Azoty S.A., Grupą Azoty Zakłady Azotowe „Puławy” S.A., Grupą Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A., w ramach której korzysta z dodatkowego finansowania na cele inwestycyjne, w szczególności na finansowanie Projektu Polimery Police.

GA Police posiada możliwość odraczania płatności zobowiązań wobec dostawców i usługodawców w związku z zawartymi, wraz ze spółkami Grupy Kapitałowej Grupy Azoty, umowami faktoringu odwrotnego z CAIXA Bank S.A., ING Commercial Finance Polska Sp. z o.o., Pekao Faktoring Sp. z o.o. oraz Erste Factoring Sp. z o.o. Natomiast w związku z zawartymi, również ze spółkami Grupy Kapitałowej Grupy Azoty, umowami faktoringu wierzytelności z Pekao Faktoring Sp. z o.o. i BNP Paribas Faktoring Sp. z o.o., Spółka posiada możliwość finansowania wierzytelności wobec odbiorców.

GA Police identyfikuje i zarządza ryzykiem płynności finansowej, prowadzi aktywną politykę zarządzania strumieniami przepływów finansowych, tj. zobowiązaniami i należnościami, stosując politykę kredytu kupieckiego, przedpłat przy rozliczaniu transakcji sprzedażowych oraz kontrolując terminy płatności w transakcjach zakupowych. Posiada ubezpieczony niemalże pełen portfel należności handlowych, ubezpieczane są zarówno krajowe, jak i eksportowe należności. Niewielka część limitów przyznanych wewnętrznie w Spółce nie jest objęta ubezpieczeniem, dotyczy to głównie spółek powiązanych oraz limitów zabezpieczonych gwarancjami bankowymi.

Ryzyko walutowe zredukowane jest głównie poprzez hedging naturalny, tj. równoważenie wpływów i wydatków denominowanych w tej samej walucie, będącej wynikiem operacji zakupu kluczowych surowców do produkcji, przy jednoczesnej sprzedaży produktów na eksport. Pomocniczo wykorzystywane są walutowe instrumenty pochodne. Część generowanej nadwyżki, denominowanej w EUR, przeznacza się do pokrycia niedoboru w dolarze amerykańskim.

Na zarządzanie zasobami finansowymi i majątkowymi w I połowie 2026 roku, podobnie jak w poprzednich okresach, istotny wpływ miały warunki, w tym ograniczenia wynikające z zawartych przez Spółki Grupy Kapitałowej Grupy Azoty Porozumień o Waiver oraz Porozumień Stabilizujących, które zostały szerzej opisane w pkt. 4.2 niniejszego Sprawozdania oraz Skonsolidowanych Sprawozdaniach za lata 2023-2025 i w Skonsolidowanym raporcie kwartalnym Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za I kwartał 2026 roku.

2.5. Lokaty

W dniu 18 października 2024 na rachunek Spółki zależnej Zarządu Morskiego Portu Police Sp. z o. o. wpłynęła z CINEA zaliczka w kwocie 50 216 tys. zł, która została ulokowana na depozytach terminowych w Banku Gospodarstwa Krajowego. Odsetki od lokat stanowią na obecnym etapie własność CINEA, a decyzja o ich przeznaczeniu zostanie uzgodniona w ostatecznym rozliczeniu na koniec realizacji projektu. Na dzień 30 czerwca 2026 roku kwoty depozytów wynosiły 38 805 tys. zł.

2.6. Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek

Tabela 16. Zobowiązania Jednostki Dominującej z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek wg stanu na dzień 30 czerwca 2026 roku (w tys. jednostek waluty)*

Nazwa instytucji finansowej/ rodzaj zobowiązania	Kwota przyznanego finansowania	Waluta	Zadłużenie/wykorzystanie
PKO BP S.A. Limitu w formie kredytu wielocelowego	62 000	PLN	54 768**
PKO BP S.A. Limit dzienny w usłudze CPR wielowalutowego	700 500	PLN	246 716
PKO BP S.A. Limit dzienny w usłudze CPR wielowalutowego	15 000	EUR	0
PKO BP S.A. Limit dzienny w usłudze CPR wielowalutowego	15 000	USD	5 379
Bank Gospodarstwa Krajowego Kredyt otwarty w rachunku bieżącym	100 000	PLN	71 836
Grupa Azoty S.A. Pożyczka wewnątrzgrupowa	298 000	PLN	147 273
Grupa Azoty S.A. Pożyczka wewnątrzgrupowa	100 000	PLN	100 000
BNP Paribas Polska S.A. Limit Kredytowy Wielocelowy (gwarancje i akredytywy)	10 000***	PLN	0

*Tabela zawiera wartości nominalne.

**Limit wykorzystany na gwarancje i akredytywy,

***Limit wspólny dla spółek GK Azoty

Jednostka Dominująca wraz ze spółkami Grupy Kapitałowej Grupa Azoty podpisała 26 września 2022 roku umowę o finansowanie w banku PKO BP, w ramach której korzysta z limitów dziennych w strukturze cash poolingu rzeczywistego wielowalutowego w PLN, EUR i USD oraz limitu kredytu wielocelowego pod gwarancje, akredytywy lub kredyt obrotowy. W dniu 30 września 2025 roku Jednostka Dominująca podpisała Aneks nr 5 do umowy cash poolingu rzeczywistego wielowalutowego oraz Aneks nr 15 do umowy limitu kredytu wielocelowego przedłużający termin dostępności finansowania do dnia wygaśnięcia Umowy Stabilizacyjnej, przy czym termin ten ulega automatycznemu wydłużeniu za każdym razem, gdy dochodzi do przedłużenia Umowy Stabilizacyjnej.

Na dzień bilansowy Jednostka Dominująca korzystała z limitu w formie kredytu wielocelowego w kwocie 62 000 tys. zł. Na dzień 30 czerwca 2026 roku wykorzystano 54 768 tys. zł na gwarancje.

Na dzień bilansowy Jednostka Dominująca korzystała z limitów dziennych w strukturze cash poolingu wielowalutowego w wysokości 700 500 tys. zł, 15 000 tys. EUR oraz 15 000 tys. USD. Na dzień 30 czerwca 2026 roku występowało zadłużenie w kwocie 246 716 tys. zł oraz 5 379 tys. USD, zadłużenie w EUR nie występowało.

W marcu 2020 roku Jednostka Dominująca podpisała umowę kredytu w rachunku bieżącym z Bankiem Gospodarstwa Krajowego z limitem 100 000 tys. zł. W dniu 30 stycznia 2026 roku Jednostka Dominująca roku podpisała Aneks nr 17 przedłużający termin dostępności kredytu do dnia 31 marca 2026 roku, następnie w dniu 31 marca 2026 roku Aneks nr 18 przedłużający termin dostępności kredytu do dnia 30 czerwca 2026 roku oraz w dniu 29 czerwca 2026 roku Aneks nr 19 przedłużający termin dostępności kredytu do dnia 30 września 2026 roku, przy czym dostępność Kredytu uzależniona jest w każdym czasie od obowiązywania umowy Stabilizacyjnej.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku występowało zadłużenie w kwocie 71 836 tys. zł.

Od grudnia 2020 roku Jednostka Dominująca korzysta z wielocelowej linii kredytowej na akredytywy i gwarancje w ramach umowy Grupy Kapitałowej Grupa Azoty S.A., z bankiem BNP Paribas S.A. Wspólny limit dla spółek Grupy Kapitałowej Grupa Azoty S.A. wynosi 240 000 tys. zł. Dnia 30 września 2025 roku Jednostka Dominująca podpisała Aneks do ww. Umowy uzależniający Dostępność Limitu w każdym czasie od obowiązywania Porozumienia Stabilizującego. W dniu 29 października 2025 roku zawarto porozumienie zmniejszające kwotę wspólnie dostępnego limitu do 10 000 tys. zł. Na dzień 30 czerwca 2026 roku Jednostka Dominująca nie korzystała z tego limitu.

Pożyczki udzielone przez Grupę Azoty S.A.:

- pożyczka udzielona przez Grupę Azoty S.A. w dniu 6 lipca 2020 roku w kwocie 298 000 tys. zł, na realizację procesu finansowania Projektu Polimery, zgodnie z postanowieniami umowy o finansowanie wewnątrzgrupowe z dnia 23 kwietnia 2015 roku. Na dzień 30 czerwca 2026 roku wystąpiło zadłużenie w kwocie nominalnej 147 273 tys. zł.
- pożyczka udzielona przez Grupę Azoty S.A. w dniu 15 września 2022 roku w kwocie 100 000 tys. zł, na realizację projektów inwestycyjnych ujętych w Planie Działalności Inwestycyjnej zgodnie z postanowieniami umowy o finansowanie wewnątrzgrupowe z dnia 23 kwietnia 2015 roku. Na dzień 30 czerwca 2026 roku wystąpiło zadłużenie w kwocie nominalnej 100 000 tys. zł.

Tabela 17. Zobowiązania spółek zależnych Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek wg stanu na dzień 30 czerwca 2026 roku w tys. zł.*

Spółka zależna	Nazwa instytucji finansowej/ rodzaj zobowiązania	Kwota przyznanego finansowania	Waluta	Zadłużenie
Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o.	PKO BP S.A. Limit w formie kredytu wielocelowego	300	PLN	35
Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o.	PKO BP S.A. Limit dzienny w usłudze CPR wielowalutowego	20 000	PLN	19 803
Grupa Azoty Transtech Sp. z o.o.	PKO BP S.A. Limit dzienny w usłudze CPR wielowalutowego	7 000	PLN	5 381

*Tabela zawiera wartości nominalne

Spółki zależne korzystają z limitów w formie kredytu wielocelowego oraz limitów dziennych w strukturze cash pooling wielowalutowego, w ramach umowy Grupy Kapitałowej Grupa Azoty S.A. z bankiem PKO BP S.A., podpisanej 26 września 2022 roku. Wraz z Jednostką Dominującą Spółki zależne podpisały w dniu 30 września 2025 roku Aneks nr 5 do umowy cash pooling rzeczywistego wielowalutowego oraz Aneks nr 15 do umowy limitu kredytu wielocelowego, przedłużający termin dostępności finansowania do dnia wygaśnięcia Umowy Stabilizacyjnej, przy czym termin ten ulega automatycznemu wydłużeniu za każdym razem, gdy dochodzi do przedłużenia Umowy Stabilizacyjnej.

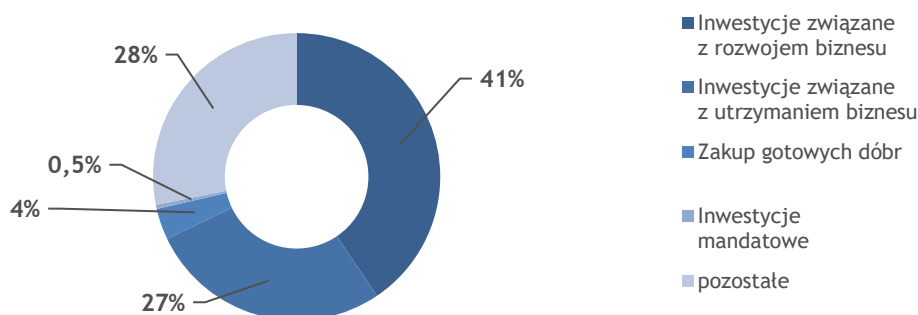
Spółki zależne, według stanu na dzień 30 czerwca 2026 roku, posiadają limity w formie kredytu wielocelowego na kwotę 300 tys. zł oraz limityienne w strukturze cash pooling wielowalutowego w łącznej kwocie 27 000 tys. zł. Na dzień 30 czerwca 2026 roku zadłużenie z tytułu usługi cash pooling w banku PKO BP S.A. posiadały spółki zależne - Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. w kwocie 19 803 tys. zł., a Grupa Azoty TRANSTECH Sp. z o.o. w kwocie 5 381 tys. zł. Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. posiadała również zadłużenie z tytułu wystawionych gwarancji w limicie w formie kredytu wielocelowego, na kwotę 35 tys. zł.

2.7. Realizacja głównych inwestycji

W I półroczu 2026 roku Grupa Kapitałowa Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. na nabycie wartości niematerialnych i prawnych oraz rzeczowych aktywów trwałych poniosła nakłady w wysokości 51 256 tys. zł. Spółka realizowała:

- inwestycje rozwojowe 20 780 tys. zł,
- inwestycje związane z utrzymaniem biznesu 14 011 tys. zł,
- inwestycje mandatowe 237 tys. zł,
- zakup gotowych dóbr 1 804 tys. zł,
- pozostałe (remonty znaczące, komponenty, katalizatory, etc.) 14 424 tys. zł.

Rysunek 10. Struktura nakładów inwestycyjnych Emitenta na dzień 30 czerwca 2026 roku

GLÓWNE INWESTYCJE W JEDNOSTCE DOMINUJĄCEJ

Tabela 18. Wybrane, istotne realizowane zadania inwestycyjne (w tys. PLN)

Nazwa inwestycji	Budżet inwestycji	Poniesione nakłady	Poniesione nakłady w IH 2026	Opis inwestycji
Automatyka zabezpieczeniowa dwóch instalacji produkcji amoniaku - etap 2	44 000	21 756	24	W ramach przedsięwzięcia planuje się przeprowadzić modernizację automatyki zabezpieczającej dla osiemnastu urządzeń aparatów technologicznych i urządzeń z nimi powiązanych technologicznie na Wydziale Przygotowania Gazu i Wydziale Syntezy Amoniak, obejmujących 16 zespołów blokadowych. Celem inwestycji jest m.in. dostosowanie automatyki zabezpieczeniowej do wymogów prawa krajowego oraz aktualnych norm zarządzania bezpieczeństwem funkcjonalnym. Realizacja zgłoszenia gwarancyjnego na zawory odcinające oraz na dokumentację projektową. Trwają negocjacje dotyczące dostaw palników głównych. Uzyskano akceptację UDT Szczecin dotyczącą przesunięcia terminu modernizacji na obu liniach produkcyjnych na dalsze lata. Prace będą wykonywane na 1 linii, natomiast prace na 2 linii będą wykonywane w kolejnych latach.
Zagospodarowanie wodoru pochodzącego z instalacji produkcji propylenu na instalacji produkcji amoniaku	30 000	25 214	0	Celem inwestycji jest zagospodarowanie strumienia czystego wodoru będącego produktem ubocznym instalacji odwodornienia propanu do propylenu (PDH) na instalacji produkcji amoniaku oraz zapewnienie możliwości dostarczenia strumienia wodoru z instalacji produkcji amoniaku na potrzeby rozruchu instalacji PDH. Zmodernizowana instalacja została przekazana do eksploatacji stałej. W procedowaniu są porozumienia z Wykonawcami w celu zakończenia wszystkich rozliczeń.
Wykonanie nowej i wymiana wieży absorpcyjnej WAI ciągu nr 3 na Wydziale Kwasu Siarkowego	33 000	28 568	8 034	Celem inwestycji jest utrzymanie możliwości i ciągłości pracy instalacji produkcji kwasu siarkowego i produkcji pary, zmniejszenie kosztów remontów oraz uniknięcie poważnej awarii. Instalacja jest w trakcie rozruchu.

Nazwa inwestycji	Budżet inwestycji	Poniesione nakłady	Poniesione nakłady w IH 2026	Opis inwestycji
Wymiana suszarni nawozów 311Y PN-2	24 000	1 296	79	Wymiana suszarni na nową, umożliwi zachowanie ciągłości produkcji nawozów, oraz poprawę ich jakości, zmniejszy uciążliwość czyszczeń technologicznych, poprawi warunki bhp, a także zmniejszy koszty remontów i skróci postoje technologiczne. Zarząd zdecydował o przeprowadzeniu kolejnego przetargu. Trwa kolejne postępowanie przetargowe.
Rozbudowa bazy logistycznej etap II - faza 2	15 000	12 929	40	Przedmiotem zadania jest budowa nowego magazynu nawozów konfekcjonowanych o powierzchni 4 000 m², który pozwoli na składowanie około 4 tys. ton w workach big-bag (500 kg). Zakres zadania obejmuje także budowę placu odkładczego, który zwiększy zdolności magazynowania bazy logistycznej o około 5 tys. ton. Łącznie Spółka pozyska możliwość składowania 9 tys. ton nawozów (na powierzchni 8 929 m²). Wystawiono wszystkie zamówienia na dokończenie bazy - zabudowę toru 342 oraz budowę placu obok toru 343. Od lipca 2026 Inwestor dopuścił do wykonania zabudowy toru 342. Rozpoczęto wykonanie prac.
Zakup żurawia portowego - natorowego - hydraulicznego	13 000	159	15	Celem inwestycji jest utrzymanie zdolności przeładunkowych Portu Police poprzez zmniejszenie awaryjności urządzeń i zwiększenie raty przeładunkowej. Jest to istotne dla utrzymania zdolności produkcyjnych Spółki, sprzedaży jej produktów oraz świadczenia komercyjnych usług przeładunkowych. Obecnie trwają prace projektowe.
Wymiana wymiennika ciepła nr 1 na ciągu 7 kwasu siarkowego w Policach	11 000	0	0	Zadanie ma na celu wymianę wymiennika ciepła nr 1 ciągu 7 ze względu na jego zły stan techniczny. Realizacja zadania zapewni nie tylko ciągłość pracy instalacji i produkcji kwasu siarkowego, co bezpośrednio przełoży się na możliwość dalszej produkcji kwasu fosforowego i nawozów wieloskładnikowych, ale także pozwoli na zwiększenie produkcji kwasu siarkowego (o około 150 Mg/dobę) i produkcji pary (o około 6 Mg/h tj. 144 Mg/dobę). Zawarto umowę na realizację prac. Rozpoczęto prace projektowe.

2.8. Główne inwestycje kapitałowe

Projekt Polimery Police realizowany przez spółkę stowarzyszoną Grupa Azoty Polyolefins S.A.

Grupa Azoty Polyolefins S.A. w I półroczu 2026 roku, zapewniała utrzymanie instalacji w odpowiednim stanie technicznym do czasu planowanego remontu. W celu pozyskania niezbędnych środków finansowych zawarła także szereg umów dotyczących sprzedaży lub odzysku platyny ze zużytego katalizatora zsypanego z sekcji reakcyjnej w IV kwartale 2025 roku.

Stabilna praca komercyjna instalacji i uzyskiwanie stałych przychodów zależą od sprawnego przeprowadzenia pierwszego remontu instalacji na taką skalę. Remont miałby zostać sfinansowany ze środków zapewnionych przez nowego inwestora, ORLEN S.A.

Na dzień sporządzenia niniejszego raportu Departamenty Produkcji i Utrzymania Ruchu oraz Biuro Realizacji Projektów opracowały zakres prac remontowych i inwestycyjnych. Jednocześnie przygotowały dokumentację niezbędną do uruchomienia procesów zakupowych i zawarcia umów z wykonawcami.

Prowadzone działania na instalacjach Grupy Azoty POLYOLEFINS

W I kwartale 2026 roku przeprowadzono działania mające na celu wprowadzenie instalacji spółki GA Polyolefins w stan pełnej hibernacji. Hibernację instalacji kontynuowano w II kwartale 2026 roku. Na okres hibernacji ograniczono zużycie energii elektrycznej, gazu ziemnego, powietrza i azotu do niezbędnego minimum. Niektóre jednostki na instalacjach pomocniczych (AUX) i w Terminalu (HST) pracowały w ruchu ciągłym w obu kwartałach 2026 w tym samym zakresie.

Informacje finansowe dotyczące Grupy Azoty POLYOLEFINS oraz Projektu

Na dzień 30 czerwca 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS nie posiadała pochodnych instrumentów zabezpieczających.

W celu finansowania Projektu spółka zawarła w latach 2019-2020 bankowe umowy kredytowe oraz umowy pożyczek od Sponsorów.

W grudniu 2023 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS podpisała z instytucjami finansującymi Projekt Polimery Police Umowę Stabilizacyjną do Umowy Kredytów Niepodporządkowanych z dnia 31 maja 2020 roku.

Okres obowiązywania Umowy Stabilizacyjnej zakończył się dnia 30 września 2025 roku.

Saldo kredytów na 30 czerwca 2026 roku wynosiło 3 326 024 tys. PLN.

W dniu 13 października 2025 roku Bank Polska Kasa Opieki S.A. działający jako zastawnik na rzecz instytucji finansujących Projekt, w trybie art. 10 ust. 1 i art. 4 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych z dnia 2 kwietnia 2024 r., zaspokoił przysługujące instytucjom finansującym wymagalne wierzytelności w wysokości 76,8 mln EUR z tytułu Umowy Kredytów Niepodporządkowanych w drodze kompensaty dokonanej ze środkami uzyskanymi przez Grupę Azoty POLYOLEFINS z tytułu gwarancji, o których mowa w pkt. „Zgłoszone roszczenia”.

Instytucje finansujące Projekt zrealizowały kolejne decyzje dotyczące podziału środków zgromadzonych na zablokowanym rachunku bankowym w celu zaspokojenia wymagalnych wierzytelności z tytułu Umowy Kredytów Niepodporządkowanych. Nastąpiło to w następujących terminach i kwotach:

- w dniu 5 listopada 2025 r. kompensata na kwotę 186 527,80 EUR;
- w dniu 25 listopada 2025 r. kompensata na kwotę 1 437 482,86 EUR;
- w dniu 5 grudnia 2025 r. kompensata na kwotę 530 012,35 EUR;
- w dniu 9 grudnia 2025 r. kompensata na kwotę 115 570,52 EUR;
- w dniu 11 grudnia 2025 r. kompensata na kwotę 75 858,00 EUR;
- w dniu 17 lutego 2026 r. kompensata na kwotę 251 393,32 EUR;
- w dniu 3 marca 2026 r. kompensata na kwotę 109 016,33 EUR;
- w dniu 9 marca 2026 r. kompensata na kwotę 30 259 436,30 EUR.

W dniu 15 stycznia 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS otrzymała od Banku Polska Kasa Opieki S.A., działającego jako agent kredytu, zawiadomienie o postawieniu w stan wymagalności zobowiązań wynikających z Umowy Kredytów Niepodporządkowanych z dnia 31 maja 2020 roku - terminowego, obrotowego i VAT.

Zgodnie z treścią ww. zawiadomienia na dzień 23 stycznia 2026 roku wszystkie kredyty, wraz z naliczonymi odsetkami oraz wszystkimi innymi kwotami naliczonymi lub zaległymi na podstawie dokumentów finansowych (łącznie z zaległymi zobowiązaniami), zostały uznane za wymagalne, bez konieczności dalszego powiadomienia. Do dnia 23 stycznia 2026 roku agent kredytu żądał spłaty od spółki wszystkich zobowiązań finansowych wynikających z powyższej umowy kredytu.

W dniu 17 marca 2025 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS oraz ORLEN S.A. zawarły umowę dotyczącą finansowania obrotowego na kwotę nie wyższą niż 28 mln USD w celu sfinansowania nabycia propanu przez Grupę Azoty POLYOLEFINS („Umowa Pożyczki”). Umowa określała warunki udzielenia tego finansowania oraz zasady spłaty.

W dniu 26 maja 2025 roku kwota umowy została zwiększona o dodatkową kwotę nie wyższą niż 14 mln USD. W kolejnych miesiącach kilkakrotnie zmieniano warunki umowy, w szczególności daty wymagalności pożyczki. Na dzień 31 grudnia 2025 roku data wymagalności pożyczki była określona na 12 stycznia 2026 roku, który to termin następnie zmieniono na 27 stycznia 2026 roku.

W dniu 28 stycznia 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS otrzymała od ORLEN S.A., w związku z niespłaceniem Umowy Pożyczki oraz wygaśnięciem z dniem 30 września 2025 roku Umowy Stabilizacyjnej, żądanie spłaty zobowiązań wynikających z Umowy Pożyczki. Żądanie spłaty dostarczone przez ORLEN S.A. pozostawało w związku z żądaniem spłaty otrzymanym przez Grupę Azoty POLYOLEFINS od instytucji finansujących Projekt, przy czym żądanie skierowane przez ORLEN S.A. pozostawało bez wpływu na założenia procesu oraz działania ORLEN S.A. dotyczące oferty nabycia akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS.

Saldo pożyczek na dzień 30 czerwca 2026 roku wynosiło 2 733 594 tys. PLN.

Grupa Azoty POLYOLEFINS podjęła decyzję o przeprowadzeniu postępowania restrukturyzacyjnego w ramach postępowania o zatwierdzenie układu („PoZU”), z dniem układowym określonym na 28 listopada 2025 roku. Decyzja wynikała z utraty przez Grupę Azoty POLYOLEFINS zdolności do spłaty bieżących zobowiązań. Poprzedziła ją analiza dostępnych narzędzi naprawczych, które miały umożliwić dalsze funkcjonowanie Grupy Azoty POLYOLEFINS.

Dodatkowo, Zarząd Grupy Azoty POLYOLEFINS złożył do sądu wnioski o ogłoszenie upadłości i jednocześnie wniosł o wstrzymanie jego rozpatrywania do czasu złożenia wniosku o zatwierdzenie układu albo prawomocnego umorzenia postępowania układowego.

W dniu 21 lutego 2026 roku Zarząd spółki Grupa Azoty POLYOLEFINS przekazał wierzycielom, na potrzeby PoZU, plan restrukturyzacyjny oraz propozycje układowe wraz z testem zaspokojenia. Postępowanie restrukturyzacyjne oraz wykonanie układu miały na celu poprawę sytuacji finansowej spółki Grupa Azoty POLYOLEFINS, redukcję zadłużenia oraz przywrócenie płynności finansowej. W głosowaniu przeprowadzonym 27 marca 2026 roku wierzyciele przyjęli propozycje układowe, ustalając ich ostateczną treść. Wymagały one następnie zatwierdzenia przez sąd restrukturyzacyjny.

W dniu 12 marca 2026 roku ORLEN S.A. złożył Grupie Azoty S.A. zaktualizowaną niewiążącą ofertę zakupu akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS, skierowaną również do instytucji finansujących Projekt i pozostałych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS. Ofertę skierowano również do instytucji finansujących Projekt i pozostałych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS. Zakładała nabycie wszystkich akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS wraz z majątkiem wchodzącym w jej skład, wolnych od wszystkich obciążeń, na zasadzie cash free debt free. Warunkiem oferty było m.in. przeprowadzenie PoZU i zawarcie innych porozumień pozaukładowych prowadzących do spłaty wszystkich wierzytelności i roszczeń z uwzględnieniem redukcji wynikającej z tego postępowania, a także ostateczne rozliczenie Umowy EPC oraz uzyskanie wymaganych zgód korporacyjnych i administracyjnych. Oferta obowiązywała do 30 kwietnia 2026 roku, przy zachowaniu oczekiwanej daty finalizacji Transakcji, tj. 30 czerwca 2026 roku.

Oferta przewidywała zapewnienie przez ORLEN S.A. finansowania dla Grupy Azoty POLYOLEFINS. Finansowanie to było niezbędne do restrukturyzacji wszystkich wierzytelności i roszczeń oraz nabycia wszystkich akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS od pozostałych akcjonariuszy. Jej łączna wartość wynosiła 1 140 mln PLN.

Oferta przewidywała ponadto dla instytucji finansujących Grupę Azoty POLYOLEFINS oraz wybranych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS mechanizm earn-out dotyczący przyszłych dodatnich przepływów finansowych Grupy Azoty POLYOLEFINS, po odzyskaniu przez ORLEN S.A. zaangażowanych środków. Realizację mechanizmu przewidziano na maksymalnie 12 lat. Nie obejmował Grupy Azoty i Grupy Azoty POLICE.

W dniu 26 marca 2026 roku Zarząd Grupy Azoty POLYOLEFINS jako pierwszy z organów spółek Grupy Azoty podjął uchwałę zatwierdzającą transakcję, która polega na zawarciu umów związanych z restrukturyzacją Grupy Azoty POLYOLEFINS oraz sprzedażą na rzecz ORLEN S.A. akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS („Transakcja”). Do umów tych należy m.in. umowa restrukturyzacyjna zawarta pomiędzy Grupą Azoty POLYOLEFINS, akcjonariuszami Grupy Azoty POLYOLEFINS oraz instytucjami finansującymi Projekt („Umowa Restrukturyzacyjna”), kompleksowo regulująca warunki Transakcji. Ostatni z dokumentów transakcyjnych został zawarty w dniu 31 marca 2026 roku.

W ramach Transakcji Grupa Azoty POLYOLEFINS zawarła z HEC ugodę dotyczącą wzajemnych roszczeń związanych z wykonaniem Umowy EPC, z udziałem ORLEN S.A. w charakterze gwaranta. W ugodzie postanowiono, że Umowa EPC zostanie przez jej strony uznana za definitywnie rozwiązaną ze skutkiem od 1 września 2025 roku, pod warunkiem zamknięcia Transakcji. Przypadające do spłaty bezpośrednio po zamknięciu Transakcji zobowiązanie finansowe Grupy Azoty POLYOLEFINS wobec HEC, w kwocie 118,25 mln PLN, zostanie uregulowane ze środków udostępnionych przez ORLEN S.A., o których mowa poniżej. Zapłata świadczeń pieniężnych z tytułu ugody jest warunkowana zamknięciem Transakcji. W ramach ugody HEC będzie również wspierał Grupę Azoty POLYOLEFINS i ORLEN S.A. w planowanym remoncie i rozruchu instalacji w Policach.

Pod warunkiem zamknięcia Transakcji Grupa Azoty POLYOLEFINS zatrzyma kwotę 107,5 mln EUR otrzymaną od Liberty Mutual Insurance Europe SE oraz kwoty pobrane lub potrącone z zabezpieczeń ustanowionych na

podstawie Umowy EPC. Strony zrzekły się wzajemnych roszczeń związanych z realizacją Umowy EPC, w tym roszczeń dochodzonych w postępowaniach arbitrażowych. Ugoda weszła w życie z chwilą podpisania Umowy Restrukturyzacyjnej i przewiduje prawo stron do odstąpienia od niej, jeśli Umowa Restrukturyzacyjna nie zostanie zawarta albo zostanie rozwiązana lub dojdzie do odstąpienia od Umowy Restrukturyzacyjnej.

W ramach Transakcji, ORLEN S.A. zapewni środki w wysokości 1 183 mln PLN na zakup wszystkich akcji od pozostałych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS, wykonanie prawomocnie zatwierdzonego układu częściowego w ramach postępowania o zatwierdzenie układu, w wersji stanowiącej załącznik do Umowy Restrukturyzacyjnej i zgodnej z propozycjami układowymi przedstawionymi przez Grupę Azoty POLYOLEFINS wierzycielom w ramach PoZU oraz na uregulowanie zobowiązań poza układowych powstałych do dnia układowego, a także wyżej opisanego zobowiązania wobec HEC na kwotę 118,25 mln zł, przypadającego do spłaty bezpośrednio po zamknięciu Transakcji.

Ponadto ORLEN S.A. udostępni pożyczkę ratunkową na sfinansowanie bieżącej działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS i utrzymanie jej płynności do czasu zamknięcia Transakcji. Jednostka Dominująca i spółki z jej Grupy Kapitałowej nie będą kontynuować finansowania działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS.

W ramach Transakcji zostaną również zawarte:

1. Porozumienie o rozwiązaniu pożyczki wspierającej z dnia 31 maja 2020 roku w maksymalnej kwocie 105 mln EUR, z której wykorzystano 55 mln EUR. Zobowiązania do jakichkolwiek nowych wypłat pożyczki wygasną, z chwilą spłaty wierzytelności układowych przez Grupę Azoty POLYOLEFINS.
2. Aneks do obecnie obowiązującej oraz nowa umowa dzierżawy, zgodnie z którymi Grupa Azoty POLYOLEFINS wydzierżawi od Zarządu Morskiego Portu Police Sp. z o.o. („ZMPP”) tereny portowe i około portowe, na których Grupa Azoty POLYOLEFINS będzie prowadzić swoją działalność.

Struktura Transakcji przewiduje mechanizm udziału wybranych interesariuszy, tj. Grupy Azoty POLICE, instytucji finansujących Projekt, HEC oraz KIND, w przyszłych zyskach Grupy Azoty POLYOLEFINS (tzw. *Earn-Out*), na zasadach wynikających m.in. z ich zaangażowania w dotychczasowe finansowanie Grupy Azoty POLYOLEFINS i rodzaju oraz skali zaangażowania w Transakcję. Udział w zyskach Grupy Azoty POLYOLEFINS uzależniony jest od jej przyszłych wyników. Podmiotem zobowiązanym do wypłaty będzie ORLEN S.A.

Ze względu na wzajemne powiązanie umów zawartych w ramach procesu restrukturyzacji zamknięcie Transakcji, skutkujące m.in. nabyciem przez ORLEN S.A. akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS, nastąpi po spełnieniu m.in. następujących warunków: (i) prawomocnym zatwierdzeniu przez sąd układu częściowego przyjętego w ramach PoZU oraz (ii) uzyskaniu niezbędnych zgód administracyjnych.

Realizacja Transakcji doprowadzi do rozwiązania umowy akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS. W konsekwencji nie będzie konieczne poniesienie wydatku w kwocie 70 mln USD na rzecz HEC i KIND z tytułu realizacji opcji put (polegającej na odkupie akcji przez Grupę Azoty i Grupę Azoty POLICE od HEC i KIND).

Transakcja obejmuje także porozumienia dotyczące odpowiednich umów wewnątrzgrupowych zawartych pomiędzy Grupą Azoty POLYOLEFINS a spółkami z Grupy Azoty. Porozumienia te mają zapewnić nieprzerwane prowadzenie działalności przez Grupy Azoty POLYOLEFINS. Spółki z Grupy Azoty będą kontynuowały współpracę handlową z Grupą Azoty POLYOLEFINS po jej sprzedaży do ORLEN S.A., uzyskując przychody głównie poprzez sprzedaż przez Grupę Azoty POLICE mediów i usług oraz dzierżawę od ZMPP nieruchomości położonych na terenach portowych. Trwają intensywne negocjacje z zakresie wprowadzenia adekwatnych zmian w poszczególnych umowach wewnątrzgrupowych.

W dniu 29 maja 2026 roku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie spółki Grupa Azoty POLYOLEFINS, podjęło uchwałę w przedmiocie kontynuacji dalszego istnienia Spółki Zależnej, postanawiając o dalszym jej istnieniu.

W dniu 30 lipca 2026 roku uzyskano wszystkie wymagane zgody organów antymonopolowych.

Proces transakcyjny jest kontynuowany; zamknięcie Transakcji (*Closing Date*) nastąpi po spełnieniu wszystkich wymaganych warunków.

Sytuacja rynkowa (zmiana ceny surowców, mediów energetycznych, produktów, itp.)

W I połowie 2026 roku na europejskim rynku wzrosły w ujęciu rok do roku notowania kontraktowe homopolimerów i kopolimerów PP. Do wzrostu cen polipropylenu przyczyniły się także wyższe w ujęciu rok do roku notowania kontraktowe propylenu. Sytuacja na rynku polipropylenu pozostawała dynamiczna, m.in. z powodu ograniczeń w żegludze przez Cieśninę Ormuz, które zwiększały napięcia po stronie podaży surowców i produktów.

W I kwartale 2026 roku konflikt zbrojny na Bliskim Wschodzie doprowadził do ograniczeń w żegludze przez Cieśninę Ormuz, zakłóceń w globalnym przepływie surowców energetycznych oraz zniszczeń infrastruktury wydobywczej i przetwórczej w wyniku przeprowadzonych ataków. W konsekwencji ograniczenie podaży podstawowych surowców petrochemicznych doprowadziło do dynamicznego wzrostu cen w całym łańcuchu przetwórstwa.

Duża zależność rynku europejskiego od importu PP z Bliskiego Wschodu i innych regionów świata radykalnie ograniczyła podaż na tym rynku. Europejscy przetwórcy tworzyw mierzyli się z niedoborem surowca i rosnącymi

kosztami energii. Dynamiczne wzrosty cen na przełomie marca i kwietnia nie wynikały jednak ze zmiany fundamentalnego popytu końcowego. Były skutkiem spekulacyjnego budowania zapasów w obawie przed eskalacją blokad logistycznych na Bliskim Wschodzie. Rynek europejski nadal charakteryzowała strukturalna słabość. Pod koniec II kwartału 2026 roku przetwórcy, z powodu niesprzyjających warunków gospodarczych, drastycznie ograniczyli zakupy i przyjęli postawę wyczekującą. Wysokie stany magazynowe ograniczyły aktywność zakupową.

Wyższe ceny polipropylenu zwiększyły atrakcyjność importu z Azji. Pod koniec I półrocza 2026 roku na rynku pojawił się produkt importowany, który wypełnił chwilową lukę i jednocześnie wywarł presję na spadek cen. W czerwcu, wskutek wzrostu stawek frachtu z Azji oraz gwałtownych spadków europejskich cen spot, załamała się pozycja Europy jako rynku o najwyższych marżach. W rezultacie obniżyła się rentowność importu do Europy.

W kolejnych miesiącach 2026 roku nie należy oczekiwać wzrostu bazowego zapotrzebowania na polipropylen na rynku europejskim. Popyt nadal będą ograniczać niekorzystne czynniki ekonomiczne w Europie. Stabilny popyt utrzyma się w sektorach opakowań spożywczych i medycznych, natomiast głównym obciążeniem dla europejskiego rynku polipropylenu pozostanie stagnacja w branży budowlanej, motoryzacyjnej i AGD. Perspektywy rynku będą także zależeć od sytuacji geopolitycznej i jej wpływu na ceny surowców i produktów.

Ocena możliwości realizacji zamierzeń inwestycyjnych, w tym inwestycji kapitałowych, w porównaniu do wielkości posiadanych środków, z uwzględnieniem możliwych zmian w strukturze finansowania tej działalności

Stabilna praca komercyjna Kompleksu Polimery Police i uzyskiwanie stałych przychodów zależą od sprawnego przeprowadzenia remontu Instalacji, który zostanie sfinansowany ze środków zapewnionych przez nowego inwestora. W kolejnych miesiącach Grupa Azoty POLYOLEFINS będzie koncentrować się na przygotowaniu i sprawnym przeprowadzeniu pierwszego pełnego remontu Kompleksu Polimery Police.

Wpływ wojny na Ukrainie na realizację Projektu

Ze względu na aktualny brak działań produkcyjnych w Grupie Azoty POLYOLEFINS, konflikt na Ukrainie nie ma bezpośredniego przełożenia na wynik spółki.

Ryzyka

W I półroczu 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS funkcjonowała w warunkach istotnego ryzyka finansowego, wynikającego z wysokiego poziomu zadłużenia i konieczności jego kompleksowej restrukturyzacji. W ramach procesu restrukturyzacyjnego wierzyciele przyjęli propozycje układowe. W tym procesie zawarto ugodę z Hyundai Engineering Co., Ltd. oraz podpisano szereg umów transakcyjnych związanych ze sprzedażą akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS nowemu inwestorowi, ORLEN S.A. Działania te pozwoliły ograniczyć ryzyko ogłoszenia upadłości i zapewnić środki z Pożyczki Ratunkowej. Dodatkowym ryzykiem pozostawała niepewność związana z zatwierdzeniem układu przez właściwy sąd oraz spełnieniem wszystkich warunków zawieszających niezbędnych do zakończenia procesu transakcyjnego.

Istotną kwestią dla Grupy Azoty POLYOLEFINS było i pozostaje utrzymanie instalacji w odpowiednim stanie technicznym oraz przygotowanie ich do prac remontowych.

Czynniki te zwiększały niepewność co do kontynuacji działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS. Kontynuacja tej działalności nadal zależała od zatwierdzenia układu i finalizacji Transakcji z ORLEN S.A.

Zgłoszone roszczenia

W I półroczu 2026 roku spółka GA Polyolefins nie zgłaszała żadnych roszczeń. Roszczenia zgłoszone w roku 2025 zostały opisane w Sprawozdaniu Zarządu z działalności spółki Grupa Kapitałowa Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2025 roku

Opis innych, niewymienionych powyżej, zdarzeń istotnie wpływających na działalność

Spółka Grupa Azoty POLYOLEFINS w dniu 31 marca 2026 roku zawarła, m.in. umowę pożyczki ratunkowej (Rescue Loan) z ORLEN na kwotę 274 769 561 PLN. Przedmiotowa kwota pożyczki była dostępna do wykorzystania do dnia 30 czerwca 2026 roku. W dniu 20 czerwca 2026 roku, zgodnie z zapisami umowy, ORLEN podjął decyzję o wydłużeniu okresu jej obowiązywania do dnia 31 grudnia 2026 roku oraz podwyższeniu kwoty udzielonej pożyczki do 347 153 000,00 PLN.

W ramach zawartej umowy Spółka dokonuje regularnych uruchomień kolejnych transz pożyczki ratunkowej na finansowanie bieżącej działalności, w tym utrzymywanie instalacji w stanie hibernacji oraz z tyt. rozliczania zobowiązań pozaukładowych zgodnie z zawartymi z kontrahentami porozumieniami handlowymi.

Spór prawny dotyczący transakcji zakupu akcji Grupy Azoty Polyolefins S.A. przez Orlen S.A.

W dniu 1 września 2026 roku Grupa Azoty S.A. otrzymała od ORLEN S.A. zawiadomienie o istotnym zdarzeniu dotyczącym Umowy Restrukturyzacyjnej z dnia 31 marca 2026 roku („Umowa Restrukturyzacyjna”), na podstawie, której ORLEN S.A. zobowiązał się do nabycia akcji Grupa Azoty Polyolefins S.A. („GAP”) od sprzedających, w tym m.in. od Grupy Azoty S.A. oraz od Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.

Zgodnie z otrzymanym zawiadomieniem, w dniu 28 sierpnia 2026 roku trybunał arbitrażowy rozpoznający spór pomiędzy LyondellBasell Industries Holdings B.V. („LYB”) a ORLEN S.A. („Trybunał”) wydał tymczasowe postanowienie. Zgodnie z informacją przekazaną przez ORLEN S.A. wydane postanowienie nie wpływa na bieżący harmonogram realizacji transakcji. Sprawa rozpatrywana przez Trybunał jest w toku. Przedmiot sporu ma charakter poufny i ani jego zakres ani treść nie zostały ujawnione Spółce ani Grupie Azoty S.A.

2.9. Czynniki mające wpływ na osiągnięte wyniki w perspektywie co najmniej kolejnego okresu sprawozdawczego

Na sytuację Grupy Kapitałowej w największym stopniu wpływają czynniki związane z rynkowymi cenami sprzedaży produktów Jednostki Dominującej oraz z cenami zakupu surowców oraz mediów energetycznych zużywanych do produkcji, mającymi największy wpływ na koszty wytworzenia wyrobów, to jest głównie gazu ziemnego, fosforytów oraz soli potasowej, a także węgla, energii elektrycznej oraz surowców tytanonośnych w obszarze pigmentów.

Na poziom osiąganych wyników wpływa również koniunktura w pozostałych branżach głównych odbiorców Emitenta oraz na ich rynkach docelowych oraz ogólna koniunktura gospodarcza. Czynniki wpływającymi na koniunkturę światowej gospodarki są m.in. występujące napięcia geopolityczne oraz konflikty w handlu międzynarodowym.

Istotnym czynnikiem zewnętrznym wpływającym na popyt na nawozy jest sytuacja makroekonomiczna w rolnictwie oraz dochody rolników. Znaczący wpływ na kondycję w rolnictwie ma poziom cen płodów rolnych w relacji do cen środków produkcji

O stopniu konkurencyjności oferty Emitenta oraz jej rentowności decydują przede wszystkim relacje cen wyrobów do cen podstawowych surowców i mediów energetycznych.

Grupa Kapitałowa Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. oraz Grupa Kapitałowa Grupa Azoty funkcjonują w dynamicznie zmieniającym się otoczeniu, na które wpływają zarówno czynniki zewnętrzne, jak i wewnętrzne.

Poniżej przedstawiono kluczowe z nich:

Czynniki zewnętrzne:

- Wymagania prawne: Wprowadzenie Europejskiego Zielonego Ładu oraz strategii „Od pola do stołu” stawia przed przedsiębiorstwem wyzwania związane z dekarbonizacją, redukcją emisji oraz zrównoważonym rolnictwem. Grupa Azoty dostosowuje się do tych wymogów, kładąc nacisk na rozwój zielonych technologii oraz produktów dostosowanych do wymagań klientów z uwzględnieniem zmian klimatycznych i aspektów środowiskowych.
- Sytuacja rynkowa i konkurencja: Spółka zmagą się z napływem tańszych nawozów z krajów spoza Unii Europejskiej, w szczególności z Rosji i Białorusi. Produkty te charakteryzują się niższymi kosztami wytwarzania wynikającymi ze stosowania tańszych surowców, braku kosztów związanych z polityką klimatyczną oraz niższych kosztów pracy. Nierówne warunki konkurowania istotnie wpływają na rentowność i udział Spółki w rynku.
- Polityka handlowa i sankcje: Polski rząd dąży do zaostrzenia unijnych restrykcji na szereg produktów rolnych z Rosji i Białorusi, co może wpłynąć na globalną dostępność surowców takich jak sól potasowa i koszty produkcji nawozów Spółki.

W dniu 22 maja 2025 roku Parlament Europejski zatwierdził propozycję Komisji Europejskiej ws. zmiany stawek celnych mających zastosowanie do przywozu niektórych towarów pochodzących lub wywożonych bezpośrednio lub pośrednio z Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi, która podnosi cła importowe na przywóz wybranych nawozów z ww. krajów. Cła na nawozy azotowe/wieloskładnikowe wprowadzone zostały stopniowo począwszy od 1 lipca 2025 roku.

Czynniki wewnętrzne:

- Dywersyfikacja produktów: Poszukując oszczędności, a jednocześnie kierując się troską o środowisko naturalne, Spółka w procesach produkcji nawozów wieloskładnikowych zagospodarowuje strumienie wytwarzane ubocznie. Komponenty te spełniają wymagania prawne, są jednocześnie nośnikami składników pokarmowych, których niedobory identyfikowane są w glebach. Działania te pozwolą efektywniej konkurować w otoczeniu rynkowym, a jednocześnie wpisują się w założenia gospodarki o obiegu zamkniętym.
- Współpraca strategiczna: Spółka angażuje się w szereg strategicznych działań, które mają na celu wzmocnienie jej pozycji rynkowej, optymalizację procesów oraz rozwój innowacyjnych rozwiązań.
- Restrukturyzacja i optymalizacja: Spółka funkcjonuje w wymagającym otoczeniu rynkowym charakteryzującym się silną konkurencją zewnętrzną oraz wyzwaniami finansowymi i operacyjnymi. Podejmuje szereg działań mających na celu poprawę sytuacji finansowej, optymalizację procesów oraz dostosowanie do zmieniających się warunków rynkowych i regulacyjnych.
- Na skutek potencjalnych naruszeń Umów o Finansowanie istnieje ryzyko częściowego lub całkowitego wstrzymania udostępnionego finansowania, anulowania części lub całości finansowania lub ostatecznie wypowiedzenie Umów o Finansowanie Grupy Azoty przez Instytucje Finansujące, skutkującymi postawieniem

ich w stan wymagalności. Decyzja o wypowiedzeniu umowy w przypadku złamania warunków pozostaje w całości poza kontrolą Spółki.

Wynikiem dotychczasowych prac nad transformacją Grupy Azoty jest kompleksowy program zmiany modelu biznesowego Grupa Azoty uruchomiony jako Program AZOTY BUSINESS. Celem Programu AZOTY BUSINESS jest stworzenie zintegrowanej, efektywnej kosztowo Grupy Kapitałowej z ugruntowaną pozycją na europejskim rynku nawozów, tworzyw i produktów OXO. Nazwa Programu nawiązuje do jednego z głównych założeń przeprowadzanej transformacji, czyli budowania pozycji Grupy Azoty wokół segmentów biznesowych i wyłączonej koncentracji na poprawie i rozwoju rentowności biznesu. Spółka i Grupa Azoty wprowadzają także kolejne programy, których skutkiem ma być poprawa efektywności funkcjonowania.

Kształtowanie się cen surowców i produktów

Informacje na temat przewidywanych trendów dla poszczególnych kluczowych produktów i surowców zostały przedstawione w pkt 2.2. niniejszego Sprawozdania.

Kształtowanie się czynników makroekonomicznych co najmniej w zakresie kolejnego okresu

Kursy walut

W amerykańskiej Rezerwie Federalnej brak jest konsensusu, co do dalszego sposobu prowadzenia polityki pieniężnej. Z uwagi na przedłużający się impuls inflacyjny, związany z wojną na Bliskim Wschodzie, bilans czynników ryzyka pozostaje asymetrycznie skierowany w górę. Jednak ostatnie, lipcowe dane o inflacji CPI w Stanach Zjednoczonych, spadającej do poziomu 3,4% r/r oraz inflacji bazowej na poziomie 2,5%, dają Fed komfort podtrzymywania amerykańskiej polityki pieniężnej w trybie „wait and see”. Rynek stopy procentowej wycenia obecnie 40% prawdopodobieństwo podwyżki stopy procentowej na wrześniowym posiedzeniu (spadek z poziomu 60%). Rośnie liczba uczestników rynku, która nie zakłada już żadnej podwyżki w USA do końca roku. Taki scenariusz również Spółka uważa za bazowy. Rośnie za to prawdopodobieństwo podwyżki stóp w strefie euro we wrześniu, ponieważ z jednej strony w lipcu wzrosła inflacja, a z drugiej przyspieszył wzrost gospodarczy. Wobec powyższego we wrześniu w eurolandzie oczekiwany jest wzrost stopy depozytowej z 2,25 na 2,50%. Złoty pozostaje lekko osłabiony w porównaniu do poziomów sprzed wybuchu wojny na Bliskim Wschodzie, w ostatnich tygodniach odrabiając jednak część strat. Spółka spodziewa się utrzymania notowań złotego wobec walut wymienialnych na poziomach zbliżonych do obecnych, przy założeniu utrzymania cykliczności wahań krajowej waluty (jesiennego osłabienia oraz grudniowego umocnienia). Zakładany słabszy dolar oraz hossą na rynkach akcji powinna podtrzymywać apetyt na złotego. Z drugiej strony, ewentualna podwyżka stóp przez EBC we wrześniu, obniży atrakcyjność naszej waluty w strategiach carry-trade. Zmienność na złotych parach walutowych do końca roku powinna pozostawać w zakresach kilkugroszowych. W scenariuszu bazowym Spółka spodziewa się w III kwartale 2026 roku wahań pary walutowej EUR/USD w zakresie 1,14 - 1,17, USD/PLN 3,63-3,73 i EUR/PLN 4,272-4,33.

Szacowany wpływ wahań złotego do walut wymienialnych powinien pozytywnie, ale w niewielkim stopniu, wpłynąć na osiągnięcie planowanych w III kwartale 2026 roku wyników, w odniesieniu do ekspozycji walutowej Spółki.

Krajowe stopy procentowe

Konsensus rynkowy zakłada utrzymanie stóp procentowych NBP bez zmian do końca roku 2026. Stopa referencyjna będzie zatem nadal wynosić 3,75%. Wypowiedź prezesa NBP po lipcowym posiedzeniu RPP o złożeniu wniosku o obniżkę stóp procentowych po wakacjach, zdaniem rynku stopy procentowej, była przedwczesna. Czynnikiem ryzyka dla inflacji jest przedłużający się konflikt na Bliskim Wschodzie, skutkujący utrzymywaniem się podwyższonych cen ropy naftowej. Krajowe ceny paliw wyraźnie wzrosły po zakończeniu przez rząd programu CPN, a podwyższone ceny nie zdążyły się jeszcze odbić w cenach żywności. W związku z tym inflacja będzie stopniowo rosła, jednak w sposób ograniczony. W Polsce trwają powolne procesy dezinflacyjne, takie jak słabnąca dynamika płac oraz spadające oczekiwania inflacyjne. Powyższe czynniki będą hamować mocniejsze wzrosty cen.

W kontekście powyższego Emitent spodziewa się w kolejnych dwóch kwartałach utrzymania podstawowej stopy bazowej oprocentowania kredytów (WIBOR 1M) na niezmiennym poziomie, tj. około 3,80 - 3,83%.

Uprawnienia do emisji CO₂

Według prognozy serwisu Refinitiv z 31.07.2026 r., zakładana średnia cena uprawnień EUA wyniesie w III kwartale 81,8 EUR. Rozpiętość prognoz poszczególnych instytucji analitycznych wynosi pomiędzy 77 a 85 EUR. Na IV kwartał 2026 analitycy przewidują kontynuację trendu wzrostowego notowań, a średnia cena EUA ma wynieść 84,4 EUR. Z uwagi na przyjętą i opublikowaną 17 lipca przez KE reformę EU ETS (szerzej opisaną w punkcie 7) oraz procedowaniem jej przez kolejne instytucje europejskie, przedłuża się czas ostatecznego wdrożenia nowej dyrektywy. Ten okres niepewności na wypracowanie ostatecznego, wiążącego stanowiska w opinii Spółki będzie zachęcał spekulacyjnie nastawionych uczestników rynku do otwierania długich pozycji. Będzie to sprzyjać kontynuacji trendu wzrostowego oraz wzrostowi zmienności rynkowej do końca bieżącego roku. W związku z powyższym Emitent spodziewa się utrzymywania cen uprawnień w III i IV kw. 2026 w szerokim zakresie 78-95 EUR.

W II i III kwartale Spółka realizowała zakupy uprawnień na rynku spot, konieczne do zabezpieczenia pozycji bilansowej za rok 2025. Dodatkowo w III kwartale będą się rozliczać zawarte w roku 2025 kontrakty terminowe na zabezpieczenie roku 2025.

OBSZAR REGULACYJNY

Obszar Regulacyjny Unii Europejskiej

Projekt ustanowienia ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych

4 marca 2026 roku Komisja Europejska przedstawiła projekt rozporządzenia ustanawiającego ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych (Industrial Accelerator Act). Deklaratywnym celem projektu rozporządzenia jest przyspieszenie wzmocnienie przemysłowej odporności Unii Europejskiej. W tym celu Komisja proponuje działania w trzech głównych obszarach. Pierwszym z nich jest wykorzystanie dostępu do jednolitego rynku w celu zwiększenia popytu na produkty uznane za europejskie i niskoemisyjne. Po drugie zwiększenie korzyści dla Unii z realizacji inwestycji z państw trzecich na obszarze unijnym. Po trzecie przyspieszenie procesu inwestycyjnego i uproszczenie procedur dla inwestycji z zakresu przetwórstwa przemysłowego. Obecnie trwa proces przygotowywania stanowisk Rady Unii Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego.

Publikacja celu redukcyjnego UE na 2040 roku

Dnia 2 lipca 2025 roku Komisja Europejska przedstawiła wniosek ustawodawczy (zmiana rozporządzenia 2021/1119 Europejskie Prawo o Klimacie) dotyczący ustanowienia pośredniego celu redukcji emisji GHG do 2040 roku na poziomie 90% w porównaniu do poziomu z 1990 roku. Obowiązują dwa główne cele redukcji gazów cieplarnianych w odniesieniu do poziomu 1990 roku - na 2030 roku minus 55%, i na 2050 "zero-netto". Europejskie Prawo o Klimacie przewiduje ustanowienie celu pośredniego na 2040 roku jako element wsparcia trajektorii dochodzenia do celu w 2050 roku. oraz bazowy punkt odniesienia do dostosowania odpowiednich instrumentów unijnej polityki dekarbonizacyjnej na okres po 2030 roku. Poziom proponowanej redukcji minus 90% na 2040 rok bazuje na przeprowadzonych analizach scenariuszowych. Wyniki tych analiz oraz wskazany na ich bazie cel zostały krytycznie ocenione przez część państw członkowskich, w tym przez Polskę. 10 grudnia 2025 roku Rada UE i Parlament Europejski osiągnęły wstępne porozumienie polityczne w sprawie nowelizacji Europejskiego Prawa o Klimacie, ustanawiając cel redukcji emisji gazów cieplarnianych o 90% do 2040 roku, z możliwością wykorzystania w realizacji tego celu do 5% wysokiej jakości kredytów międzynarodowych od 2036 roku. Porozumienie zawiera też uzgodnienie przesunięcia startu nowego systemu handlu emisjami ETS2 dla budynków, transportu drogowego i małych instalacji z 2027 na 2028 rok. Wg Komisji Europejskiej nowy cel zapewnia jasność inwestorom, wzmacnia bezpieczeństwo energetyczne Europy i potwierdza jej globalne przywództwo w realizacji Porozumienia Paryskiego. Po przyjęciu przez Parlament i Radę UE, zmienione Europejskie Prawo o Klimacie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE 18 marca 2026 roku i weszło w życie 20-go dnia po publikacji (*rozporządzenie (UE) 2026/667z dnia 11 marca 2026 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1119 w odniesieniu do ustanowienia klimatycznego celu pośredniego Unii na 2040 r.*).

Pakiet rozporządzeń wdrażających CBAM

Dnia 17 grudnia 2025 roku Komisja Europejska na swojej stronie internetowej opublikowała szereg aktów wykonawczych oraz delegowanych dot. szczegółowych zasad funkcjonowania mechanizmu CBAM w okresie docelowym, tj. od 1 stycznia 2026 roku. Wśród nich znajdują się m.in. rozporządzenie określające wysokości tzw. benchmarków CBAM i rozporządzenie określające wartości domyślne dla towarów objętych mechanizmem. Ponadto poza rozporządzeniami wykonawczymi KE opublikowała również wniosek do Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ws. zmiany rozporządzenia (UE) 2023/956 w zakresie rozszerzenia zakresu na towary downstream oraz środków anty-obejściowych oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego tymczasowy fundusz dekarbonizacyjny. W zakresie pierwszego z wniosków KE jest też wprowadzenie nowego art. 27a nadającego Komisji uprawnienie wydania aktu delegowanego dot. usunięcia danego towaru z CBAM w przypadku i na podstawie odpowiednich dowodów wskazujących, że objęcie danego towaru CBAM wywołuje poważne szkody na rynku wewnętrznym Unii, z powodu nieprzewidzianych okoliczności związanych z wpływem CBAM na ceny towarów. Usunięcie ma obowiązywać do czasu ustąpienia tego negatywnego wpływu. Silne sygnały ze strony KE wybrzmiały w styczniu 2026 roku podczas zawierania umowy z Mercosur, że sektorem, który może być jako pierwszy objęty tym nowym prawem może być sektor nawozowy. Wnioski KE są obecnie procedowane przez Parlament Europejski i Radę UE. W trakcie prac parlamentarnych komisji nad projektami, gdzie wiodącą jest komisja ENVI, bardzo krytycznie odniesiono się do proponowanego nowego art. 27a, rekomendując jego usunięcie z projektu. W pracach Rady również zgłoszone zostały zastrzeżenia do art. 27a, ostatecznie proponując jego zasadniczą zmianę i osłabiając możliwość jego zastosowania. Międzyinstytucjonalne uzgodnienie zakresu zmian w CBAM i ich przyjęcie oczekiwane jest w kolejnym kwartale.

Rewizja dyrektywy EU ETS

Dnia 17 lipca 2026 roku Komisja Europejska wydała komunikat w sprawie propozycji zmiany dyrektywy 2003/87/EC (ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych, tzw. EU ETS) i Decyzji (UE) 2015/1814 (w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, tzw. MSR) w zakresie wspierania konkurencyjności i opłacalnej dekarbonizacji. Jest to oczekiwany projekt, zapowiedziany między innymi w trakcie zmiany Europejskiego Prawa o Klimacie i przyjmowania pośredniego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych o 90% do 2040 roku. Propozycja rewizji dyrektywy EU ETS przewiduje m.in.: złagodzenie trajektorii redukcji puli uprawnień w systemie po 2030 roku, utrzymanie po 2030 roku bezpłatnych przydziałów oraz rekompensat kosztów pośrednich dla sektorów nadal kwalifikujących się do tych mechanizmów, jednak z zasadniczymi zmianami ich funkcjonowania, w tym uzależnienie przydziału od posiadania planu inwestowania w dekarbonizację instalacji w Unii Europejskiej, spowolnienie tempa ograniczania bezpłatnego przydziału na produkcję towarów objętych CBAM wraz z wydłużeniem przydziału do 2038 roku, dalszą reformę rezerwy stabilności rynkowej (MSR), rozszerzenie działań w ramach Funduszu Innowacyjnego oraz kontynuację Funduszu Modernizacyjnego, przy większym ukierunkowaniu środków na wdrażanie technologii przemysłowych i realizację projektów dekarbonizacyjnych, w tym wskazanie bio-nawozów i bio-chemikaliów, jako jednego z priorytetowych działań, utworzenie Banku Dekarbonizacji Przemysłu o szacowanej docelowej wartości 100 mld EUR, którego pierwszym etapem ma być Investment Booster o szacowanej wartości 30 mld EUR. Komisja Europejska zakłada, że zmiana dyrektyw EU ETS w powyższym zakresie zostanie przyjęta w połowie 2027 roku. Wraz z projektem powyższej rewizji dyrektywy, której głównym horyzontem oddziaływania jest okres po 2030 roku, przedstawiony został odrębnie projekt zmian w zakresie funkcjonowania tzw. benchmarków rezerwowych (opartych o paliwo lub ciepło) w mechanizmie przydziału bezpłatnych uprawnień, którego przyjęcie będzie skutkowało zmianą (zwiększeniem) przydziału bezpłatnych uprawnień w okresie 2027-2030 dla rodzajów działalności, które nie zostały z tego mechanizmu wyłączone - rodzaje działalności prowadzonej przez Grupę Azoty nie należą do tej grupy. Przyjęcie projektu zmiany benchmarków rezerwowych oczekiwane jest do końca 2026 roku, aby w 2027 roku przydziały bezpłatnych uprawnień zostały odpowiednio dostosowane.

Akt w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym

W sierpniu 2025 roku Komisja Europejska ogłosiła konsultacje publiczne dot. aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). W zaproszeniu do składania uwag idea GOZ została określona jako kluczowa dla zwiększenia bezpieczeństwa gospodarczego UE, jej odporności, konkurencyjności i dekarbonizacji. Projekt aktu jest w opracowaniu i zgodnie z zapowiedziami powinien zostać opublikowany do końca 2026 roku. Komisja zapowiedziała, że inicjatywa będzie dążyć do podwojenia wskaźnika wykorzystania materiałów o obiegu zamkniętym w UE do 24% do 2030 roku.

Plan działania RESourceEU i Europejskie Centrum Surowców Krytycznych

W odpowiedzi na coraz częstsze wykorzystywanie łańcuchów dostaw jako broni poprzez ograniczenia wywozowe Komisja Europejska przyjęła w grudniu 2025 roku Plan działania RESourceEU, aby przyspieszyć wdrażanie aktu w sprawie surowców krytycznych i zwiększyć odporność UE na zakłócenia dostaw. W maju 2026 roku Komisja Europejska podjęła również inicjatywę ustawodawczą i ogłosiła konsultacje w zakresie powstania Europejskiego Centrum Surowców Krytycznych, którego funkcjonowanie ma generalnie na celu pomoc w zabezpieczeniu dostaw surowców krytycznych dla UE. Centrum składać się ma z czterech komponentów: 1) pozyskiwania informacji o surowcach, 2) inwestycji, 3) wspólnych zakupów i 4) gromadzenia zapasów i tym samym może mieć wpływ na dostępność i koszty surowców krytycznych.

Dokument BREF LVIC

Sporządzenie dokumentu BREF LVIC realizowane jest zgodnie z dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych (tzw. IED) i dotyczy działalności objętych wielkoskalową produkcją w sektorze chemii nieorganicznej. Dokument zastąpi dokumenty referencyjne LVIC-AAF oraz LVIC-S. W pierwszym półroczu 2026 roku kontynuowano prace w zakresie ustanowienia spójnego i reprezentatywnego zestawu danych. Odrobny się również warsztaty mające na celu ocenę zgromadzonych danych BREF LVIC. Analizie poddano pięć procesów, w tym produkcję amoniaku i kwasu azotowego. Jesienią planowane są kolejne warsztaty. Wyniki tych dyskusji mają dodatkowo wzmocnić oceny danych i wesprzeć cel udostępnienia wstępnego draftu do końca 2026 roku (wstępnie).

Omnibus Środowiskowy - uproszczenie obciążeń administracyjnych w przepisach o ochronie środowiska

W 2025 w ramach prac nad zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, Komisja przeprowadziła konsultacje i na podstawie zebranych uwag przedstawiła pakiet uproszczeń w obszarze przepisów o ochronie środowiska, który obejmuje kilka wniosków z propozycjami zmian, w tym w zakresie emisji przemysłowych i gospodarowania odpadami. Zmiany zaproponowane w obrębie dyrektywy w sprawie emisjach przemysłowych (tzw. IED) dotyczą m.in. systemów zarządzania środowiskowego, dopuszczenia opracowania tych systemów na poziomie przedsiębiorstwa w obrębie tego samego państwa członkowskiego, uproszczenia zakresu tych systemów czy też uchylenia obowiązków przygotowania planów transformacji. Końcem czerwca 2026 Rada Unii Europejskiej uzgodniła swoje stanowisko negocjacyjne, podtrzymując m.in. propozycję uchylenia obowiązków związanych z planami transformacji.

Omnibus VI - Pakiet uproszczeń w sprawie niektórych wymogów i procedur dotyczących produktów chemicznych

W 2025 roku Komisja Europejska przedstawiała projekt rozporządzenia uproszczającego mający na celu usprawnienie kluczowych przepisów UE w zakresie chemikaliów, aby zmniejszyć koszty funkcjonowania wynikające z obowiązujących przepisów oraz obciążenia administracyjne dla przemysłu chemicznego. Główne zmiany wynikające z dokumentu to uproszczenie przepisów dotyczących etykietowania niebezpiecznych substancji chemicznych, ułatwienia związane z unijnym rozporządzeniem nawozowym oraz wyjaśnienie unijnych przepisów dotyczących kosmetyków. Pakiet Omnibus VI upraszcza przepisy dotyczące produktów chemicznych, jednocześnie zachowując wysoki poziom ochrony konsumentów i środowiska. 17 czerwca 2026 roku Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski zawarły tymczasowe porozumienie dotyczące wyżej wymienionych uproszczeń. Zanim rozporządzenie zostanie formalnie przyjęte przez Radę UE i Parlament Europejski oraz opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej prawodawcy muszą sfinalizować korektę prawną językową dokumentu.

Produkty nawozowe UE - Produkty pochodzące z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego jako materiały składowe w produktach nawozowych UE

Od 13 kwietnia do 11 maja 2026 roku trwały konsultacje społeczne projektu rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej zmieniającego unijne rozporządzenie nawozowe (2019/1009), aby rozszerzyć katalog materiałów składowych produktów dopuszczonych do stosowania w produktach nawozowych UE (CE), w szczególności o dodatkowe produkty pochodne pochodzenia zwierzęcego. Głównym celem projektu jest zwiększenie dostępności surowców pochodzących z recyklingu do produkcji produktów nawozowych UE, wsparcie gospodarki o obiegu zamkniętym, zmniejszenie zależności od pierwotnych źródeł składników pokarmowych, oraz ujednolicenie zasad wprowadzania takich materiałów do produktów nawozowych z oznakowaniem CE.

Wspólna Polityka Rolna (WPR) po 2027 roku

Dnia 17 czerwca 2026 roku unijny komisarz ds. rolnictwa Christophe Hansen ogłosił, że z nowego budżetu Unii Europejskiej na lata 2028-2034 do polskich rolników trafi co najmniej 33,6 mld euro. Kwota ta oznacza wzrost wsparcia w stosunku do obecnej perspektywy finansowej i plasuje Polskę w gronie państw, które otrzymają najwięcej środków (wzrost z ok. 31,2 mld EUR z obecnego budżetu), a wraz z funduszami niebezpośrednimi (np. na dofinansowanie szkół rolniczych) kwota ta może przekroczyć 40 mld EUR. Należy jednak nadmienić, że budżet UE na lata 2028-2034 jest w trakcie negocjacji a ostateczne kwoty mogą ulec zmianie.

Dnia 23 czerwca 2026 roku temat WPR po 2027 roku podlegał dalszym dyskusjom Rady UE. Unijni ministrowie rolnictwa zaapelowali o większą pomocniczość i elastyczność dla państw członkowskich w realizacji celów wspólnej polityki rolnej oraz o prostsze przepisy, które zmniejszyłyby obciążenie administracyjne rolników i władz. Debata odbyła się w obliczu poważnych wyzwań dla europejskiego rolnictwa, w tym wahań rynkowych, zagrożeń klimatycznych, presji na dochody gospodarstw rolnych, niepewności geopolitycznej oraz konieczności zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego i konkurencyjności. Równocześnie sektor ma przyczyniać się do realizacji celów środowiskowych i klimatycznych, wdrażać innowacje i wspierać wymianę pokoleniową.

Plan działań w sprawie nawozów (Fertiliser Action Plan)

Dnia 19 maja 2026 roku Komisja Europejska przedstawiła Plan działań w sprawie nawozów (Fertiliser Action Plan). Inicjatywa ma na celu rozwiązanie utrzymujących się problemów strukturalnych, które wpływają na rynki nawozów, takich jak bezpieczeństwo dostaw, zrównoważony rozwój i zmienność cen, a także promowanie zwiększonej dostępności i wykorzystania składników odżywczych pochodzących z recyklingu oraz alternatywnych źródeł organicznych, w tym poprzez modyfikację ram regulacyjnych. Niniejszy komunikat pojawił się w obliczu utrzymujących się wysokich kosztów nakładów dla rolników, znacznych zakłóceń na rynku oraz uzależnienia Unii Europejskiej od importowanych nawozów, podczas gdy dostępne źródła organiczne pozostają niewykorzystane z powodu ograniczeń regulacyjnych. Zgodnie z przekazem Komisji Europejskiej przystępność cenowa i dostępność nawozów, obieg zamknięty składników odżywczych oraz zmniejszenie zależności od importu mają kluczowe znaczenie dla rentowności gospodarstw rolnych, produkcji żywności i bezpieczeństwa żywnościowego UE.

W ramach komunikatu dotyczącego planu działań w sprawie nawozów, w celu wsparcia rolników mających problemy z płynnością finansową z powodu wysokich cen nawozów, 12 czerwca 2026 roku Komisja Europejska zaproponowała jako pierwszy element ukierunkowanego pakietu Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), możliwość dostosowania poziomu płatności bezpośrednich w roku kalendarzowym 2027 oraz możliwość wypłaty zaliczek beneficjentom z tytułu płatności bezpośrednich przed dniem 16 października 2026 roku. Nowy rodzaj interwencji, finansowany z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wdrażany za pośrednictwem planów strategicznych WPR, umożliwi państwom członkowskim, które zdecydowały się go wdrożyć, udzielanie ukierunkowanego wsparcia płynności finansowej rolnikom najbardziej dotkniętym obecnym kryzysem.

Tymczasowe Ramy Pomocy Państwa w Kryzysie na Bliskim Wschodzie METSAF (The Middle East Crisis Temporary State Aid Framework)

Dnia 29 kwietnia 2026 roku Komisja Europejska przyjęła nowe ramy pomocy państwa, aby umożliwić krajom członkowskim wspieranie gospodarki Unii Europejskiej. Tymczasowe Ramy Pomocy Państwa w związku z kryzysem

na Bliskim Wschodzie (METSAF) to ukierunkowane i tymczasowe środki mające na celu zaradzenie skutkom kryzysu w najbardziej dotkniętych sektorach: rolnictwie, rybołówstwie, transporcie i sektorach energochłonnych.

Sektor rolnictwa, jest szczególnie narażony na wzrost kosztów nawozów mineralnych. W ramach METSAF państwa członkowskie mogą rekompensować rolnikom do 70% dodatkowych kosztów wynikających ze wzrostu cen nawozów i paliw. Przewidziano także uproszczoną formę wsparcia do 50 000 EUR na beneficjenta bez konieczności szczegółowego dokumentowania zużycia. Mechanizm ten ma na celu stabilizację produkcji rolnej i ograniczenie negatywnego wpływu wysokich cen nawozów na bezpieczeństwo żywnościowe w Unii Europejskiej. METSAF będzie obowiązywać do 31 grudnia 2026 roku. W okresie jego stosowania Komisja Europejska będzie na bieżąco monitorować treść, zakres i czas trwania ram w świetle rozwoju sytuacji na Bliskim Wschodzie i ogólnej sytuacji gospodarczej.

METSAF podkreśla wpływ kryzysu na ceny energii. Podkreśla, że państwa członkowskie już posiadają mechanizm ograniczenia negatywnego wpływu wzrostu cen energii na przemysł w postaci Clean State Aid Framework (CISAF) oraz możliwość wprowadzenia tymczasowej obniżki akcyzy na paliwo zgodnie z Dyrektywą 2003/96/WE w sprawie opodatkowania energii (ETD). Komisja Europejska przewidziała odstępstwo od zasad łączenia CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich emisji CO₂ poprzez dopuszczenie kumulacji rekompensat z CISAF do 50% wartości pomocy, co stanowi poluzowanie rygorystycznego kryterium zakazu łączenia tych dwóch mechanizmów w ramach pomocy publicznej.

Rozporządzenie REACH oraz ograniczenie stosowania substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS)

Dnia 27 kwietnia 2026 roku podczas posiedzenia Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Klimatu i Bezpieczeństwa Żywności (Komisja ENVI) Parlamentu Europejskiego komisarz ds. środowiska Jessika Roswall ogłosiła, że Komisja Europejska oficjalnie odstępuje od szerokiej i długo odkładanej rewizji rozporządzenia nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 roku w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH). Po negatywnej opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej z końca 2025 roku oraz w związku ze zmieniającymi się priorytetami politycznymi Komisji Europejskiej, proces rewizji rozporządzenia REACH wszedł w fazę zwiększonej niepewności strategicznej. Komisja Europejska prowadziła nieformalne rozmowy i konsultacje, których celem było zbadanie, czy dalsze prace nad rewizją rozporządzenia powinny być kontynuowane.

Komisarz Jessika Roswall poinformowała członków Komisji ENVI, że priorytetem jest obecnie zapewnienie pewności i przewidywalności dla europejskiego biznesu w niestabilnym kontekście geopolitycznym. Stwierdzono, że pełne otwarcie i modyfikacja całego rozporządzenia REACH nie są obecnie wskazane. Zamiast kompleksowej przebudowy systemu, Komisja Europejska skupi się na mniejszych, ukierunkowanych zmianach, tj.: pakiet Omnibus czy rewizja rozporządzenia ECHA, a uproszczone procedury mają zmniejszyć obciążenia administracyjne. W trakcie dialogu poruszono również temat ograniczeń dotyczących substancji PFAS. Zapowiedziano, że wniosek Komisji dotyczący ograniczeń skupi się głównie na zastosowaniach w produktach konsumenckich.

Ekologicznie czyste pojazdy korporacyjne

Celem upowszechnienia się pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych i tym samym redukcji emisji z transportu drogowego w Unii Europejskiej, w grudniu 2025 Komisja Europejska opublikowała projekt rozporządzenia w sprawie ekologicznie czystych pojazdów korporacyjnych. Projektowane rozporządzenie ustanawia cele procentowe dla poszczególnych państw członkowskich w zakresie udziału pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych w nowych rejestracjach pojazdów korporacyjnych dokonywanych przez duże jednostki na ich terytorium. Projektowane rozporządzenie zakłada też, że w okresie dwóch lat poprzedzających datę, od której obowiązują cele tj. 1 stycznia 2030 roku państwa członkowskie: 1) nie udzielają wsparcia finansowego na zakup, leasing, wynajem, kupno na raty lub eksploatację korporacyjnych samochodów osobowych i dostawczych innych niż pojazdy bezemisyjne lub niskoemisyjne oraz 2) udzielają wsparcia finansowego na upowszechnienie korporacyjnych samochodów osobowych i dostawczych wyłącznie, jeżeli samochody osobowe i dostawcze są „wyprodukowane w Unii Europejskiej”. Do doprecyzowania pojęcia „wyprodukowane w Unii Europejskiej” Komisja jest uprawniona na poziomie aktów delegowanych. W pierwszym półroczu 2026 roku trwał proces opiniowania prowadzony przez organy unijne.

Polski Obszar Regulacyjny

Surowce krytyczne

We wrześniu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projekt ustawy o zapewnieniu gospodarce krajowej dostępu do surowców, w tym surowców krytycznych. Projekt dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów wprowadzonych rozporządzeniem 2024/1252 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych (tzw. akt w sprawie surowców krytycznych, CRMA). Projekt reguluje problematykę zapewnienia gospodarce krajowej dostępu do surowców, w tym zasad kształtowania polityki surowcowej państwa oraz reguluje kwestie proceduralne związane z realizacją projektów strategicznych w kraju. W pierwszym półroczu 2026 roku projekt był przedmiotem prac międzyresortowych. Pod koniec czerwca 2026 nowa wersja projektu została przekazana do opiniowania do Komitetu do spraw Europejskich.

Opakowania i odpady opakowaniowe

W sierpniu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projekt ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Projekt dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów wprowadzonych unijnym rozporządzeniem 2025/40 w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (PPWR), w szczególności wdraża rozszerzoną odpowiedzialność producentów (ROP) za wprowadzane opakowania. Końcem czerwca 2026 roku nową wersję projekt skierowano do Komitetu do spraw Europejskich. Nowa wersja podtrzymuje dotychczasowo projektowany model ROP, z centralną rolą NFOŚiGW, doprecyzowuje kwestie związane z obowiązkami m.in. wytwórcy czy producenta, czy ustanawia system kar za niespełnienie wymogów rozporządzenia PPWR.

Ocena oddziaływania na środowisko

W grudniu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw. W projekcie przewiduje się m.in. możliwość wydłużenia czasu trwania konsultacji społecznych w procedurze, uwypukla się obowiązek analizy emisji światłem w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wprowadza się opłatę za rozpatrzenie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Projekt zakłada także powstanie SOPOŚ - teleinformatycznego Systemu Obsługi Postępowań z zakresu Ocen Oddziaływania na Środowisko. W pierwszym kwartale 2026 roku trwały konsultacje publiczne projektu, a w kwietniu 2026 przedstawiono jego nową wersję.

Prawo ochrony środowiska - implementacja IED 2.0.

W marcu 2026 opublikowano projekt zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska, który dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów zmienionej w 2024 roku Dyrektywy o emisjach przemysłowych, tzw. IED 2.0. Główne zmiany, istotnie wpływające na funkcjonowanie instalacji objętych zakresem dyrektywy IED, to m.in. obowiązek ustanowienia przez organ wydający/zmieniający pozwolenie, najbardziej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji osiągalnych w instalacji dzięki zastosowaniu najlepszych dostępnych technik z uwzględnieniem całego zakresu poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL), wprowadzenie obok BAT-AEL, wiążących poziomów efektywności środowiskowej (BAT-AEPL) jako wskaźnika określającego zasobooszczędność instalacji, koniecznego do zachowania jeżeli zostanie to ustalone w konkluzjach BAT, rozszerzenie katalogu określającego udział społeczeństwa w postępowaniach dotyczących pozwoleń zintegrowanych czy też obowiązkowe elementy zawartości systemów zarządzania środowiskowego.

Ustawa sieciowa

W marcu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Głównym celem projektu jest zwiększenie możliwości realizacji inwestycji elektroenergetycznych i przyłączenia nowych źródeł wytwórczych do sieci, a także wdrożenie do krajowego porządku prawnego zmian wynikających z przekształceń na unijnym rynku energii elektrycznej zwiększających uprawnienia odbiorcy końcowego na rynku. Ustawa została ogłoszona 15 kwietnia 2026 roku.

Dostosowanie polskiej ustawy do zmian w dyrektywie EU ETS

Stały Komitet Rady Ministrów, po rozpatrzeniu w trybie obiegowym, przyjął w dniu 17 grudnia 2025 roku projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw. Projekt dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów wprowadzonych dyrektywą 2023/959 oraz dyrektywą 2023/958 do dyrektywy EU ETS, w tym przepisów modyfikujących zasady funkcjonowania systemu handlu emisjami w odniesieniu do instalacji stacjonarnych i sektora lotniczego, a także przepisów po raz pierwszy włączających do systemu EU ETS działania w zakresie transportu morskiego. Łącznie powyższe działalności tworzą tzw. ETS1. Przedmiotowa transpozycja nie obejmuje przepisów dotyczących tzw. ETS2 (emisje zawarte w paliwach zużywanych w transporcie drogowym i sektorze grzewczym) ze względu na to, że charakteryzuje go szereg odrębności od rozwiązań, wokół których zbudowany jest system ETS1. ETS2 będzie przedmiotem odrębnego projektu aktu prawnego. Po przyjęciu projektu przez Stały Komitet, w czerwcu bieżącego Ministerstwo Klimatu i Środowiska skierowało na Radę Ministrów ponownie skorygowany projekt, ograniczając się do zmian przepisów dotyczących operacji lotniczych i systemu CORSIA. Projekt został przyjęty 31 lipca przez Sejm i obecnie oczekuje na decyzję Senatu i następnie Prezydenta RP. Sprawą otwartą jest termin dostosowania polskiej ustawy do dyrektywy EU ETS w pozostałym zakresie.

Efektywne systemy ciepłownicze

W maju 2026 roku Ministerstwo Energii opublikowało do konsultacji publicznych projekt ustawy zmieniającej Prawo energetyczne. Zakres projektu obejmuje przede wszystkim zmiany w zakresie regulacji sektora ciepłowniczego. Trzonem proponowanych rozwiązań jest wyznaczenie, co należy rozumieć pod pojęciem efektywnych systemów ciepłowniczych oraz efektywnego ogrzewania indywidualnego. Planowane jest nałożenie nowych obowiązków na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się dystrybucją ciepła lub chłodu, a także planujących nowe instalacje lub modernizację istniejących jednostek wytwarzających ciepło.

Obszar międzynarodowej polityki handlowej

- W dniu 6 stycznia 2026 roku Komisja Europejska Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2026/65 przedłużyła obowiązywanie cel antydumpingowych na przywóz RSM z Rosji, USA i Trynidadu Tobago na okres kolejnych 5 lat.
- W dniu 13 stycznia 2026 roku Zjednoczone Emiraty Arabskie podpisały kompleksową umowę o partnerstwie gospodarczym (CEPA) z Nigerią.
- W dniu 19 stycznia 2026 roku UE podpisała umowę o partnerstwie (EMPA) oraz tymczasową umowę handlową (ITA) z blokiem Mercosur. W dniu 21 stycznia 2026 roku Parlament Europejski zdecydował o skierowaniu umów do Trybunału Sprawiedliwości UE. Mimo skargi do TSUE, w dniu 1 maja 2026 roku tymczasowa umowa handlowa (ITA) weszła w życie.
- W dniu 22 stycznia 2026 roku rząd Wielkiej Brytanii przedłużył obowiązywanie cel antydumpingowych na przywóz saletry amonowej z Rosji.
- W dniu 27 stycznia 2026 roku UE sfinalizowała negocjacje umowy o wolnym handlu (FTA) z Indiami.
- W dniu 3 lutego 2026 roku weszła w życie umowa o kompleksowym partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi a Wietnamem.
- W dniu 19 lutego 2026 roku Indonezja i USA podpisały umowę o wzajemnym handlu.
- W dniu 20 lutego 2026 roku Sąd Najwyższy w USA unieważnił nadzwyczajne cła nakładane przez administrację Prezydenta USA w 2025 roku na mocy ustawy o międzynarodowych nadzwyczajnych uprawnieniach gospodarczych (IEEPA).
- W dniu 20 lutego 2026 roku w USA ogłoszono proklamację prezydencką wprowadzającą tymczasowe globalne 10% cła na import towarów. Cła obowiązywały do dnia 24 lipca 2026 roku.
- W dniu 24 lutego 2026 roku Indie i Rada Krajów Zatoki (GCC) rozpoczęły negocjacje ws. umowy o wolnym handlu (FTA).
- W dniu 2 marca 2026 roku Komisja Handlu Międzynarodowego w USA rozpoczęła przegląd wygaśnięcia cel wyrównawczych na przywóz nawozów fosforowych z Maroka i Rosji.
- W dniu 3 marca 2026 roku Organ ds. Środków Zaradczych Wielkiej Brytanii rozpoczął postępowanie antydumpingowe dot. przywozu rutyłowej bieli tytanowej z Chin.
- W dniu 7 marca 2026 roku w Turcji tymczasowo zniesiono cła importowe na przywóz mocznika z krajów trzecich. Ponadto, w dniu 3 kwietnia 2026 roku dodatkowo zniesione zostały cła importowe na wybrane nawozy azotowe i wieloskładnikowe z krajów trzecich.
- W dniu 12 marca 2026 roku Biuro Przedstawiciela Handlowego USA (USTR) rozpoczęło dochodzenie ws. strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych w kilkunastu krajach, m.in. w UE, Chinach, Meksyku i Indiach, powołując się na sekcje 301 ustawy o handlu Trade Expansion Act z 1974 roku.
- W dniu 18 marca 2026 roku Komisja Europejska Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2026/586 nałożyła cła antydumpingowe na przywóz kwasu fosforowego z Chin.
- W dniu 24 marca 2026 roku UE sfinalizowała negocjacje umowy o wolnym handlu (FTA) z Australią.
- W dniu 21 marca 2026 roku Rosja wprowadziła miesięczny zakaz eksportu azotanu amonu.
- W dniu 27 marca 2026 roku Ministerstwo Handlu w Chinach wszczęło dwa odrębne dochodzenia ws. barier handlowych stosowanych przez USA w reakcji na amerykańskie restrykcje.
- W dniu 30 marca 2026 roku zaskarżona została decyzja Komisji Europejskiej z dnia 6 stycznia 2026 roku wydłużająca obowiązywanie cel antydumpingowych na przywóz RSM m.in. z Rosji na podstawie Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2026/65.
- W dniu 9 kwietnia 2026 roku Komisja Europejska ogłosiła nałożenie tymczasowych cel antydumpingowych na przywóz kwasu tereftalowego z Korei i Meksyku.
- W dniu 15 kwietnia 2026 roku Iran wprowadził tymczasowy zakaz eksportu produktów petrochemicznych, w tym amoniaku i mocznika. Zakaz obowiązywał do końca czerwca 2026 roku.
- W dniu 15 kwietnia 2026 roku weszła w życie umowa o kompleksowym partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi a Azerbejdżanem.
- W dniu 27 kwietnia 2026 roku Indie i Nowa Zelandia podpisały umowę o wolnym handlu (FTA).
- W dniu 1 maja 2026 roku weszła w życie umowa o kompleksowym partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi a Koreą Południową.
- W dniu 4 maja 2026 roku Egipt wprowadził tymczasowe cła na eksport nawozów azotowych.
- W dniu 5 maja 2026 roku Komisja Europejska na mocy Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2026/913 nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na import kwasu adypinowego z Chin.
- Od dnia 30 maja 2026 roku w UE zawieszono zostały na okres 1 roku taryfy klauzuli najwyższego uprzywilejowania (MFN) na import amoniaku i wybranych nawozów azotowych i wieloskładnikowych z krajów trzecich w ramach bezcłowych kontyngentów taryfowych. Środki nie mają zastosowania do importu z Rosji i Białorusi.

- W dniu 22 maja 2026 roku UE podpisała zmodernizowaną umowę globalną (MGA) oraz tymczasową umowę handlową (iTA) z Meksykiem.
- W dniu 27 maja 2026 roku Rosja ratyfikowała umowę o wolnym handlu (FTA) pomiędzy Unią Euroazjatycką, której jest członkiem a Indonezją oraz umowę o wolnym handlu (FTA) pomiędzy Unią Euroazjatycką a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi.
- W dniu 27 maja 2026 roku Ministerstwo Przemysłu i Handlu w Indiach nałożyło na mocy kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym tymczasowy bilateralny środek ochronny typu safeguard na import plastyfikatora DOTP z Korei Południowej.
- W dniu 1 czerwca 2026 roku weszła w życie kompleksowa umowa o partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Indiami a Omanem.
- W dniu 1 czerwca 2026 roku Departament Handlu w USA rozpoczął przegląd wygaśnięcia ceł antydumpingowych oraz wyrównawczych na przywóz melaminy z Chin.
- W dniu 10 czerwca 2026 roku UE i 4 kraje Wschodniej i Południowej Afryki (ESA4) - Madagaskar, Seszele, Komory, Mauritius zakończyły negocjacje wzmocnionej umowy o partnerstwie gospodarczym (EPA).
- W dniu 27 czerwca 2026 roku Kazachstan wprowadził zakaz eksportu siarki, z wyjątkiem dostaw do Rosji.
- W dniu 29 czerwca 2026 roku w Rosji przedłużono do końca 2026 roku obowiązujący zakaz eksportu siarki. Zakaz nie obejmuje dostaw do państw członkowskich Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej, a także Abchazji i Osetii Południowej.
- W dniu 29 czerwca 2026 roku prezydent USA podpisał proklamację, na mocy której w USA na okres 8 miesięcy zawieszono zostały cła wyrównawcze na import nawozów fosforowych z Maroka.
- W dniu 1 lipca 2026 roku w UE weszło w życie Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1455 w sprawie dostosowania stawek celnych na przywóz niektórych towarów pochodzących z USA oraz otwarcia kontyngentów taryfowych na przywóz niektórych towarów pochodzących z USA, na mocy którego w UE nastąpiło zniesienie ceł importowych na przywóz towarów przemysłowych z USA.
- W dniu 14 lipca Ukraina ratyfikowała umowę o wolnym handlu (FTA) z Turcją.
- W dniu 15 lipca 2026 roku weszła w życie kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) pomiędzy Wielką Brytanią a Indiami.
- W dniu 24 lipca 2026 roku administracja rządu USA wprowadziła na mocy Sekcji 301. ustawy o handlu z 1974 roku nowe taryfy celne w wysokości 10-12,5% na import towarów od 60 partnerów handlowych, w tym m.in. UE, z powodu zarzutu nieegzekwowania zakazu importu towarów wytwarzanych z wykorzystaniem pracy przymusowej. Nowe cła zastąpiły tymczasową 10% taryfę globalną, której obowiązywanie wygaśnię w dniu 24 lipca.
- W UE nadal trwa postępowanie odwoławcze Komisji Europejskiej i stowarzyszenia Fertilizers Europe od decyzji Sądu Pierwszej Instancji z siedzibą w Luksemburgu o anulowaniu Rozporządzenia Wykonawczego UE 2020/2100 nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na import saletry amonowej z Rosji.
- W UE trwa postępowanie wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz azotanu amonu z Rosji, a także postępowanie antydumpingowe na przywóz mocznika z Rosji.
- W UE obowiązują wyższe cła importowe na nawozy azotowe i wieloskładnikowe pochodzące lub przywożone bezpośrednio bądź pośrednio z Rosji i Białorusi, zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1227 z dnia 17 czerwca 2025 roku. W okresie od 1 lipca 2025 roku do 30 czerwca 2026 roku do podstawowej stawki celnej 6,5% było doliczane cło progresywne w wysokości 40/45 EUR/t. W okresie od 1 lipca 2026 roku do 30 czerwca 2027 roku będzie to cło w wysokości 60/70 EUR/t, natomiast w okresie od 1 lipca 2027 roku do 30 czerwca 2028 roku cło w wysokości 80/95 EUR/t. Od dnia 1 lipca 2028 roku cła osiągną poziom 315/430 EUR/t, jednak może zdarzyć się to szybciej, jeśli łączny import nawozów do UE z ww. krajów przekroczy 1,8 mln t (w okresie 1 lipca 2026 roku do 30 czerwca 2027 roku) lub 0,9 mln t (w okresie 1 lipca 2027 roku do 30 czerwca 2028 roku), wtedy automatycznie wprowadzane będą najwyższe stawki celne.
- UE kontynuuje negocjacje umów handlowych z krajami trzecimi, w tym ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, Tajlandią, Filipinami oraz Malezją.

Sankcje wobec Rosji i Białorusi w związku z agresją na Ukrainę

- Dnia 10 lutego 2026 roku Departament Skarbu USA, widząc impas w Europie, zdecydował się na nałożenie sankcji na 15 firm z Azji Środkowej i Bałkanów, które pośredniczyły w dostarczaniu do Rosji zachodnich obrabiarek CNC. USA ostrzegły europejskie banki, że obsługa tych podmiotów grozi odcięciem od dolara.
- W dniu 24 lutego 2026 roku w czwartą rocznicę eskalacji konfliktu grupa 14 państw UE, w tym Polska, kraje bałtyckie i skandynawskie, ogłosiła wspólne, narodowe zakazy importu rosyjskiego LPG i gazów technicznych. Zadziałały one poza strukturami unijnymi, aby ominąć węgierską blokadę na poziomie Rady UE.
- Dnia 12 marca 2026 roku USA wprowadziły nowy mechanizm kontroli ubezpieczeń morskich. Każdy armator korzystający z amerykańskiego systemu finansowego musi przedstawić certyfikat, że jego statki nie brały udziału w przeladunkach ship-to-ship rosyjskiej ropy na pełnym morzu w ciągu ostatnich 6 miesięcy.

- W dniu 19 marca 2026 roku wystannik USA ogłosił w Mińsku ostateczne usunięcie Belaruskali i powiązanych z nią banków, m.in. Belinvestbank, ze wszystkich list sankcyjnych. Decyzja ta była wynikiem porozumienia zawartego w zamian za uwolnienie przez Mińsk 250 więźniów politycznych i była motywowana kryzysem na globalnym rynku nawozów. Państwa UE, w tym Litwa, zadeklarowały jednak utrzymanie własnych restrykcji wobec białoruskiego potażu.
- Dnia 30 marca 2026 roku UE podjęła próbę „obejścia veta” na podstawie Art. 122 TFUE w celu przyjęcia części 20. pakietu, dotyczącego bezpieczeństwa i technologii, za pomocą procedur niewymagających jednomyślności, argumentując to zagrożeniem dla bezpieczeństwa dostaw energii i stabilności rynku wewnętrznego. Budapeszt groził zaskarżeniem tej procedury do TSUE.
- W dniu 23 kwietnia 2026 roku Rada Unii Europejskiej ostatecznie przyjęła 20. pakiet sankcji wobec Rosji. Impas został przełamany po tym, jak Słowacja i Węgry wycofały swój sprzeciw w następstwie zakończenia przez Ukrainę prac naprawczych na rurociągu „Przyjaźń”. Nowe restrykcje uderzyły w sektor energetyczny, finansowy oraz logistyczny, wpisując na czarną listę kolejnych 120 osób i podmiotów.
- Dnia 25 kwietnia 2026 roku w ramach nowo przyjętego 20. pakietu sankcji wszedł w życie natychmiastowy zakaz obsługi oraz serwisowania w portach UE rosyjskich gazowców i lodolamaczy transportujących LNG. Ponadto na unijną listę sankcyjną dopisano kolejne 46 statków należących do tzw. „floty cieni”, podnosząc ich łączną liczbę do 632 jednostek, a od 1 stycznia 2027 roku zacznie obowiązywać całkowity zakaz świadczenia usług terminalowych LNG dla rosyjskich podmiotów.
- W dniu 12 maja 2026 roku międzynarodowe kancelarie prawne potwierdziły, że 20. pakiet sankcji wprowadził kluczowe mechanizmy ochrony prawnej dla unijnych firm. Nowe przepisy pozwalają europejskim przedsiębiorstwom domagać się odszkodowań przed sądami w UE w przypadku nałożenia na nie przez rosyjskie trybunały kar za przestrzeganie sankcji. Pakiet aktywował też po raz pierwszy unijne narzędzie anty-obejściowe (anti-circumvention tool), nakładając na Kirgistan zakaz importu określonych maszyn i sprzętu telekomunikacyjnego, które były reeksportowane do Rosji.
- Dnia 15 czerwca 2026 roku UE przyjęła kolejne restrykcje wobec Rosji, obejmujące m.in. podmioty związane z rosyjską flotą cieni, producentów i dostawców bezzałogowych statków powietrznych oraz innych komponentów wykorzystywanych przez rosyjski przemysł wojskowy. Ograniczeniami objęto również podmioty wspierające rosyjski sektor energetyczny, którego przychody są wykorzystywane do finansowania działań wojennych, a także osoby i przedsiębiorstwa uczestniczące w obchodzeniu obowiązujących środków ograniczających.
- W dniu 23 lipca 2026 roku UE przyjęła 21. pakiet środków ograniczających wobec Rosji, obejmujący sankcje wobec 48 osób fizycznych i 170 podmiotów. Pakiet wprowadził zakaz dostępu do portów dla kolejnych 41 statków należących do rosyjskiej floty cieni, możliwość ograniczenia transakcji z wybranymi rafineriami w Rosji i państwach trzecich oraz obowiązek zgłaszania sprzedaży tankowców LNG. Nowe środki objęły również sektor finansowy i kryptowalutowy poprzez zakaz przeprowadzania transakcji z dodatkowymi 33 rosyjskimi instytucjami kredytowymi i finansowymi, 4 bankami z państw trzecich oraz 14 platformami świadczącymi usługi związane z kryptowalutami. Ponadto UE wstrzymała automatyczne dostosowywanie mechanizmu pułapu cenowego rosyjskiej ropy do 15 lipca 2027 r., stworzyła podstawę do wprowadzenia zakazu wizowego dla żołnierzy i byłych żołnierzy rosyjskich sił zbrojnych oraz zaostrzyła ograniczenia eksportowe dotyczące towarów i technologii podwójnego zastosowania wobec 51 dodatkowych podmiotów.

Równolegle UE rozszerzyła reżim ograniczeń wobec Białorusi, obejmując nimi podmioty wspierające obchodzenie restrykcji nałożonych na Rosję, wybrane instytucje finansowe, podmioty związane z sektorem energetycznym oraz przedsiębiorstwa zaangażowane w dostawy towarów i usług mogących wspierać rosyjski przemysł wojskowy. Zmiany dostosowały część białoruskiego reżimu ograniczeń do rozwiązań przyjętych w ramach 21. pakietu wobec Rosji, rozszerzając kontrolę nad działalnością finansową, handlem, transportem oraz przepływem towarów wykorzystywanych do obchodzenia unijnych środków ograniczających.

3. Ryzyka i zagrożenia

W Grupie Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. obowiązuje Polityka Zarządzania Ryzykiem Korporacyjnym w Grupie Azoty oraz rozwiązania proceduralne opisujące poszczególne etapy procesu zarządzania ryzykiem.

Zgodnie z przyjętymi zasadami zarządzanie ryzykiem korporacyjnym w Spółce odbywa się w sposób skonsolidowany, z uwzględnieniem następujących etapów procesu:

- identyfikacja i klasyfikacja ryzyk,
- mapowanie i analiza jakościowa ryzyk,
- analiza ilościowa i kwantyfikacja ryzyk,
- ocena mechanizmów kontrolnych,
- planowanie i wdrożenie reakcji na ryzyko,
- monitorowanie ryzyk korporacyjnych,
- raportowanie ryzyk korporacyjnych.

W Spółce w sposób ciągły prowadzona jest identyfikacja ryzyk, uwzględniająca analizy rynku i zmiany w zakresie kluczowych regulacji. Identyfikowane ryzyka, rozumiane jako zagrożenia i szanse, sklasyfikowane są na 6 głównych poziomach:

- Ryzyka dotyczące strategii, organizacji i zarządzania.
- Ryzyka finansowe i kredytowe.
- Ryzyka dotyczące działalności podstawowej.
- Ryzyka społeczne i środowiskowe.
- Ryzyka bezpieczeństwa.
- Ryzyka rynkowe i regulacyjne.

W oparciu o zidentyfikowane w Grupie Azoty ryzyka w tym nowe ryzyka, przeprowadzana jest okresowa ewaluacja ryzyk, a w jej następstwie podejmowane są działania związane z monitorowaniem i mitygowaniem ryzyk. Wyniki okresowej ewaluacji ryzyk korporacyjnych agregowane są do rejestru i mapy ryzyk, umożliwiając priorytetyzację ryzyk z uwagi na ich istotność dla Spółki. Na podstawie ostatniej walidacji zostały doprecyzowane nazwy niektórych ryzyk.

Ryzyka kluczowe Spółki:

1. Ryzyko dotyczące procesu realizacji projektów inwestycyjnych,
2. Ryzyko utraty płynności,
3. Ryzyko związane z dostępnością i efektywnością kapitału i innych źródeł finansowania
4. Ryzyko dotyczące ceny lub braku dostępności zakupu gazu ziemnego
5. Ryzyko dotyczące wystąpienia poważnych awarii technicznych powodujących zaistnienie przerw w ciągłości ruchu i w działalności kluczowych instalacji produkcyjnych,
6. Ryzyko dotyczące utrzymywania ciągłości produkcji uwarunkowanej dostępnością amoniaku,
7. Ryzyko dotyczące zarządzania procesem eksploatacji majątku produkcyjnego,
8. Ryzyko dotyczące braku możliwości dostosowania do wymagań gospodarki niskoemisyjnej i osiągnięcia celów dekarbonizacji w założonym terminie,
9. Ryzyko pogorszenia bilansu popytowo-podażowego biele tytanowej i siarczanu żelaza,
10. Ryzyko pogorszenia bilansu popytowo-podażowego mocznika niepowlekanego, mocznika technicznego, amoniaku,
11. Ryzyko niezrealizowania zawartych kontraktów handlowych z powodu przyczyn technicznych leżących po stronie Grupy Azoty,
12. Ryzyko popytowo-podażowe w obszarze nawozów azotowych i wieloskładnikowych,
13. Ryzyko dotyczące ochrony rynku nawozów.

Ryzyko 1 i 8

Ryzyko dotyczące procesu realizacji projektów inwestycyjnych w tym zagrożenia i szanse inwestycji wynikających z konieczności spełnienia wymogów związanych z dekarbonizacją

Realizacja strategicznych projektów inwestycyjnych to jeden z głównych obszarów aktywności Grupy Azoty decydujący o wzroście jej wartości.

Główne kierunki działań to rozwój nowych produktów, zwiększenie efektywności istniejących instalacji oraz obniżenie kosztów produkcji kluczowych produktów. W stosunku do instalacji istniejących, na bieżąco monitorowane są przepisy prawne, tak by w odpowiednim czasie dostosować instalacje do nowych wymagań.

Z procesem realizacji projektów strategicznych wiąże się szereg zagrożeń i szans. Podstawowe ryzyka związane są z terminem rozpoczęcia inwestycji (otrzymania zgód korporacyjnych), zakończenia inwestycji niezgodnie z pierwotnymi założeniami, zwiększeniem nakładów inwestycyjnych w stosunku do przyznanego budżetu oraz brakiem uzyskania oczekiwanych rezultatów. Przy realizacji kluczowych projektów istnieje także ryzyko wyboru nieodpowiedniej jednostki realizującej inwestycję.

Inne ryzyko stanowić może również wzrost wymogów wobec wykonawców/podwykonawców usług. Głównie zagrożenie powoduje tutaj wzrost kosztów świadczonych usług oraz ograniczenie liczby wykonawców z odpowiednimi uprawnieniami, natomiast szansą jest wzrost bezpieczeństwa pracy i jakości realizowanych usług. Realizacja projektów strategicznych uzależniona jest od szeregu czynników zewnętrznych i wewnętrznych.

Do głównych czynników zewnętrznych wpływających na możliwości i tempo rozwoju Spółki należy zaliczyć: czynniki makroekonomiczne, sytuację rynkową, otoczenie gospodarcze, czy działalność prowadzoną przez głównych konkurentów. Negatywny wpływ tych czynników może utrudniać realizację zakładanych kierunków rozwoju Spółki i Grupy Azoty oraz wyznaczonych celów strategicznych. W przypadku tych czynników Spółka ma ograniczony wpływ na ich kontrolę. Czynniki zewnętrznymi w roku bieżącym, na które Spółka nie miała wpływu była wojna w Ukrainie oraz konflikt w cieśninie Ormuz. Zagrożenia są przez Spółkę mitygowane. Nie wystąpiły bezpośrednio trudności związane z niedostępnością bądź utrudnioną dostępnością pracowników wykonawców, jako skutek zarządzanej w Ukrainie powszechnej mobilizacji natomiast wystąpiły trudności związane z dostępnością oraz terminami realizacji dostaw materiałów które miały wpływ na harmonogramy realizacji inwestycji. Potencjalne zmiany w dyrektywach UE oraz zmiany w zakresie przepisów BHP, p. poż, prawa budowlanego czy też w przepisach UDT i TDT skutkują pojawieniem się potencjalnych zagrożeń w niedoszacowaniu budżetów inwestycyjnych oraz zaostreżenia wymagań dotyczących warunków wykonywania i odbioru prac, co wiąże się z ryzykiem wydłużenia terminu realizacji zadań inwestycyjnych. Jednocześnie powyższe zmiany generują też szanse wzrostu bezpieczeństwa pracy i jakości realizowanych projektów.

Do wewnętrznych czynników i przedsięwzięć istotnych dla rozwoju Spółki i Grupy Azoty należy zaliczyć m.in.:

stan techniczny instalacji produkcyjnych, czy przygotowanie organizacyjne do realizacji programu

inwestycyjnego. W celu ograniczenia ryzyka związanego z realizacją projektów strategicznych, w Spółce i Grupie Azoty zostały wdrożone wewnętrzne procedury, które definiują i regulują proces przygotowania i realizacji projektów inwestycyjnych. Szczegółowe zapisy umowne z wykonawcami, wymagania referencji i doświadczenia, zabezpieczenia dobrego i terminowego wykonania zakresu prac, ubezpieczenia to funkcjonujące mechanizmy kontrolne. Wprowadzony system kontroli wewnętrznej stwarza szanse minimalizacji ewentualnych niegospodarności i wpływa na optymalizację wydatkowanych środków.

Wprowadzono kontrolę nad strategicznymi projektami, która obejmuje także weryfikację podstawowych założeń danego projektu (efekty biznesowe, budżety, KPI, harmonogramy, podział odpowiedzialności). Zapewniono regularną informację o statusie realizacji projektów, Kierownicy Projektów zostali zobowiązani do przygotowania comiesięcznych i kwartalnych sprawozdań z realizacji prowadzonych zadań inwestycyjnych. W przedmiotowych raportach wskazane są ryzyka i zagrożenia związane z prowadzonym przedsięwzięciem. Wprowadzony został w całej Grupie Azoty ujednolicony sposób oceny ryzyka dotyczącego procesu planowania i realizacji projektów strategicznych. Ocena ryzyka dotyczy dwóch kluczowych wskaźników dla realizacji projektów strategicznych ich budżetu i terminu realizacji. Wskaźniki ryzyka dla strategicznych projektów są na bieżąco monitorowane i raportowane.

Istotne dla Spółki jest realizowanie projektów inwestycyjnych zrównoważonych środowiskowo, a także inwestycji ze sfery ochrony środowiska mających na celu minimalizację skutków niekorzystnego wpływu prowadzonej działalności na środowisko i klimat, z uwzględnieniem dekarbonizacji.

Ryzyko 2

Ryzyko utraty płynności

Ryzyko nieprzewidzianego niedoboru środków pieniężnych lub braku dostępu do kredytowania, prowadzące do przejściowej utraty zdolności do regulowania zobowiązań finansowych lub narzucające konieczność pozyskania finansowania na niekorzystnych warunkach.

Spółka narażona jest na ryzyko utraty płynności finansowej, polegające na wystąpieniu braku możliwości spłaty jej zobowiązań finansowych w momencie ich wymagalności. Czynnikiem zwiększającym to ryzyko jest potencjalna trudność w obszarze pozyskiwania nowego finansowania lub refinansowania już istniejącego zadłużenia Spółki w warunkach prowadzonej restrukturyzacji Grupy Azoty, w którym uczestniczy.

W celu mitygacji tego zagrożenia Spółka stosuje założenia scentralizowanego modelu finansowania, w ramach którego jest stroną wielostronnych, parasolowych umów kredytów w rachunku bieżącym i kredytów wielocelowych. Od kwietnia 2015 roku Spółka jest aktywnym uczestnikiem Umowy o finansowaniu wewnątrzgrupowym (z późniejszymi zmianami), w ramach której korzysta z dedykowanych limitów finansowania na cele operacyjne i inwestycyjne, w szczególności na finansowanie kluczowych projektów strategicznych. Ważnym elementem codziennego zarządzania płynnością Spółki jest jej uczestnictwo w zintegrowanej, wielowalutowej strukturze cash poolingu rzeczywistego (CPR) w walutach PLN, EUR i USD, która jest powiązana z umowami limitów wielocelowych i limitami dziennymi przyznanymi bezpośrednio dla Spółki.

Mechanizm cash pooling zapewnia Spółce możliwość bieżącego korzystania z globalnej płynności Grupy Azoty, w tym krótkoterminowego bilansowania własnych niedoborów nadwyżkami innych podmiotów. W efekcie Spółka posiada stały dostęp do wolnych limitów kredytowych i nadwyżek, co istotnie zmniejsza prawdopodobieństwo utraty płynności finansowej w perspektywie kolejnych okresów sprawozdawczych i ogranicza ponoszone koszty finansowe. Dodatkowo Spółka aktywnie zarządza swoim kapitałem obrotowym poprzez odraczanie płatności zobowiązań wobec własnych dostawców (na podstawie umów faktoringu odwrotnego) oraz przyspieszanie wpływu należności od swoich odbiorców (poprzez umowy faktoringu wierzytelności). Bieżące bezpieczeństwo finansowe jest wspierane przez konsekwentnie realizowaną przez Spółkę politykę zarządzania strumieniami pieniężnymi, stosowanie ubezpieczenia portfela krajowych i eksportowych należności handlowych oraz redukcja ryzyka walutowego poprzez stosowanie naturalnego hedgingu. Na zarządzanie zasobami finansowymi Spółki istotny wpływ mają jednak ograniczenia wynikające z zawartych przez nią Porozumień o Waiver oraz Porozumień Stabilizujących.

Wszystkie zobowiązania Spółki z tytułu kredytów i pożyczek oraz innych zobowiązań finansowych były w I półroczu 2026 roku realizowane terminowo z bieżących wpływów operacyjnych. W związku z utrzymującym się ryzykiem przekroczenia granicznych wartości skonsolidowanego wskaźnika „Zadłużenie Finansowe Netto do EBITDA” (liczonego na poziomie skonsolidowanym, który wiąże Spółkę na mocy umów o finansowanie), Spółka wraz z Jednostką Dominującą, uczestniczy w ciągłych i skutecznych negocjacjach z Instytucjami Finansującymi. W efekcie tych działań, w okresie sprawozdawczym Spółka podpisała kolejne pismo zmieniające i dotyczące zrzeczenia się praw (Waiver and Amendment Letter), na mocy którego uzyskano zgodę na odstąpienie od stosowania tego wskaźnika według stanu na dzień 31 grudnia 2025 roku. 08 września 2026 r., po dniu bilansowym, Grupa Azoty S.A. w imieniu własnym oraz Spółek z Grupy Kapitałowej Grupy Azoty, w tym GA Police, zawarła pisma dotyczące zrzeczenia się praw (ang. Waiver Letters) z Instytucjami Finansującymi GK Grupę Azoty, na mocy których instytucje te zgodziły się na odstąpienie od stosowania wybranych warunków umów o finansowanie Grupy Azoty, w tym wyraziły zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 30 czerwca 2026 roku.

Kluczowym filarem zarządzania ryzykiem płynności Spółki pozostaje Porozumienie Stabilizujące (Standstill), którego Spółka jest stroną, zawarte pierwotnie z konsorcjum instytucji finansowych oraz z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) i Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBOR). Przedłużanie tego porozumienia zapewnia Spółce utrzymanie dostępności przyznanых jej linii kredytowych i gwarantuje niepodjęcie przez banki działań mających na celu ich anulowanie lub zredukowanie. Po serii sukcesywnych aneksów, w I połowie 2026 roku podpisano kolejne aneksy (w styczniu, marcu, kwietniu, maju oraz czerwcu 2026 roku), które zabezpieczyły i przedłużyły dostępność limitów kredytowych dla Spółki (na okres łącznego wydłużenia obowiązywania Porozumień Stabilizujących do 30 września 2026 roku), umożliwiając kontynuację bieżących działań restrukturyzacyjnych. Spółka na bieżąco wypełnia wszystkie swoje zobowiązania umowne, co zapewnia ciągłość jej działalności operacyjnej oraz terminowe regulowanie zobowiązań wobec dostawców.

Ryzyko 3

Ryzyko związane z dostępnością i efektywnością kapitału i innych źródeł finansowania

Ryzyko związane z tym, że niewystarczający lub obciążony zbyt wysokim kosztem dostęp do kapitału lub innych źródeł finansowania będzie stanowił zagrożenie dla rozwoju i realizacji strategii Spółki bądź też, że Spółka będzie powierzony kapitał wykorzystywała w nieefektywny sposób, osiągając zwrot z kapitału poniżej poziomu oczekiwanego przez inwestorów

Ryzyko pozostaje jednym z kluczowych czynników determinujących stabilność finansową Spółki. Wynika ono bezpośrednio z konieczności uczestnictwa w stałych, krótkoterminowych negocjacjach stabilizacyjnych z bankami oraz generowanych w minionych okresach wyników, które wpływają na ocenę wiarygodności kredytowej Grupy Azoty i skutkują zaostrzeniem polityki kredytowej instytucji finansowych wobec Spółki (w tym w zakresie wymogów transformacji energetycznej i ESG).

W perspektywie I półrocza 2026 roku oraz kolejnych okresów sprawozdawczych, ekspozycja Spółki na to ryzyko oraz metody jego mitygowania koncentrują się wokół dwóch głównych obszarów zarządczych:

- Bezpośrednia ekspozycja Spółki na zmienność krajowych stóp procentowych (WIBOR):
Koszt obsługi długu Spółki jest bezpośrednio podatny na wahania rynkowych stóp procentowych oraz poziom marż kredytowych. Spółka nie stosuje finansowych instrumentów pochodnych w celu zabezpieczania stóp procentowych. W efekcie wszelkie zmiany stóp na rynku międzybankowym bezpośrednio i natychmiastowo przekładają się na poziom kosztów finansowych brutto ponoszonych przez Spółkę. Na kolejne dwa kwartały Spółka spodziewa się utrzymania podstawowej stopy bazowej oprocentowania jej kredytów (WIBOR 1M) na poziomie około 3,80 - 3,83%. Ryzyko to mitygowane jest wyłącznie na poziomie operacyjnym poprzez ścisłą dyscyplinę w dysponowaniu środkami w ramach struktur cash pooling oraz optymalizację dziennego wykorzystania dostępnych dla Spółki limitów.
- Wysokie zaangażowanie w kapitał wewnątrzgrupowy i restrykcje Porozumienia Stabilizującego:
Zdolność Spółki do pozyskania i utrzymania efektywnego kapitału obrotowego i inwestycyjnego jest ściśle uzależniona od struktury finansowania wewnątrz Grupy Azoty oraz postępu stałych negocjacji prowadzonych z Instytucjami Finansującymi. Sytuacja ta niesie za sobą ryzyko braku możliwości wypracowania lub przedłużenia

długoterminowego planu restrukturyzacji na satysfakcjonujących dla Spółki warunkach. Przyznane Spółce limity finansowania pożyczek do podmiotów powiązanych (Jednostki Dominującej) na finansowanie kluczowych projektów strategicznych, celowych oraz projektów ujętych w Planie Działania Inwestycyjnych (PDI) wykazują pełne zaangażowanie, co ogranicza elastyczność pozyskiwania dalszego kapitału z tego źródła. Ponadto, w zamian za utrzymanie limitów bankowych, Spółka podlega restrykcyjnym zobowiązaniom umownym. Obejmują one m.in. comiesięczne utrzymywanie minimalnych poziomów wskaźników płynnościowych i dostępnej gotówki, dodatkowe zabezpieczenia korporacyjne (w tym gwarancje spółek powiązanych) oraz ścisłe ograniczenia w dokonywaniu przez Spółkę rozporządzeń w zakresie planowanych inwestycji (CAPEX), udzielanych poręczeń czy zaciągania nowych zobowiązań finansowych.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku stabilność i dostępność kapitału obrotowego Spółki pozostaje zachowana dzięki trwającym procesom restrukturyzacyjnym, umowom faktoringowym oraz ciągłemu dialogowi z instytucjami finansującymi. Niemniej, z uwagi na krótkoterminowy horyzont czasowy poszczególnych aneksów Porozumienia Stabilizującego, zdolność Spółki do pozyskiwania efektywnego finansowania w kolejnych okresach będzie zdeterminowana tempem odbudowy jej marż operacyjnych oraz wypracowaniem docelowych rozwiązań strukturalnych.

Ryzyko 4

Ryzyko dotyczące ceny lub braku dostępności zakupu gazu ziemnego

Ryzyko dotyczące ceny i zakłóceń w pracy spowodowanych niższym w stosunku do oczekiwanego dostępem do gazu ziemnego, braku bieżącego dostępu do gazu ziemnego w odpowiedniej ilości i jakości wymaganej do produkcji, a także niezapewnienia przez proces dostaw (będący pod kontrolą Spółki) odpowiednich zasobów wymaganych do produkcji przy opłacalnym poziomie kosztów (koszty dostaw, transportu, itp.)

Ryzyko związane z niekorzystnymi cenami lub brakiem dostępności gazu ziemnego w odpowiedniej ilości i jakości wymaganej do produkcji. Strategicznym dostawcą gazu ziemnego do spółek Grupy Kapitałowej Grupa Azoty jest ORLEN S.A., którego portfolio w zakresie pozyskania gazu ziemnego jest zdywersyfikowane. Dostawy gazu ziemnego do spółek Grupy Kapitałowej Grupa Azoty, realizowane są w ramach umów bilateralnych, zawartych z ORLEN S.A., w których rozliczenia prowadzone są przede wszystkim w oparciu o bieżące indeksy cen gazu ziemnego, notowane na rynkach europejskich. Na tej podstawie realizowane jest około 90% potrzeb Grupy Kapitałowej. W pozostałej części, Grupa realizuje zróżnicowaną politykę, która jest wynikiem zależności między całkowitym zapotrzebowaniem spółek na gaz ziemny, bieżących warunków cenowych przekładających się alternatywny koszt pozyskania oraz gwarancji dostaw, wykorzystując dostępne zasoby rynkowe (rynek OTC, rynek giełdowy).

Ryzyko 5 i 7

Ryzyko dotyczące wystąpienia poważnych awarii technicznych powodujących zaistnienie przerw w ciągłości ruchu i w działalności kluczowych instalacji produkcyjnych w tym ryzyko zarządzania procesem eksploatacji majątku produkcyjnego

Priorytetem Spółki z uwagi na prowadzony profil działalności jest zachowanie najwyższych standardów w zakresie bezpieczeństwa, ograniczających ryzyko wystąpienia awarii przemysłowych.

Zdefiniowane zagrożenia, które mogą być kluczowe w realizacji zadań Spółki podlegają stałemu monitorowaniu.

Ryzyko wystąpienia potencjalnej awarii może być wynikiem: zdarzeń spowodowanych niewłaściwie prowadzonym procesem produkcyjnym, niewłaściwą obsługą techniczną, stanem technicznym instalacji lub błędnymi metodami oceny stanu technicznego nie uwzględniającymi w sposób kompleksowy specyficznych warunków pracy i użytkowania obiektów technicznych.

Ryzyko stanowiąc również mogą zdarzenia losowe (ukryte wady materiałowe, techniczne).

Szanse stanowi natomiast rozszerzenie zakresu metod diagnostycznych i badań nieniszczących oraz wprowadzenie dodatkowego opomiarowania.

Prawidłowość stosowanych rozwiązań w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa kontrolowana jest przez organy kontroli zewnętrznej (PSP, WIOŚ, UDT, TDT) oraz instytucje akredytujące/certyfikujące. Potwierdzeniem należytej staranności w dbałości o bezpieczeństwo są posiadane przez Spółkę certyfikaty.

Wdrożone i stosowane są mechanizmy kontrolne w postaci wewnętrznych procedur, umów serwisowych, systemów monitoringu, zabezpieczeń urządzeń i instalacji przed przekroczeniem dopuszczalnych parametrów.

Podejmowane działania organizacyjne i techniczne przyczyniają się do utrzymywania wysokich standardów bezpieczeństwa i sukcesywnego zmniejszania negatywnych skutków działalności Spółki dla środowiska.

Instalacje Spółki wyposażone są w szereg blokad technologicznych oraz blokad zabezpieczających urządzenia podozorowe, zapewniających przeciwdziałanie powstaniu awarii w przypadku zaistnienia przerw w ciągłości ruchu, utrzymanie bezpieczeństwa obsługi oraz urządzeń. Wiele z zainstalowanych blokad znajduje się pod nadzorem Urzędu Dozoru Technicznego.

Strategia działania w zakresie ryzyka wystąpienia awarii technicznych skupia się w pierwszej fazie na prowadzeniu działań mających na celu ograniczenie wystąpienia sytuacji krytycznych, natomiast w przypadku materializacji ryzyka, strategia zakłada rozłożenie skutków wystąpienia ryzyka na instytucje ubezpieczające.

Zgodnie z wewnętrzną procedurą, po każdej awarii podejmowane są działania określone w protokołach komisji awaryjnych bądź w opracowanych przez użytkowników programach działań korygujących/zapobiegawczych, mających na celu zminimalizowanie powstania zdarzeń awaryjnych w przyszłości.

Prowadzenie bieżącej oceny i analizy ryzyk techniczno-technologicznych w obszarze eksploatacji majątku produkcyjnego w GK Grupa Azoty. Zarządzanie ryzykiem operacyjnym w Grupie Kapitałowej Grupa Azoty na poziomie korporacyjnym w oparciu o jednolitą metodykę działań. Przyjęcie takiego podejścia pozwala na ograniczenie ryzyka w przedmiotowym obszarze oraz optymalizację nakładów remontowych, a także wskazanie kierunków alokowania środków finansowych dla przeciwdziałania zidentyfikowanym zagrożeniom.

Ryzyko 6

Ryzyko dotyczące utrzymywania ciągłości produkcji uwarunkowanej dostępnością amoniaku

Główne zagrożenia, jakie mogą wpłynąć na ciągłość produkcji amoniaku i jego dostępność, należy podzielić na czynniki zewnętrzne i wewnętrzne.

Do grupy czynników zewnętrznych niezależnych od Spółki, a warunkujących ciągłość produkcji, możemy zaliczyć trudną sytuację rynkową, wahania cen na rynku lokalnym i światowym, uwarunkowania gospodarcze, podłoże polityczne mające wpływ na dostępność rurociągów przesyłowych, a co za tym idzie zachwiania w dostawach kluczowego surowca jakim jest gaz ziemny, a także mechanizm popytowy głównie zależny od sytuacji gospodarczej otoczenia.

Potencjalne zagrożenie stanowi wzrost cen gazu będący znaczącym składnikiem kosztowym oraz działanie siły wyższej mogącej spowodować zmniejszenie lub zatrzymanie strumienia dostaw surowca. W przypadku okresowego zmniejszenia obciążenia instalacji amoniaku nieprecyzyjne określenie zapotrzebowania na surowiec może doprowadzić do nieodebrania zakontraktowanych ilości surowca.

Zagrożenia równoważone są szansami do których można zaliczyć poprawę wskaźnika zużycia gazu na 1 tonę amoniaku, co przekłada się na mniejszą ilość zużycia surowca oraz zakup tańszego amoniaku od produkcji własnej.

Czynniki wewnętrzne wynikają z ograniczonych możliwości zwiększonego magazynowania amoniaku, a także z ograniczeń technicznych, na które składają się rodzaj urządzeń i ich konstrukcja, stopień złożoności, specyfika wykonywania awaryjnych prac remontowych, dostępność specjalistycznego serwisu oraz części zamiennych. Spółka podejmuje szereg działań mających na celu poprawę niezawodności pracy instalacji i zapewnienie maksymalnej dostępności maszyn i urządzeń poprzez:

- prowadzenie planowej gospodarki remontowej, które w sposób znaczący wpływa na podniesienie stanu technicznego i niezawodność instalacji, zmniejszając przez to ryzyko wystąpienia awarii,
- modernizacje instalacji, ukierunkowane na obniżenie energochłonności, skutkujące oszczędnościami w kluczowych mediach i surowcach,
- optymalizację procesu produkcji amoniaku, skuteczne kierowanie strumieniem przy właściwym doborze odpowiednich parametrów technologicznych oraz maksymalizacja produkcji.

Organizacja dostaw w ramach Grupy Kapitałowej Grupa Azoty bazująca na optymalizacji dostaw amoniaku wewnątrz Grupy Azoty pozwala na większą elastyczność względem dostawców zewnętrznych, a tym samym sprawne reagowanie na niekorzystne uwarunkowania rynkowe.

Ryzyko 9

Ryzyko pogorszenia bilansu popytowo-podażowego bieli tytanowej i siarczanu żelaza

Emitenta wyróżnia unikatowa w Polsce instalacja bieli tytanowej. Pigmenty dwutlenku tytanu sprzedawane pod marką TYTANPOL®, znajdują szerokie zastosowanie i pozwalają na nadanie pigmentowanym wyrobom doskonałych własności dekoracyjnych i ochronnych. Produkowane są w oparciu o spełniającą rygorystyczne wymagania środowiskowe technologie.

Cła antydumpingowe na biel wysyłaną do Europy przez Chiny nie przyniosły do tej pory trwałych skutków na poziomie, którego oczekiwano. Producenci z tego kraju dopasowali swoje oferty rynkowe tak, aby cena finalna po wszystkich opłatach była wysoce konkurencyjna względem ofert z Europy. Niektórzy analitycy uważają, że efekt ceł może być widoczny z opóźnieniem. W wielu krajach Europy obserwowane jest spowolnienie gospodarcze.

Ryzyko 10,11,12,13

Ryzyko dotyczące obszaru sprzedaży i marketingu Segmentu AGRO, w tym popytowo-podaże w zakresie nawozów azotowych i wieloskładnikowych oraz mocznika niepowlekanego, mocznika technicznego,

amoniaku, niezrealizowania zawartych kontraktów handlowych z powodu przyczyn technicznych oraz ryzyko dotyczące ochrony rynku

Działalność Segmentu AGRO pozostaje uzależniona od sytuacji makroekonomicznej, geopolitycznej oraz zmian regulacyjnych wpływających na rynek nawozów mineralnych. Do najistotniejszych czynników ryzyka należą zmienność cen surowców i energii, sytuacja na rynku rolnym, presja importowa oraz zmieniające się otoczenie prawne Unii Europejskiej.

W I półroczu 2026 r. istotny wpływ na rynek wywarło utrzymanie instrumentów ochrony handlu wobec nawozów pochodzących z Rosji i Białorusi, obejmujących m.in. podwyższone cła oraz ograniczenia importowe. Działania te przyczyniły się do ograniczenia napływu tanich nawozów z tych kierunków, poprawiając konkurencyjność producentów unijnych. Jednocześnie obserwowany jest wzrost importu nawozów z państw trzecich, które nie są objęte analogicznymi restrykcjami, co częściowo ogranicza skuteczność zastosowanych mechanizmów ochronnych.

Dodatkowym wyzwaniem pozostaje wdrażanie unijnej polityki klimatycznej, w tym mechanizmu CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism). Choć obecnie nawozy pozostają w okresie przejściowym tego systemu, perspektywa pełnego wdrożenia mechanizmu będzie miała istotny wpływ na konkurencyjność producentów spoza UE oraz może prowadzić do zmian w strukturze importu i poziomie cen na rynku europejskim.

Rynek nadal charakteryzuje się wysoką zmiennością kosztów produkcji, w szczególności cen gazu ziemnego, energii elektrycznej oraz surowców wykorzystywanych do produkcji nawozów. Dodatkowo utrzymuje się niepewność dotycząca przyszłych regulacji środowiskowych oraz wymagań jakościowych wobec produktów nawozowych.

Istotnym czynnikiem ryzyka pozostaje również sytuacja geopolityczna. Utrzymujące się konflikty zbrojne, w tym wojna w Ukrainie oraz niestabilność na Bliskim Wschodzie, zwiększają ryzyko zakłóceń w światowych łańcuchach dostaw surowców energetycznych i chemicznych. Szczególne znaczenie ma sytuacja w rejonie Cieśniny Ormuz, przez którą transportowana jest znacząca część światowego eksportu ropy naftowej, LNG oraz produktów petrochemicznych. Ewentualne ograniczenia lub czasowe zakłócenia żeglugi mogą skutkować wzrostem cen gazu ziemnego, ropy naftowej i energii, zwiększeniem kosztów transportu morskiego oraz ograniczeniem dostępności kluczowych surowców wykorzystywanych do produkcji nawozów. Dodatkowym czynnikiem ryzyka pozostaje możliwość eskalacji konfliktów handlowych, wprowadzania nowych sankcji gospodarczych, ceł oraz innych barier administracyjnych, które mogą wpływać na funkcjonowanie międzynarodowego rynku nawozów i surowców.

W celu ograniczenia wpływu opisanych ryzyk Grupa Azoty prowadzi działania obejmujące:

- aktywne monitorowanie zmian legislacyjnych w UE, w tym CBAM, polityki celnej i środków ochrony handlu,
- optymalizację kosztów produkcji i logistyki,
- dywersyfikację źródeł zaopatrzenia w surowce,
- rozwój oferty produktowej oraz produktów specjalistycznych,
- elastyczne zarządzanie polityką cenową i handlową,
- kampanie informacyjnej skierowanej do rolników w zakresie zakupu nieznanego, niesprawdzonego towaru na rynku,
- polityki magazynowej (inwestycji w powierzchnie magazynowe umożliwiające regulacje zapasów).
- rozwój współpracy z krajowymi dystrybutorami oraz wzmacnianie relacji z odbiorcami końcowymi.

Pomimo poprawy warunków konkurencyjnych wynikającej z wprowadzonych instrumentów ochrony rynku, Segment AGRO pozostaje narażony na ryzyko pogorszenia koniunktury w rolnictwie, spadku opłacalności produkcji rolnej, ograniczenia popytu na nawozy oraz dalszych zmian regulacyjnych wpływających na koszty działalności i konkurencyjność producentów unijnych.

Grupa Azoty prowadzi stały monitoring ryzyk geopolitycznych i makroekonomicznych oraz na bieżąco dostosowuje działania handlowe, zakupowe i logistyczne do zmieniających się warunków rynkowych. Priorytetem pozostaje zapewnienie ciągłości dostaw surowców, utrzymanie konkurencyjności oferty oraz elastyczne reagowanie na zmiany regulacyjne, w tym związane z polityką klimatyczną UE, mechanizmem CBAM, instrumentami ochrony handlu oraz sytuacją geopolityczną.

4. Pozostałe informacje

4.1. Inne istotne zdarzenia

Wpływ sytuacji polityczno - gospodarczej na terytorium Ukrainy na działalność Grupy Kapitałowej

W I półroczu 2026 roku nie wystąpiły nowe czynniki, ryzyka czy zdarzenia mające istotny wpływ na działalność Jednostki Dominującej oraz Grupy.

Kluczowe zidentyfikowane obszary ryzyka wynikające z wojny na Ukrainie, które mogą istotnie wpłynąć na przyszłe wyniki finansowe przedstawiono poniżej.

1. Ryzyko wystąpienia zakłóceń w dostawach gazu ziemnego do Spółki.
2. Ryzyko dotyczące ceny i dostępności surowców strategicznych w przypadku surowców dostarczanych z terytorium Ukrainy, a także państw objętych sankcjami - Federacji Rosyjskiej i Republiki Białorusi.
3. Podwyższone ryzyko wzrostu kosztów finansowania w wyniku wzrostu stóp procentowych oraz osłabienia kursu PLN wobec EUR i USD na skutek obserwowanych turbulencji gospodarczych.

Jednostka Dominująca nie posiada aktywów na terytorium Ukrainy i Rosji, a sprzedaż produktów Jednostki Dominującej na te rynki kształtowała się przed wybuchem wojny na Ukrainie na poziomie około 2% całości obrotów i nie miała istotnego znaczenia.

Obecnie przychody Jednostki Dominującej w okresie sprawozdawczym, uzyskane ze sprzedaży produktów na rynku ukraińskim, stanowią 6,14% przychodów ogółem ze sprzedaży. Przychody ze sprzedaży realizowane są głównie w ramach działalności Segmentu Nawozy.

Wpływ sytuacji polityczno - gospodarczej w regionie Bliskiego Wschodu na działalność Grupy Kapitałowej

W ocenie Zarządu głównym obszarem aktywności Spółki, podlegającym ekspozycji na ryzyka związane z konfliktem na Bliskim Wschodzie jest segment nawozowy. Należy podkreślić, że pomimo tego, że Spółka jako uczestnik rynków globalnych wkroczyła i funkcjonuje już w nowych turbulentnych uwarunkowaniach (wybuchu kolejnej wojny w jednym ze światowych centrów wydobycia ropy naftowej), to uboczne skutki tej nowej wojny, mimo, że z pewnością bardzo znaczące, dzisiaj wciąż pozostają dalekie od pełnej widoczności ani przewidywalności.

Zakłócenia w Cieśninie Ormuz stanowią istotne ryzyko dla globalnych rynków nawozów, w tym dla rynku polskiego, ponieważ wpływają zarówno na gotowe nawozy (ich dostępność i przystępność cenową), jak i na energię oraz surowce niezbędne do ich produkcji. Nawozy są towarami o globalnym obrocie handlowym, a Bliski Wschód odgrywa kluczową rolę w dostawach nawozów energetycznych na rynki międzynarodowe (34% światowego handlu mocznikiem, 18% światowego handlu MAP+DAP, 23% światowego handlu amoniakiem 49% światowego handlu siarką). Ryzyko to jest spotęgowane, ponieważ podaż nawozów jest obecnie bezpośrednio narażona na dwa newralgiczne punkty handlowe: Cieśninę Ormuz i Morze Czerwone. To podwójne narażenie wpływa na cały rynek, od producentów, importerów i rynków transportowych, po dystrybutorów i rolników. Mocznik, który globalnie odpowiada za ponad 50% zużycia azotu, wyznacza trendy cenowe dla pozostałych nawozów na świecie, jest najbardziej narażonym produktem końcowym, a amoniak i siarka są również eksportowane w znacznych ilościach, dostarczając surowce do dalszej produkcji w innych miejscach. Cieśnina ma również kluczowe znaczenie dla globalnego handlu gazem ziemnym i LNG, co bezpośrednio wpływa na ekonomikę nawozów azotowych. Produkcja azotu jest wysoce energochłonna, a gaz ziemny stanowi znaczną część kosztów produkcji. Zakłócenia w przepływach gazu z Bliskiego Wschodu wywołują zatem efekt domina wykraczający daleko poza ten region.

W Europie, gdzie produkcja azotu znajduje się na krańcowym końcu globalnej krzywej kosztów, wyższe ceny gazu związane z ryzykiem geopolitycznym mogą szybko sprawić, że produkcja krajowa stanie się nieoptycalna. Może to ograniczyć podaż regionalną i zwiększyć zależność od tańszego importu do czasu ustabilizowania się sytuacji na rynkach surowców i przywrócenia zdrowego bilansu nawozowego na świecie. Dostępność cenowa nawozów prawdopodobnie również pozostanie kluczowym czynnikiem ryzyka, ograniczającym ożywienie popytu na rynkach o słabszej sile zakupowej. Niemniej jednak inflacja cen gazu – spotęgowana przez niedawną utratę około 17% mocy terminalu LNG w Katarze, który może być wyłączony z eksploatacji na 3-5 lat – powinna utrzymać wysoki poziom cen minimalnych.

WYBRANE SUROWCE

GAZ

Napięcia na Bliskim Wschodzie, utrzymujące się od marca 2026 roku, nadal stanowią najważniejszy czynnik ryzyka dla zmienności cen gazu ziemnego na rynku europejskim oraz na globalnym rynku dostaw LNG.

W wyniku ataku Iranu na bliskowschodnie instalacje gazowe oraz blokady cieśniny Ormuz wstrzymano produkcję i dostawy LNG na rynek światowy, ogłaszając stan siły wyższej. Oznacza to istotne uszczuplenie podaży na globalnym rynku LNG, i to pomimo uruchomienia nowych projektów skraplających, zlokalizowanych przede wszystkim w Ameryce Północnej.

Jak wskazano w poprzednim raporcie, przedłużający się konflikt w Zatoce Perskiej pozostaje główną przyczyną napięć na rynku gazu ziemnego, zwłaszcza w krajach w największym stopniu uzależnionych od dostaw LNG (zarówno azjatyckich, jak i europejskich).

Istotne znaczenie dla notowań europejskich indeksów cenowych gazu, oprócz trwającego konfliktu, ma również stan zapełnienia magazynów w Europie przed zbliżającym się sezonem zimowym 2026/2027. Po tym, jak Unia Europejska w dużej mierze zrezygnowała z dostaw rosyjskiego surowca i podjęła decyzję o całkowitym odejściu od jego importu w niedalekiej przyszłości, LNG odpowiada obecnie za 45-50% importu gazu do UE, a udział ten będzie nadal rósł.

Całkowity poziom zapasów gazu ziemnego w europejskich magazynach (szczególnie tych zlokalizowanych w Niemczech) jest najniższy od pięciu lat. Wywołuje to na rynku niepewność co do zagwarantowania dostaw dla odbiorców w nadchodzącym sezonie zimowym. Dzieje się tak, mimo że zużycie tego paliwa w UE tylko nieznacznie wzrosło względem 2023 roku i wciąż nie zbliżyło się do poziomu notowanego przed wybuchem wojny w Ukrainie.

Konieczność zapełnienia podziemnych magazynów i związana z tym zwiększona aktywność zakupowa państw europejskich, a także utrzymująca się na Bliskim Wschodzie niepewność co do zawarcia porozumienia pokojowego, wspierały w II i III kwartale i nadal wspierają wyższe niż zazwyczaj ceny gazu. Podobnej sytuacji, sprzyjającej wzrostom notowań, należy spodziewać się w najbliższym czasie, kiedy to kraje europejskie będą zmuszone konkurować cenowo o dodatkowe ładunki LNG w związku ze zwiększonym popytem zimowym.

SIARKA

Widoczne bardzo wysokie wzrosty indeksów i cen spot do średnich poziomów pow. 1 100 USD/t; blokada Cieśniny Ormuz ma pośredni wpływ na globalny handel siarką (duże zakłócenia popytowo-podażowe), a równoległe wzrost cen ropy bezpośrednio wpływa na koszty i stabilną podaż siarki; jednocześnie wszelkie zakłócenia, zarówno od strony stabilnej dostępności surowca dla rafinerii, jak i ograniczenia podaży mają bardzo negatywny wpływ na rynek i wywołują presję na wzrost cen; Ewentualne odblokowanie Cieśniny Ormuz nie spowoduje natychmiastowego wyjścia statków z siarką, ponieważ pierwszeństwo będą miały te przewożące ropę i gaz. Dodatkowo zniszczenia w instalacjach będą wymagały napraw trwających w niektórych przypadkach od 3-5 lat. Presję na wzrost cen miał również fakt, że Rosja przedłużyła zakazu eksportu siarki do 30 czerwca. Jednocześnie coraz skuteczniejsze ataki ukraińskie wyłączały ją znaczny procent instalacji przetwórczych tego kraju. Problemem w Europie będą nadal ceny energii, które są nieproporcjonalnie wysokie, co znacznie ogranicza możliwości konkurencji w innych regionach. Dodatkowo możliwy wzrost cen LNG w lecie, kiedy to państwa europejskie będą musiały konkurować o dostawy z krajami Azji, pogłębi ten problem. Wzrost cen siarki będzie zależny również od tego, czy Iranowi uda się wprowadzić opłatę od statków za przepłynięcie cieśniny. Według prognoz ceny siarki (Benelux) na III kwartał 2026 roku (indeksy) mogą wzrosnąć nawet o 60% w stosunku do II kwartału 2026 roku.

Wzrost kosztów energii i surowców (czynnik silnie negatywny)

Konflikt przekłada się na gwałtowny wzrost cen gazu ziemnego, ropy, LNG oraz pochodnych petrochemicznych, kluczowych dla nawozów. Szczególnie dotkliwy jest wpływ na produkty energochłonne (nawozy azotowe, poliamidy), gdzie gaz stanowi główny komponent kosztowy. Ryzykiem pozostaje zmienność cen oraz wysokie poziomy „cen minimalnych” gazu w Europie.

Ryzyko podaży nawozów i presja na popyt

Bliski Wschód odpowiada za znaczną część globalnego handlu mocznikiem, amoniakiem i siarką, a zakłócenia w Cieśninie Ormuz i na Morzu Czerwonym zwiększają ryzyko niedoborów. Jednocześnie wysokie ceny nawozów i energii obniżają dostępność cenową, co może hamować popyt, zwłaszcza na rynkach o słabszej sile nabywczej (rolnicy).

Silna presja cenowa na wybrane surowce strategiczne

Odnotowano oraz prognozuje się bardzo mocne wzrosty cen: siarki (indeksy >1 100 USD/t, +60% q/q) przekłada się to bezpośrednio na pogorszenie efektywności kosztowej w całym łańcuchach produkcyjnych powiązanych z tym surowcem.

Kursy walut

W bezpośrednim efekcie wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie notowania dolara wyraźnie wzrosły, a kurs PLN do USD i EUR krótkoterminowo się osłabił, natomiast w następstwie zawartego rozejmu, a następnie toczących się negocjacji pokojowych pomiędzy USA a Iranem i rosnących oczekiwań na dyplomatyczne zakończenie konfliktu, kursy walut powróciły w kwietniu do poziomu sprzed konfliktu.

Stopy procentowe

W bezpośrednim efekcie wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie, następował w marcu br. gwałtowny wzrost cen ropy naftowej i gazu ziemnego, skutkujący zwiększeniem presji inflacyjnej, natomiast przy założeniu stopniowej deeskalacji konfliktu na Bliskim Wschodzie i jego krótkoterminowego wpływu na inflację, a jednocześnie przy utrzymaniu zwiększonej niepewności odnośnie scenariuszu.

Grupa Azoty podjęła szereg działań mających wpływ na ograniczenie powyższych ryzyk, w szczególności:

- w obszarze sprzedażowym ofertowanie prowadzone jest w układzie krótkoterminowym, co pozwala na uchwycenie najbardziej aktualnych kosztów surowców i dostosowanie cen sprzedaży. Ze względu na niepewną

sytuację nie są składane długoterminowej deklaracji, chyba że są obwarowane klauzulami związanymi z ruchami cen surowców. Dodatkowo w zakresie zmieniających się frachtów, Grupa Azoty stosujemy dopłaty do cen na podstawie krótkoterminowych notyfikacji przewoźników. To rozwiązanie jest powszechnie akceptowane przez klientów,

- w obszarze zakupów jest zapewnienie zapasów na możliwie najkorzystniejszych warunkach, stosowanie elastycznych mechanizmów cenowych, powiększenia stopnia dywersyfikacji, ustalanie stałych warunków handlowych na krótkie okresy.

Kluczowym czynnikiem dla rynku będzie czas trwania wojny. Nawet w momencie zakończenia konfliktu powrót rynków do normalności zajmie według prognoz kilka - kilkanaście miesięcy, a odbudowa zniszczonej podczas działań wojennych infrastruktury produkcyjnej może zająć nawet 3-5 lat. Obecne rozmowy pokojowe dotychczas nie przyniosły oczekiwanych rezultatów, a sytuacja na rynkach pozostaje zmienna i dynamiczna. Surowce jak gaz czy ropa utrzymują poziomy odpowiednio znacznie powyżej 50 EUR/MWh i około 90 USD/bbl, co przekładać się będzie na koszty producentów i ich marże.

4.2. Znaczące umowy, w tym w zakresie finansowania

W punkcie podano informacje o zawartych umowach znaczących dla działalności Grupy Kapitałowej (umowy/aneksy uznane przez Zarząd spółki za istotne i ich zawarcie wymagało opublikowania stosownego raportu bieżącego, z podstawy prawnej art. 17 ust. 1 MAR - informacje poufne).

Podpisanie porozumień z instytucjami finansującymi Grupę Azoty

W dniu 30 stycznia 2026 roku jednostka dominująca Emitenta - Grupa Azoty S.A. („Jednostka Dominująca”) zawarła w imieniu własnym, Emitenta oraz wybranych spółek z Grupy Kapitałowej Grupa Azoty będących stronami odpowiednich Umów o Finansowanie, aneks do porozumienia zawartego dnia 2 lutego 2024 roku (z późniejszymi zmianami):

1) aneks („Aneks”) z 12 instytucjami finansującymi Grupę Azoty („Instytucje Finansujące”): Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim S.A., Bankiem Gospodarstwa Krajowego, ING Bankiem Śląskim S.A., Erste Bank Polska S.A. (poprzednio Santander Bank Polska S.A.), Caixabank S.A. Oddział w Polsce, BNP Paribas Faktoring sp. z o.o., ING Faktoring S.A. (poprzednio ING Commercial Finance Polska S.A.), Pekao Faktoring sp. z o.o., BNP Paribas Bankiem Polska S.A., Erste Factoring Sp. z o.o. (poprzednio Santander Factoring sp. z o.o.), Banco Santander S.A., Oddział we Frankfurcie oraz Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju do porozumienia zawartego pierwotnie dnia 2 lutego 2024 roku (z późniejszymi zmianami) z Instytucjami Finansującymi oraz Europejskim Bankiem Inwestycyjnym („Porozumienie”) wydłużający okres obowiązywania Porozumienia łącznie do dnia 31 marca 2026 roku (pod warunkiem spełnienia przez Grupę Azoty najpóźniej w dniu 27 lutego 2026 roku warunków przewidzianych dla przedłużenia Porozumienia poza dzień 27 lutego 2026 roku, z zastrzeżeniem możliwości jednostronnego wydłużenia tego terminu oświadczeniem niektórych spośród Instytucji Finansujących).

2) aneks do zawartego w dniu 1 lipca 2025 roku porozumienia z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym („Porozumienie EBI”) wydłużający okres obowiązywania Porozumienia EBI do dnia 31 marca 2026 roku (pod warunkiem spełnienia przez Grupę Azoty najpóźniej w dniu 27 lutego 2026 roku warunków przewidzianych dla przedłużenia Porozumienia EBI poza dzień 27 lutego 2026 roku, z zastrzeżeniem możliwości jednostronnego wydłużenia tego terminu oświadczeniem Europejskiego Banku Inwestycyjnego).

W dniu 31 marca 2026 roku na mocy podpisanych aneksów okres obowiązywania Porozumienia oraz Porozumienia EBI został wydłużony do 30 kwietnia 2026 roku.

Dodatkowo, w dniu 31 marca 2026 roku Grupa Azoty S.A. - jednostka dominująca Emitenta zawarła w imieniu własnym oraz spółek z Grupy Azoty będących stronami odpowiednich Umów o Finansowanie, porozumienie z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju („Porozumienie EBOR”), ze względu na wymóg posiadania odrębnego porozumienia z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, które to porozumienie zostało zawarte do dnia 30 kwietnia 2026 roku na warunkach zasadniczo zgodnych z Porozumieniem z Instytucjami Finansującymi oraz Porozumieniem EBI.

W dniu 30 kwietnia 2026 roku na mocy podpisanych aneksów okres obowiązywania Porozumienia z Instytucjami Finansującymi, Porozumienia EBI jak również Porozumienia EBOR został wydłużony do 29 maja 2026 roku.

Jednocześnie Grupa Azoty S.A. zobowiązała się w imieniu własnym, Emitenta oraz wybranych spółek z Grupy Azoty do dokonania do 8 maja 2026 roku spłaty lub odpowiednio redukcji limitów w ramach Umów o Finansowanie w łącznej kwocie 17 077 704 EUR pro rata między Instytucjami Finansowymi, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju.

W dniu 29 maja 2026 roku na mocy podpisanych aneksów okres obowiązywania Porozumienia z Instytucjami Finansującymi, Porozumienia EBI jak również Porozumienia EBOR został wydłużony do 30 czerwca 2026 roku.

Zapisy Porozumienia, Porozumienia EBI i Porozumienia EBOR przewidywały wymóg dokonania spłaty lub odpowiednio redukcji limitów w ramach Umów o Finansowanie do dnia 15 czerwca 2026 r. w łącznej maksymalnej kwocie 25 616 558 EUR pro rata między Instytucjami Finansowymi, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym

i Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, w przypadku niezrealizowania określonych działań wskazanych w Porozumieniu, Porozumieniu EBI i Porozumieniu EBOR do 14 czerwca 2026 roku.

Następnie w dniu 30 czerwca 2026 roku na mocy podpisanego aneksu okres obowiązywania Porozumienia z Instytucjami Finansującymi został wydłużony do dnia 30 września 2026 roku (pod warunkiem potwierdzenia przez niektóre instytucje przedłużenia poza okres 31 lipca 2026 roku lub odpowiednio 31 sierpnia 2026 roku). Aneksowane Porozumienie EBI i Porozumienie EBOR zakładało wydłużenie okresu ich obowiązywania do dnia 31 lipca 2026 roku. Obecny okres obowiązywania ww. porozumień, na mocy złożonych oświadczeń, został wydłużony łącznie do 30 września bieżącego roku.

Porozumienie z Instytucjami Finansującymi, Porozumienie EBI jak również Porozumienie EBOR, może podlegać dalszemu przedłużeniu.

Zawarcie aneksów do Porozumienia, Porozumienia EBI oraz Porozumienia EBOR zapewniają dalsze utrzymanie dostępności limitów w ramach Umów o Finansowanie i niepodjęcie przez Instytucje Finansujące, Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju działań mających na celu anulowanie lub zredukowanie dostępnych limitów Umów o Finansowanie, jak również niewykorzystywanie określonych praw wynikających z Umów o Finansowanie w związku z ich naruszeniem lub potencjalnym naruszeniem w okresie obowiązywania Porozumienia, Porozumienia EBI oraz Porozumienia EBOR.

Powyższe umożliwi kontynuację bieżących działań restrukturyzacyjnych i wypracowywanie długoterminowego planu restrukturyzacji Grupy Azoty.

Grupa Azoty S.A. zobowiązała się także do dostarczania określonych dokumentów dla Instytucji Finansujących, Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju zgodnie z ustalonym harmonogramem oraz kontynuacji stosowania ustalonych Porozumieniem, Porozumieniem EBI i Porozumieniem EBOR ograniczeń w dokonywaniu rozporządzeń w zakresie planowanych inwestycji, udzielanych poręczeń lub gwarancji oraz zaciągania zobowiązań finansowych. Emitent na bieżąco wypełnia wszystkie zobowiązania w zakresie obsługi i spłaty zobowiązań wynikających z Umów o Finansowanie, a dostępne limity tych umów zapewniają płynność oraz bezpieczeństwo finansowania Emitenta i jego zobowiązań wobec dostawców oraz ciągłość działalności.

Odstąpienie od stosowania wybranych warunków Umów o Finansowanie Grupy Azoty

W dniu 28 kwietnia 2026 roku spółka Grupa Azoty S.A. zawarła w imieniu własnym, Emitenta oraz wybranych pozostałych spółek z Grupy Kapitałowej Grupa Azoty będących stronami umów o finansowanie, pisma dotyczące zrzeczenia się praw (ang. Waiver Letters) z 13 instytucjami finansującym Grupę Azoty, na mocy których instytucje te zgodziły się na odstąpienie od stosowania wybranych warunków umów o finansowanie Grupy Azoty, w tym wyraziły zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 31 grudnia 2025 roku.

Po dacie bilansowej, w dniu 8 września 2026 roku spółka Grupa Azoty S.A. zawarła w imieniu własnym, Emitenta oraz wybranych pozostałych spółek z Grupy Kapitałowej Grupa Azoty będących stronami umów o finansowanie, pisma dotyczące zrzeczenia się praw (ang. Waiver Letters) z 13 instytucjami finansującym Grupę Azoty, na mocy których instytucje te zgodziły się na odstąpienie od stosowania wybranych warunków umów o finansowanie Grupy Azoty, w tym wyraziły zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 30 czerwca 2026 roku.

Warunki Porozumień nie odbiegają od standardów rynkowych stosowanych w tego typu porozumieniach.

Porozumienia zawarte zostały z instytucjami finansującym Grupę Azoty: Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim S.A., Bankiem Gospodarstwa Krajowego, ING Bankiem Śląskim S.A., Erste Bank Polska S.A., CaixaBank S.A. Oddział w Polsce, BNP Paribas Faktoring sp. z o.o., ING Commercial Finance Polska S.A., Pekao Faktoring sp. z o.o., BNP Paribas Bankiem Polska S.A., Erste Factoring sp. z o.o., Banco Santander S.A., Oddział we Frankfurcie, Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, a także Europejskim Bankiem Inwestycyjnym.

Podpisanie przez jednostkę dominującą Emitenta term sheet dotyczącego restrukturyzacji zobowiązań finansowych

W dniu 1 czerwca 2026 roku po przeprowadzonych negocjacjach, Grupa Azoty S.A. - jednostka dominująca Emitenta - podpisała z Powszechną Kasą Oszczędności Bank Polski S.A., Bank Gospodarstwa Krajowego, ING Bank Śląski S.A., Erste Bank Polska S.A., CaixaBank, S.A., (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce, Banco Santander S.A. Oddział we Frankfurcie, Erste Factoring sp. z o.o., ING Faktoring S.A., Pekao Faktoring sp. z o.o., Europejskim Bankiem Inwestycyjnym oraz Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (łącznie jako „Strony Finansowania”), zatwierdzone przez Emitenta, wstępne kluczowe warunki planowanej długoterminowej restrukturyzacji zadłużenia („Wstępne Warunki”, ang. Term Sheet) określonych spółek z Grupy Kapitałowej Emitenta wskazanych w raporcie bieżącym 3/2024 z dnia 2 lutego 2024 roku („Spółki z Grupy Azoty”) oraz podjęła decyzję o kontynuowaniu procesu zmierzającego do zawarcia długoterminowej dokumentacji restrukturyzacji zadłużenia („Finansowania”) ze Stronami Finansowania oraz Orlen S.A. („Orlen”).

Zgodnie z ustaleniami Wstępnych Warunków strony przewidują w szczególności:

- wydłużenie terminów ostatecznej spłaty Finansowania do dnia 31 grudnia 2030 roku (z zastrzeżeniem prawa Stron Finansowania do traktowania niektórych instrumentów jako produktów krótkoterminowych z mechanizmem ich przedłużenia do 31 grudnia 2030 roku),

- karencję w spłacie rat kapitałowych do 30 czerwca 2027 roku (termin pierwszej spłaty),
- ustalenie harmonogramu spłat zobowiązań zakładającego, że do 31 grudnia 2030 roku (termin ostatecznej spłaty) zostanie spłacone 25% Finansowania, a spłata pozostałej części - 75% - Finansowania Spółek z Grupy Grupy Azoty S.A. nastąpi w terminie ostatecznej spłaty. Grupa Azoty S.A. zobowiązała się przedstawić Stronom Finansowania do 30 czerwca 2029 roku raport dotyczący sposobu, w jaki Grupa Azoty S.A. zamierza refinansować zobowiązania względem Stron Finansowania przypadających do uregulowania w terminie ostatecznej spłaty,
- ustanowienie zabezpieczeń na aktywach wybranych Spółek z Grupy Azoty, w tym między innymi ustanowienie zabezpieczenia na akcjach Grupy Compo Expert,
- wprowadzenie mechanizmu cash sweep, który zakłada przeznaczenie określonej części nadwyżek środków pieniężnych generowanych przez Spółki z Grupy Azoty na wcześniejszą spłatę zadłużenia finansowego objętego restrukturyzacją lub odpowiednio anulowanie limitów odpowiednich finansowań,
- utrzymanie na uzgodnionym poziomie następujących wskaźników: wysokość nakładów inwestycyjnych (testowany rocznie i kwartalnie), wskaźnik minimalnej płynności, współczynnik zadłużenia finansowego netto do EBITDA, wskaźnik obsługi zadłużenia, ze względu na obecną sytuację makroekonomiczną współczynnik zadłużenia finansowego netto do EBITDA oraz wskaźnik obsługi zadłużenia będą testowane od 31 grudnia 2027 roku,
- dostarczenie odpowiednich materiałów informacyjnych związanych z reorganizacją oraz procesem inwestycyjnym Spółek z Grupy Azoty,
- pozyskanie przez Grupę Azoty S.A. środków z emisji akcji zgodnie z uchwałą NWZ Grupy Azoty S.A. z 13 marca 2026 roku i jej raportem bieżącym nr 18/2026 z 13 marca 2026 w kwocie nie mniejszej niż PLN 500 mln do 31 lipca 2026 roku. W związku z upływającym w dniu 13 września 2026 roku terminem określonym w art. 431 § 4 Kodeksu spółek handlowych, w którym możliwa jest realizacja procesu podwyższenia kapitału zakładowego Spółki na podstawie Uchwały nr 6 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 13 marca 2026 roku w drodze emisji akcji serii E („Obowiązująca Uchwała Emisyjna”), Zarząd Grupy Azoty S.A. podjął działania w celu umożliwienia przeprowadzenia podwyższenia kapitału zakładowego Spółki po upływie powyższego okresu.

Wstępne Warunki mają charakter niewiążący, natomiast ich uzgodnienie i podpisanie stanowi podstawę do wynegocjowania i zawarcia docelowego pakietu długoterminowej dokumentacji restrukturyzacyjnej. Wstępne Warunki wymagają m.in. akceptacji przez wybrane Spółki z Grupy Azoty, uzyskania zgód komitetów kredytowych Stron Finansowania. W następnej kolejności strony przystąpią do uzgadniania długoterminowej dokumentacji restrukturyzacji zadłużenia.

4.3. Udzielone poręczenia kredytów lub pożyczek, udzielone gwarancje

Poręczenia

W I półroczu 2026 roku w Grupie Kapitałowej Police nie udzielono żadnych poręczeń.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku Spółka Dominująca była poręczycielem następujących umów kredytowych oraz kontraktów:

Tabela 19. Poręczenia udzielone przez Jednostkę Dominującą na dzień 30 czerwca 2026 roku

Typ/ wystawca	Dla	Tytuł	Waluta	Data wystawienia	Kwota w walucie	Kwota w tys. zł
Poręczenie spłaty kredytu konsorcjum banków	Grupa Azoty S.A.	Umowa kredytu odnawialnego	PLN	29.06.2018	nd	1 200 000
Gwarancja spłaty kredytu w EBI	Grupa Azoty S.A.	Umowa kredytu	PLN	28.05.2015	nd	220 000
Gwarancja spłaty kredytu w EBOiR	Grupa Azoty S.A.	Umowa kredytu	PLN	28.05.2015	nd	60 000
Gwarancja spłaty kredytu w EBI	Grupa Azoty S.A.	Umowa kredytu	EUR	25.01.2018	58 000	249 185
Gwarancja spłaty kredytu w EBOiR	Grupa Azoty S.A.	Umowa kredytu	PLN	26.07.2018	nd	200 000
						1 929 185

W ramach Grupy Kapitałowej, na dzień 30 czerwca 2026 roku, żadna ze spółek zależnych nie posiadała udzielonych poręczeń.

W I półroczu 2026 roku Jednostka Dominująca zleciła wystawienie w banku PKO BP S.A. jednej gwarancji na kwotę 4 070 tys. EUR oraz jednej akredytywy standby na kwotę 7 000 tys. USD.

Gwarancje

Tabela 20. Gwarancje wystawione Spółce przez banki w ramach limitów kredytowych w bankach na dzień 30 czerwca 2026 roku

Typ/ wystawca	Dla	Tytuł	Waluta	Data wystawienia	Kwota w tys. zł
PKO BP S.A.	SKARB PAŃSTWA	Zobowiązanie gwaranta składane jako zabezpieczenie generalne w operacjach celnych (...)	PLN	20.03.2018	1 000
PKO BP S.A.	SKARB PAŃSTWA	Zobowiązanie gwaranta składane jako zabezpieczenie generalne w operacjach celnych (...) czasowe składowanie	PLN	13.05.2019	250
PKO BP S.A.	GAZ-SYSTEM S.A.	Gwarancja zapłaty do umowy przesyłania paliwa gazowego	PLN	09.12.2024	3 437
PKO BP S.A.	PSE S.A.	Gwarancja zapłaty do umowy przesyłania energii elektrycznej	PLN	09.12.2024	6 200
PKO BP S.A.	K+S MINERALS	Gwarancja zapłaty do zakupu soli potasowej	EUR	02.03.2026	17 485
PKO BP S.A.	SOMIPHOS	Akredytywa stand-by do kontraktu nr 11/VL/2026 zakupu fosforytów	USD	13.05.2026	26 396
					54 768

W I półroczu 2026 roku w ramach Grupy Kapitałowej żadna ze spółek zależnych nie zleciła wystawienia żadnych gwarancji.

W ramach Grupy Kapitałowej, na dzień 30 czerwca 2026 roku, tylko spółka zależna Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. miała dwie gwarancje udzielone na łączną kwotę 35 tys. zł.

Gwarancje otrzymane przez Jednostkę Dominującą na dzień bilansowy wynosiły 15 376 tys. zł.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku wśród spółek zależnych Grupa Azoty Police Serwis Sp. z o.o. posiadała gwarancje otrzymane na łączną kwotę 3 566 tys. zł., a Zarząd Morskiego Portu Police na łączną kwotę 8 815 tys. zł.

Pożyczki udzielone w danym roku obrotowym, w tym udzielone podmiotom powiązanym emitenta

W I półroczu 2026 roku w Grupie Kapitałowej Emitenta nie udzielono żadnych pożyczek.

Zaciągnięte i wypowiedziane w danym roku obrotowym umowy dotyczące kredytów i pożyczek

W I półroczu 2026 roku Spółka nie zaciągnęła nowych umów ani nie wypowiedziała umów dotyczących kredytów i pożyczek.

4.4. Akcjonariat

Poniżej wskazano akcjonariuszy posiadających bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne, co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu na dzień publikacji niniejszego raportu wraz z podaniem liczby posiadanych przez te podmioty akcji, ich procentowego udziału w kapitale zakładowym, liczby głosów z nich wynikających i ich procentowego udziału w ogólnej liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu.

Tabela 21. Struktura akcjonariatu na dzień 30 czerwca 2026 roku i na dzień publikacji

Akcjonariusz	Liczba akcji	% kapitału akcyjnego	Liczba głosów	% głosów
Grupa Azoty S.A.	78 051 500	62,86	78 051 500	62,86
OFE PZU „Złota Jesień”	16 092 634	12,96	16 092 634	12,96
Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.	16 299 649	13,13	16 299 649	13,13
Skarb Państwa	9 273 078	7,47	9 273 078	7,47
Pozostali	4 458 907	3,58	4 458 907	3,58
Razem	124 175 768	100,00	124 175 768	100,00

Od 28 maja 2025 roku (data publikacji raportu kwartalnego za I kwartał 2025 roku) do daty przekazania niniejszego raportu Jednostka Dominująca nie otrzymała informacji o zmianach w strukturze własności znacznych pakietów akcji.

Rzeczywisty stan akcjonariatu może odbiegać od prezentowanego, jeżeli nie zaszły zdarzenia nakładające na akcjonariusza obowiązek ujawnienia nowego stanu posiadania lub mimo zajścia takich zdarzeń akcjonariusz nie przekazał stosownych informacji.

4.5. Stan posiadania akcji Jednostki Dominującej przez osoby zarządzające i nadzorujące

Na dzień zakończenia okresu raportowania, tj. na dzień 30 czerwca 2026 roku oraz na dzień sporządzenia niniejszego raportu żaden z Członków Rady Nadzorczej Jednostki Dominującej nie posiada akcji Jednostki Dominującej.

W okresie od dnia przekazania poprzedniego raportu nie wystąpiły zmiany w stanie posiadania akcji Jednostki Dominującej przez osoby nadzorujące.

Tabela 22. Zestawienie stanu posiadania akcji Jednostki Dominującej przez osoby zarządzające

	Liczba akcji/ liczba głosów		
	Stan na dzień 01 stycznia 2026 roku	Stan na dzień 30 czerwca 2026 roku	Stan na dzień sporządzenia Raportu
Andrzej Dawidowski	-	n/d*	n/d
Paweł Oleksy	-	n/d**	n/d
Artur Błażej	-	n/d***	n/d
Wiesław Muskała	-	-	-
Dominik Nowak****	n/d	-	-
Małgorzata Królak*****	n/d	-	-
Ewa Grygień-Sekścińska*****	n/d	-	-
Waldemar Duży*****	n/d	n/d	-

n/d - nie dotyczy

* rezygnacja z końcem dnia 12.02.2026 roku

** rezygnacja z końcem dnia 05.03.2026 roku

*** rezygnacja z końcem dnia 11.03.2026 roku

**** powołanie z dniem 24.03.2026 roku

***** udzielenie prokury od dnia 06.03.2026 roku

***** Powołanie z dniem 16.04.2026 roku

W okresie od dnia przekazania poprzedniego raportu nie wystąpiły zmiany w stanie posiadania akcji Jednostki Dominującej przez osoby zarządzające.

4.6. Skład organów zarządzających i nadzorujących

Zarząd Jednostki Dominującej

Skład Zarządu Jednostki Dominującej na dzień 1 stycznia 2026 roku:

- Andrzej Dawidowski - Prezes Zarządu X wspólnej kadencji,
- Paweł Oleksy - Wiceprezes Zarządu X wspólnej kadencji,
- Artur Błażej - Wiceprezes Zarządu X wspólnej kadencji,
- Wiesław Muskała - Członek Zarządu X wspólnej kadencji.

W dniu 12 lutego 2026 roku Prezes Zarządu Pan Andrzej Dawidowski złożył rezygnację z członkostwa w Zarządzie Spółki i funkcji Prezesa Zarządu Spółki, ze skutkiem na koniec dnia 12 lutego 2026 roku.

W dniu 16 lutego 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwałę w sprawie delegowania Wiceprezesa Zarządu Spółki, Pana Artura Błażeja do wykonywania obowiązków Prezesa Zarządu Spółki w okresie od dnia 16 lutego 2026 roku do dnia powołania Prezesa Zarządu Spółki wybranego w postępowaniu kwalifikacyjnym.

W dniu 05 marca 2026 roku Pan Paweł Oleksy złożył rezygnację z członkostwa w Zarządzie Spółki i funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki, ze skutkiem na koniec dnia 05 marca 2026 roku.

W dniu 06 marca 2026 roku Zarząd Spółki podjął Uchwałę nr 453/X/26 w sprawie udzielenia prokury do działania wspólnie z członkiem Zarządu Spółki zgodnie z art. 1094 § 11 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny i powołania prokurenta w osobie Pani Małgorzaty Królak. Uchwała weszła w życie z dniem podpisania.

W dniu 06 marca 2026 roku Zarząd Spółki podjął Uchwałę nr 454/X/26 w sprawie udzielenia prokury do działania wspólnie z członkiem Zarządu Spółki zgodnie z art. 1094 § 11 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny i powołania prokurenta w osobie Pani Ewy Grygień-Sekścińskiej. Uchwała weszła w życie z dniem podpisania.

W dniu 11 marca 2026 roku Wiceprezes Zarządu Pan Artur Błażej złożył rezygnację z członkostwa w Zarządzie Spółki i funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki oraz p.o. Prezesa Zarządu, ze skutkiem na koniec dnia 11 marca 2026 roku.

W dniu 13 marca 2026 roku Rada Nadzorcza podjęła Uchwałę nr 357/IX/26 w sprawie powierzenia praw i obowiązków Prezesa Zarządu Spółki Panu Wiesławowi Muskałowi oraz Uchwałę nr 359/IX/26 w sprawie powierzenia zadań w zakresie nadzoru obszarów organizacyjnych i funkcjonowania procesów gospodarczych, pełniącemu obowiązki Prezesa Zarządu spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.

W dniu 23 marca 2026 roku Rada Nadzorcza podjęła Uchwałę nr 370/IX/26 o powołaniu z początkiem dnia 24 marca 2026 roku Pana Dominika Nowaka na Członka Zarządu Spółki obecnej, X wspólnej kadencji i powierzenia mu funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki.

W dniu 23 marca 2026 roku Rada Nadzorcza podjęła Uchwałę nr 371/IX/26 o powołaniu z początkiem dnia 1 kwietnia 2026 roku Pani Małgorzaty Królak na Członka Zarządu Spółki obecnej, X wspólnej kadencji i powierzenia jej funkcji Prezesa Zarządu Spółki.

W dniu 15 kwietnia 2026 roku Rada Nadzorcza, uchwałą nr 379/IX/26 powołała w skład Zarządu X wspólnej kadencji Pana Waldemara Dużego z początkiem dnia 16 kwietnia 2026 roku i powierzyła mu funkcję Wiceprezesa Zarządu.

Skład Zarządu Jednostki Dominującej na dzień 30 czerwca 2026 roku i do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania:

- Małgorzata Królak - Prezes Zarządu X wspólnej kadencji,
- Waldemar Duży - Wiceprezes Zarządu X wspólnej kadencji,
- Dominik Nowak - Wiceprezes Zarządu X wspólnej kadencji,
- Wiesław Muskała - Członek Zarządu X wspólnej kadencji.

Kompetencje osób zarządzających Jednostką Dominującą

Zgodnie z obowiązującymi przepisami KSH oraz postanowieniami Statutu, Zarząd Spółki jest organem wykonawczym Spółki, prowadzi sprawy Spółki i reprezentuje Spółkę we wszystkich czynnościach sądowych i pozasądowych.

Zarząd Spółki, pod przewodnictwem Prezesa Zarządu, zarządza Spółką i reprezentuje ją na zewnątrz. Wszelkie sprawy związane z prowadzeniem spraw Spółki, nie zastrzeżone przepisami prawa lub postanowieniami Statutu dla Walnego Zgromadzenia lub Rady Nadzorczej, należą do kompetencji Zarządu.

Zarząd Spółki działa zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i odpowiada za prowadzenie spraw Spółki przed Radą Nadzorczą i Walnym Zgromadzeniem.

Podział kompetencji pomiędzy Członków Zarządu

Na mocy postanowień § 2 ust. 3 Regulaminu Zarządu Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A., określenie kompetencji i obowiązków w zakresie nadzoru nad określonymi obszarami organizacyjnymi Spółki ustala i przyjmuje każdorazowo Zarząd Spółki w formie uchwały, informując o zmianach Radę Nadzorczą.

W związku z rozpoczęciem działalności Zarządu nowej, X wspólnej kadencji od dnia 01 stycznia 2025 roku, uchwalony w dniu 02 stycznia 2025 roku szczegółowy podział kompetencji Członków Zarządu regulowały:

- Uchwała Zarządu Spółki nr 149/X/25 z dnia 05 maja 2025 roku w sprawie podziału zadań pomiędzy Członków Zarządu w zakresie nadzoru obszarów organizacyjnych i funkcjonowania procesów gospodarczych,
- Regulamin Organizacyjny przyjęty Uchwałą Zarządu nr 9/VI/12 z dnia 06 lipca 2012 roku z późniejszymi zmianami (ostatnia zmiana Uchwałą Zarządu nr 497/X/26 z dnia 09 kwietnia 2026 roku, zatwierdzony Uchwałą Rady Nadzorczej nr 386/IX/26 z dnia 28 kwietnia 2026 roku).

W dniu 05 maja 2025 roku, uchwałą nr 149/X/25 Zarząd Jednostki Dominującej, wobec zmiany w składzie Zarządu, Zarząd określił w ramach podziału zadań pomiędzy Członkami Zarządu kompetencje i obowiązki w zakresie nadzoru określonych obszarów organizacyjnych Spółki, które obowiązywały na dzień 1 stycznia 2026 roku:

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pan Andrzej Dawidowski:

- Biuro Głównego Dyspozytora,
- Biuro Audytu Wewnętrznego,
- Biuro Radców Prawnych i Umów,
- Biuro Nadzoru Właścicielskiego,
- Departament Zarządzania Korporacyjnego,
- Departament Logistyki,
- Departament Handlu,
- Departament Inwestycji i Rozwoju,
- Departament Zakupów.

Wiceprezes Zarządu Pan Paweł Oleksy:

- Departament Finansów,
- Departament Bezpieczeństwa.

Wiceprezes Zarządu Pan Artur Błażej:

- Departament Wsparcia,
- Departament Produkcji.

Członek Zarządu Pan Wiesław Muskała:

- Obszar relacji z Pracownikami i Związkami Zawodowymi,
- Nadzór nad Zespołem optymalizacji i transformacji energetycznej.

W ramach podziału zadań pomiędzy Członkami Zarządu określono kompetencje i obowiązki w zakresie koordynacji funkcjonowania procesów gospodarczych.

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pan Andrzej Dawidowski:

- Zarządzanie strategiczne,
- Zapewnienie obsługi logistycznej,
- Zarządzanie zasobami ludzkimi,
- Kompleksowa obsługa Klienta,
- Zarządzanie realizacją inwestycji,
- Zapewnienie dostępności surowców i materiałów.

Wiceprezes Zarządu Pan Paweł Oleksy:

- Zarządzanie finansami,
- Controlling,
- Zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i środowiskowego.

Wiceprezes Zarządu Pan Artur Błażej:

- Zarządzanie majątkiem trwałym produkcyjnym.

W związku ze zmianami w składzie Zarządu, podejmowane były uchwały regulujące podział kompetencji Członków Zarządu (nadzór nad obszarami i koordynację procesów): w dniu 17 lutego 2026 roku, w dniu 03 kwietnia 2026 roku, w dniu 09 kwietnia 2026 roku oraz 17 kwietnia 2026 roku.

W dniu 17 lutego 2026 roku Uchwałą nr 445/X/26, Zarząd dokonał podziału zadań pomiędzy Członków Zarządu w zakresie nadzoru obszarów organizacyjnych i funkcjonowania procesów gospodarczych

Wiceprezes Zarządu, p.o. Prezesa Zarządu - Dyrektor Generalny Pan Artur Błażej:

- Biuro Głównego Dyspozytora,
- Biuro Audytu Wewnętrznego,

- Biuro Radców Prawnych i Umów,
- Biuro Nadzoru Właścicielskiego,
- Departament Zarządzania Korporacyjnego,
- Departament Handlu,
- Departament Zakupów,
- Departament Wsparcia,
- Departament Produkcji.

Wiceprezes Zarządu Pan Paweł Oleksy:

- Departament Finansów,
- Departament Logistyki,
- Departament Inwestycji i Rozwoju.

Członek Zarządu Pan Wiesław Muskała:

- Departament Bezpieczeństwa,
- Obszar relacji z Pracownikami i Związkami Zawodowymi,
- Nadzór nad Zespołem optymalizacji i transformacji energetycznej.

W ramach podziału zadań pomiędzy Członkami Zarządu określono kompetencje i obowiązki w zakresie koordynacji funkcjonowania procesów gospodarczych.

Wiceprezes Zarządu p.o. Prezesa Zarządu - Dyrektor Generalny Pan Artur Błażej:

- Zarządzanie strategiczne,
- Zarządzanie zasobami ludzkimi,
- Kompleksowa obsługa Klienta,
- Zapewnienie dostępności surowców i materiałów,
- Zarządzanie majątkiem trwałym produkcyjnym.

Wiceprezes Zarządu Pan Paweł Oleksy:

- Zarządzanie finansami,
- Controlling,
- Zapewnienie obsługi logistycznej,
- Zarządzanie realizacją inwestycji.

Członek Zarządu Pan Wiesław Muskała:

- Zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i środowiskowego.

W dniu 3 kwietnia 2026 r. Uchwałą nr 491/X/26, Zarząd dokonał podziału zadań pomiędzy Członków Zarządu w zakresie nadzoru obszarów organizacyjnych i funkcjonowania procesów gospodarczych

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pani Małgorzata Królak:

- Biuro Głównego Dyspozytora,
- Biuro Audytu Wewnętrznego,
- Biuro Radców Prawnych i Umów,
- Biuro Nadzoru Właścicielskiego,
- Departament Zarządzania Korporacyjnego,
- Departament Handlu,
- Departament Zakupów,
- Departament Wsparcia,
- Departament Produkcji.

Wiceprezes Zarządu Pan Dominik Nowak:

- Departament Finansów,
- Departament Logistyki,
- Departament Inwestycji i Rozwoju.

Członek Zarządu Pan Wiesław Muskała:

- Departament Bezpieczeństwa,
- Obszar relacji z Pracownikami i Związkami Zawodowymi,
- Nadzór nad Zespołem optymalizacji i transformacji energetycznej.

W ramach podziału zadań pomiędzy Członkami Zarządu określono kompetencje i obowiązki w zakresie koordynacji funkcjonowania procesów gospodarczych.

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pani Małgorzata Królak:

- Zarządzanie strategiczne,
- Zarządzanie zasobami ludzkimi,
- Kompleksowa obsługa Klienta,

- Zapewnienie dostępności surowców i materiałów,
- Zarządzanie majątkiem trwałym produkcyjnym.

Wiceprezes Zarządu Pan Dominik Nowak:

- Zarządzanie finansami,
- Controlling,
- Zapewnienie obsługi logistycznej,
- Zarządzanie realizacją inwestycji.

Członek Zarządu Pan Wiesław Muskała:

- Zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i środowiskowego.

W dniu 9 kwietnia 2026 r. Uchwałą nr 498//X/26, Zarząd dokonał podziału zadań pomiędzy Członków Zarządu w zakresie nadzoru obszarów organizacyjnych i funkcjonowania procesów gospodarczych

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pani Małgorzata Królak:

- Biuro Głównego Dyspozytora,
- Biuro Audytu Wewnętrznego,
- Biuro Radców Prawnych i Umów,
- Biuro Nadzoru Właścicielskiego,
- Departament Zarządzania Korporacyjnego,
- Departament Handlu,
- Departament Zakupów,
- Departament Wsparcia,
- Departament Produkcji,
- Departament Bezpieczeństwa.

Wiceprezes Zarządu Pan Dominik Nowak:

- Departament Finansów,
- Departament Logistyki,
- Departament Inwestycji i Rozwoju.

Członek Zarządu Pan Wiesław Muskała:

- Obszar relacji z Pracownikami i Związkami Zawodowymi,
- Nadzór nad Zespołem optymalizacji i transformacji energetycznej.

W ramach podziału zadań pomiędzy Członkami Zarządu określono kompetencje i obowiązki w zakresie koordynacji funkcjonowania procesów gospodarczych.

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pani Małgorzata Królak:

- Zarządzanie strategiczne,
- Zarządzanie zasobami ludzkimi,
- Kompleksowa obsługa Klienta,
- Zapewnienie dostępności surowców i materiałów,
- Zarządzanie majątkiem trwałym produkcyjnym.
- Zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i środowiskowego.

Wiceprezes Zarządu Pan Dominik Nowak:

- Zarządzanie finansami,
- Controlling,
- Zapewnienie obsługi logistycznej,
- Zarządzanie realizacją inwestycji.

W dniu 17 kwietnia 2026 roku, Uchwałą nr 506/X/26 w sprawie podziału zadań pomiędzy Członków Zarządu w zakresie nadzoru obszarów organizacyjnych i funkcjonowania procesów gospodarczych.

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pani Małgorzata Królak:

- Biuro Głównego Dyspozytora,
- Biuro Audytu Wewnętrznego,
- Biuro Radców Prawnych i Umów,
- Biuro Nadzoru Właścicielskiego,
- Departament Zarządzania Korporacyjnego,
- Departament Handlu,
- Departament Bezpieczeństwa.

Wiceprezes Zarządu Pan Dominik Nowak:

- Departament Finansów,
- Departament Zakupów.

Wiceprezes Zarządu Pan Waldemar Duży:

- Departament Produkcji,
- Departament Wsparcia,
- Departament Inwestycji i Rozwoju.
- Departament Logistyki.

Członek Zarządu Pan Wiesław Muskała:

- Obszar relacji z Pracownikami i Związkami Zawodowymi,
- Nadzór nad Zespołem optymalizacji i transformacji energetycznej.

W ramach podziału zadań pomiędzy Członkami Zarządu określono kompetencje i obowiązki w zakresie koordynacji funkcjonowania procesów gospodarczych.

Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny Pani Małgorzata Królak:

- Zarządzanie strategiczne,
- Zarządzanie zasobami ludzkimi,
- Kompleksowa obsługa Klienta,
- Zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i środowiskowego.

Wiceprezes Zarządu Pan Dominik Nowak:

- Zarządzanie finansami,
- Controlling,
- Zapewnienie dostępności surowców i materiałów.

Wiceprezes Zarządu Pan Waldemar Duży:

- Zapewnienie obsługi logistycznej,
- Zarządzanie realizacją inwestycji.
- Zarządzanie majątkiem trwałym produkcyjnym.

Prezes Zarządu, przy pomocy komórki organizacyjnej odpowiedzialnej za obsługę organów Spółki, prowadzi bieżącą kontrolę realizacji Uchwał Zarządu Spółki, Uchwał Rady Nadzorczej i Uchwał Walnego Zgromadzenia. Prezes Zarządu zwołuje posiedzenie Zarządu z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Zarządu lub Rady Nadzorczej, ustala porządek obrad i przewodniczy posiedzeniom Zarządu Spółki. W razie jego nieobecności czynności te wykonuje członek Zarządu wyznaczony przez Prezesa Zarządu Spółki.

Zgodnie z zapisami Regulaminu Organizacyjnego Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny sprawuje nadzór ogólny nad działalnością Spółki i wykonuje swoje funkcje przy pomocy dyrektorów departamentów oraz kierowników komórek organizacyjnych.

Do kompetencji Prezesa Zarządu - Dyrektora Generalnego należy:

- ogólny nadzór i koordynacja działalności Spółki,
- troska o właściwy wizerunek Spółki,
- kierowanie pracami Zarządu Spółki i przewodniczenie jego posiedzeniom,
- pełnienie obowiązków pracodawcy Spółki w rozumieniu przepisów Kodeksu Pracy,
- nadzorowanie prac związanych z restrukturyzacją i prywatyzacją Spółki oraz spółek zależnych,
- nadzór i koordynacja nad określonymi w regulaminie Zarządu procesami gospodarczymi oraz nadzór nad komórkami organizacyjnymi podległymi bezpośrednio Prezesowi Zarządu - Dyrektorowi Generalnemu,
- zatwierdzanie planów audytu wewnętrznego i kontroli gospodarczej oraz inwentaryzacji, a także podejmowanie decyzji o ich przeprowadzeniu,
- reprezentowanie Spółki we wszystkich czynnościach sądowych i pozasądowych z drugim członkiem Zarządu Spółki lub prokurentem.

Rada Nadzorcza

Skład Rady Nadzorczej Spółki na dzień 01 stycznia 2026 roku:

- Mirosław Ptasński - Przewodniczący Rady Nadzorczej IX wspólnej kadencji, powołany Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 6 z dnia 3 czerwca 2025 roku,
- Marcin Likierski - Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej IX wspólnej kadencji, powołany Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 9 z dnia 8 kwietnia 2024 roku,
- Iwona Wojnowska - Sekretarz Rady Nadzorczej IX wspólnej kadencji, wybrana przez pracowników, powołana Uchwałą Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 31 z dnia 22 lipca 2022 roku,
- Agnieszka Marczyk - Członek Rady Nadzorczej IX wspólnej kadencji, powołana na podstawie oświadczenia Ministra Aktywów Państwowych w dniu 31 maja 2025 roku,
- Andrzej Skolmowski - Członek Rady Nadzorczej IX wspólnej kadencji, powołany Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 10 z dnia 8 kwietnia 2024 roku,
- Krzysztof Skornia - Członek Rady Nadzorczej IX wspólnej kadencji, wybrany przez pracowników, powołany Uchwałą Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 30 z dnia 22 lipca 2022 roku.

W dniu 12 lutego 2026 roku Pan Andrzej Skolmowski złożył rezygnację z funkcji Członka Rady Nadzorczej Spółki, ze skutkiem na koniec dnia 12 lutego 2026 roku.

W dniu 02 kwietnia 2026 roku, Walne Zgromadzenie uchwałą nr 6 powołało w skład Rady Nadzorczej Spółki Panią Ewę Boguszewską.

W dniu 23 czerwca 2026 roku Emitent otrzymał od akcjonariusza Spółki - Grupy Azoty S.A. z siedzibą w Tarnowie, kandydatury Pani Ewy Boguszewskiej, Pani Małgorzaty Gorzałczyńskiej-Koczkodaj oraz Pana Marcina Likierskiego na Członków Rady Nadzorczej Spółki X kadencji. Kandydaci zostali zgłoszeni w związku z punktem 19 porządku obrad Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki zwołanego na dzień 26 czerwca 2026 roku.

Skład Rady Nadzorczej Spółki na dzień 30 czerwca 2026 roku:

- Małgorzata Gorzałczyńska-Koczkodaj - Przewodnicząca Rady Nadzorczej X wspólnej kadencji, powołana Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 33 z dnia 26 czerwca 2025 roku,
- Marcin Likierski - Członek Rady Nadzorczej X wspólnej kadencji, powołany Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 30 z dnia 26 czerwca 2025 roku,
- Michał Chałupniczak - Członek Rady Nadzorczej X wspólnej kadencji, wybrany przez pracowników, powołany Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 32 z dnia 26 czerwca 2025 roku,
- Ewa Boguszevska - Członek Rady Nadzorczej X wspólnej kadencji, powołany Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 27 z dnia 26 czerwca 2025 roku,
- Wojciech Pawłuszko - Członek Rady Nadzorczej X wspólnej kadencji, powołany w ramach skorzystania przez Skarb Państwa z uprawnienia osobistego wynikającego z § 30 ust. 2 Statutu Spółki
- Andrzej Rogowski - Członek Rady Nadzorczej X wspólnej kadencji, wybrany przez pracowników, powołany Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej nr 31 z dnia 26 czerwca 2025 roku.

Od dnia 01 lipca 2026 roku Pan Marcin Likierski sprawuje funkcję Wiceprzewodniczącego Rady Nadzorczej Spółki.

Od dnia 01 lipca 2026 roku Pan Michał Chałupniczak sprawuje funkcję Sekretarza Rady Nadzorczej Spółki.

Rada Nadzorcza działa na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w szczególności:

- przepisów Kodeksu spółek handlowych,
- Statutu spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.,
- Regulaminu Rady Nadzorczej Grupy Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.,
- ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Rada Nadzorcza w swojej działalności kieruje się także zasadami Dobrych Praktyk Spółek Notowanych na GPW.

Komitet Audytu

Od dnia 23 listopada 2009 roku w Spółce działa Komitet Audytu powołany (Uchwałą nr 342/IV/09 Rady Nadzorczej) w celu usprawnienia prac Rady oraz wzmocnienia kontroli nad Jednostką Dominującą i Grupą Kapitałową. Komitet stanowi ciało doradcze działające kolegiałnie w ramach struktury Rady Nadzorczej.

Skład Komitetu Audytu na dzień 1 stycznia 2026 roku:

- Krzysztof Skornia - Przewodniczący Komitetu Audytu powołany Uchwałą Rady Nadzorczej nr 11/IX/22 z dnia 22 sierpnia 2022 roku (powierzenie funkcji Przewodniczącego uchwałą Rady Nadzorczej nr 323/IX/25 w dniu 10 lipca 2025 roku),
- Iwona Wojnowska - Członek Komitetu Audytu powołana Uchwałą Rady Nadzorczej nr 321/IX/25 z dnia 10 lipca 2025 roku,
- Agnieszka Marczyk - Członek Komitetu Audytu powołana Uchwałą Rady Nadzorczej 322/IX/25 z dnia 10 lipca 2025 roku.

Skład Komitetu Audytu na dzień 30 czerwca 2026 roku i na dzień publikacji raportu:

- Andrzej Rogowski - Przewodniczący Komitetu Audytu,
- Małgorzata Gorzałczyńska-Koczkodaj - Członek Komitetu Audytu,
- Wojciech Pawłuszko - Członek Komitetu Audytu.

Do zadań Komitetu Audytu należy w szczególności:

- a) monitorowanie:
 - procesu sprawozdawczości finansowej,
 - skuteczności systemów kontroli wewnętrznej i systemów zarządzania ryzykiem oraz audytu wewnętrznego, w tym w zakresie sprawozdawczości finansowej,
 - wykonywania czynności rewizji finansowej, w szczególności przeprowadzania przez firmę audytorską badania, z uwzględnieniem wszelkich wniosków i ustaleń Komisji Nadzoru Audytowego wynikających z kontroli przeprowadzonej w firmie audytorskiej;
- b) kontrolowanie i monitorowanie niezależności biegłego rewidenta i firmy audytorskiej, w szczególności w przypadku, gdy na rzecz Spółki świadczone są przez firmę audytorską inne usługi niż badanie;
- c) informowanie Rady Nadzorczej o wynikach badania oraz wyjaśnianie, w jaki sposób badanie to przyczyniło się do rzetelności sprawozdawczości finansowej w Spółce, a także jaka była rola Komitetu w procesie badania;
- d) dokonywanie oceny niezależności biegłego rewidenta oraz wyrażanie zgody na świadczenie przez niego dozwolonych usług niebędących badaniem w Spółce;
- e) opracowywanie polityki wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzania badania;

- f) opracowywanie polityki świadczenia przez firmę audytorską przeprowadzającą badanie, przez podmioty powiązane z tą firmą audytorską oraz przez członka sieci firmy audytorskiej dozwolonych usług niebędących badaniem;
- g) określanie procedury wyboru firmy audytorskiej przez Spółkę;
- h) przedstawianie Radzie Nadzorczej rekomendacji dotyczącej powołania biegłych rewidentów lub firm audytorskich, zgodnie z politykami, o których mowa w lit. e oraz f;
- i) przedkładanie zaleceń mających na celu zapewnienie rzetelności procesu sprawozdawczości finansowej w Spółce.

Szczegółowe zasady funkcjonowania Komitetu Audytu określa Regulamin Komitetu Audytu przyjęty uchwałą Rady Nadzorczej Spółki Nr 159/VII/17 z dnia 28 grudnia 2017 roku.

Umowy zawarte między Jednostką Dominującą, a osobami zarządzającymi

W okresie I półrocza 2026 roku zakończonym dnia 30 czerwca 2026 roku osobom zarządzającym i nadzorującym oraz ich bliskim Grupa Kapitałowa nie udzieliła zaliczek, pożyczek, kredytów, gwarancji i poręczeń oraz nie zawarto z nimi innych umów zobowiązujących do świadczenia usług na rzecz Grupy Kapitałowej. Wyjątkiem jest umowa o świadczenie usług zarządzania zawarta z Grupą Azoty S.A. przez Prezesa Zarządu Jednostki Dominującej Panią Małgorzatę Królak.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku obowiązywały również umowy o świadczenie usług zarządzania zawarte z Grupą Azoty Polyolefins S.A. przez Prezesa Zarządu Jednostki Dominującej Panią Małgorzatę Królak oraz Wiceprezesa Zarządu Jednostki Dominującej Pana Waldemara Dużego.

5. Informacje uzupełniające

Stanowisko Zarządu dotyczące realizacji prognoz

W związku z brakiem publikacji prognoz wyników finansowych na 2026 rok, nie jest prezentowane stanowisko Zarządu Jednostki Dominującej odnośnie ich realizacji.

Informacje o posiadanych przez Jednostkę Dominującą oddziałach

Spółka nie posiada zamiejscowych oddziałów lub zakładów.

Informacja o istotnych transakcjach zawartych przez Grupę Kapitałową z podmiotami powiązanymi na warunkach innych niż rynkowe

W okresie 6 miesięcy zakończonym dnia 30 czerwca 2026 roku w Grupie Kapitałowej nie wystąpiły transakcje zawarte z podmiotami powiązanymi na warunkach innych niż rynkowe.

Akcje, emisje akcji

W okresie sprawozdawczym nie przeprowadzano emisji, wykupu lub spłaty dłużnych papierów wartościowych.

Postępowania przygotowawcze

W związku ze złożonym przez Emitenta w październiku 2024 roku zawiadomieniem, Prokuratura Regionalna w Szczecinie w dniu 3 stycznia 2025 roku wydała postanowienie o wszczęciu śledztwa w sprawie o podejrzeniu popełnienia, w okresie od listopada 2017 roku do maja 2018 roku, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przestępstwa nadużycia uprawnień oraz niedopełnienia obowiązków przez nieustalone osoby wchodzące w skład Zarządu Spółki, które zobowiązane na podstawie przepisów KSH doprowadziły do przekazania na rzecz spółki DGG Eco Sp. z o.o. akcji imiennych w spółce AFRIG S.A. bez ekwiwalentnego świadczenia od spółki DGG Eco sp. z o.o. w postaci ceny nabycia oraz zwrotu kwoty 22 000 000 Euro z tytułu linii kredytowej w Banku BGŻ BNP Paribas S.A. oraz bezzasadnego umorzenia zobowiązań AFRIG S.A. wobec Spółki wyrządzając w ten sposób szkodę majątkową w wielkich rozmiarach tj. o czyn z art. 296 § 1 kk i art. 296 § 3 kk w zw. z art. 12 § kk. W dniu 3 stycznia 2025 roku Prokuratura Regionalna w Szczecinie wydała postanowienie o wszczęciu śledztwa w powyższej sprawie. Do dnia publikacji raportu sprawa nie została prawomocnie zakończona

Postępowania sądowe

W dniu 18 lutego 2025 roku wszczęto, na mocy postanowienia Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Szczecinie postępowanie przygotowawcze w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa polegającego na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków przez osoby zobowiązane na podstawie przepisów ustawy, decyzji właściwego organu lub umowy, do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą spółki Grupa Azoty Zakłady Chemiczne Police S.A. w Policach w zakresie nadzoru nad utrzymaniem prawidłowego stanu technicznego kotłów OP 230/1 oraz OP 230/2, a także nieprawidłowościami w usuwaniu skutków powstałych awarii kotłów, co skutkowało powstaniem szkody w wielkich rozmiarach. Do dnia publikacji raportu postępowanie było kontynuowane.

Informacje w zakresie emisji gazów cieplarnianych

Dla przeciwdziałania zmianom klimatu Unia Europejska wprowadziła od 2005 roku podstawowe narzędzie dla uzyskania redukcji emisji gazów cieplarnianych, jakim jest unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS).

Aktualnie w Spółce obowiązkowo uczestniczy w nich pięć instalacji: dwie energetyczne i trzy technologiczne.

W lutym i marcu 2026 roku, Spółka opracowała i poddała pozytywnej weryfikacji raporty roczne emisji za 2025 rok. W kwietniu 2026 roku raporty zostały pozytywnie zatwierdzone przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami KOBIZE. Obecnie na Spółce ciąży obowiązek umorzenia tych emisji w terminie do dnia 30 września 2026 roku.

W marcu 2026 roku Spółka również opracowała i poddała pozytywnej weryfikacji raporty poziomów działalności obejmujące lata 2024-2025 rok. Obecnie trwa weryfikacja tych raportów przez KOBIZE.

Spółka nie zakończyła natomiast postępowania w sprawie korekty raportów poziomów działalności tzw. ALC za lata 2021-2025. Obecnie Emitent oczekuje na działania ze strony KOBIZE. Skutkiem korekty będzie prawdopodobnie konieczność zwrotu części (ok. 80 tys. EUA) bezpłatnych uprawnień otrzymanych w latach 2021- 2025.

Rok 2026 jest pierwszym z nowego okresu 2026-2030 dla którego zostanie określony wstępny przydział bezpłatnych uprawnień. Proces naliczania bezpłatnych uprawnień przez Komisję Europejską znacząco się opóźnił i skutkowało brakiem wpływu bezpłatnych uprawnień na rachunki Spółki w ustawowym terminie do dnia 30 czerwca 2026 roku. W czerwcu Komisja Europejska opublikowała dopiero długo oczekiwane nowe Rozporządzenie dotyczące wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2026-2030, w którym w głównej mierze utrzymuje wcześniejsze prognozy wskaźników produktowych (amoniak) i emisyjnych dla ciepła i paliwa. Pomimo wcześniejszych zapowiedzi co do możliwości złagodzenia wskaźników ostatecznie pozostawiono je bez zmian w stosunku do wersji pierwotnej. W lipcu 2026 roku Komisja Europejska potwierdziła

utrzymanie współczynnika Cross-Sectoral Correction Factor (CSCF) na poziomie 1,0 w latach 2026 - 2030, co oznacza brak konieczności proporcjonalnego ograniczania bezpłatnej alokacji uprawnień we wskazanym okresie. Jest to jednocześnie otwarta droga do przekazania instalacjom bezpłatnych EUA, najprawdopodobniej 2 tygodni sierpnia 2026 (1,5 miesięczne opóźnienie).

Spółka jest w trakcie zakupów uprawnień w celu rozliczenia emisji za 2025 rok (termin wrzesień 2026 rok).

W lipcu 2026 roku Emitent złożył wniosek o wpis do docelowego rejestru CBAM, czyli oficjalnej platformy Komisji Europejskiej służącej do rejestrowania i rozliczania emisji związanych z importem towarów wysokoemisyjnych spoza Unii Europejskiej objętych granicznym podatkiem węglowym CBAM zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956.

Polityka klimatyczna Unii Europejskiej, poprzez wprowadzenie benchmarków produkcyjnych (uwzględniających aktualny postęp technologiczny) oraz współczynników korygujących, zakłada coroczne zmniejszanie ilości otrzymywanych darmowych uprawnień. Tym samym brakujące ich ilości, niezbędne dla rozliczenia każdego roku, Spółka zakupuje na rynku wtórnym.

W ramach kompensowania kosztów działalności europejskich przedsiębiorstw pod systemem EU-ETS w styczniu 2026 roku Komisja Europejska przedstawiła propozycję rozszerzenie listy sektorów przemysłowych uprawnionych do rekompensat kosztów pośrednich za energię elektryczną. W przypadku Spółki są to sektory 20.12 (biel tytanowa) oraz 20.15 (nawozy azotowe, amoniak, mocznik).

W równoległym działającym obszarze ESG (zrównoważony rozwój) w marcu 2026 roku Korporacyjny Zespół ds. Śladu Węglowego opracował Raport Śladu Węglowego Organizacji Grupy Kapitałowej Grupa Azoty, który w kwietniu bieżącego roku przeszedł pozytywną weryfikację przez niezależnego audytora.

Wolumeny produkcji kluczowych wyrobów i półproduktów

Tabela 23. Wolumeny produkcji kluczowych wyrobów i półproduktów (w tys. ton)

	1H 2026	1H 2025	zmiana	zmiana %
Segment Nawozy				
Nawozy wieloskładnikowe	272	303	-32	-10%
Mocznik do zastosowań technicznych	137	115	22	19%
Amoniak	142	110	32	29%
Segment Pigmenty				
Biel Tytanowa	7,5	8	-1	-12%

Sprawozdanie Zarządu z działalności Grupy Kapitałowej Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. za I półrocze 2026 roku zawiera 73 strony.

Podpisy Członków Zarządu Jednostki Dominującej

Małgorzata Królak
Prezes Zarządu

Dominik Nowak
Wiceprezes Zarządu

Waldemar Duży
Wiceprezes Zarządu

Wiesław Muskała
Członek Zarządu

Police, dnia 10 września 2026 roku